

KVINDER KVINDER

Nr. 8 * Juli 1981 * 12 kr. * fra Lesbisk Bevægelse

Kvinder og Spiritualitet

VI LAGER DETTE BLAD, FORDI
VI VED

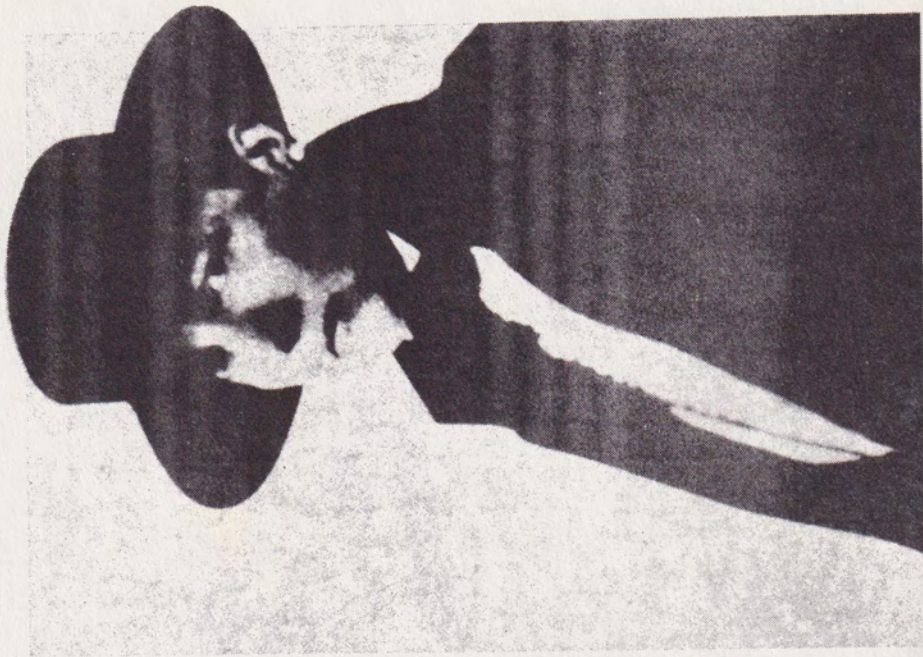
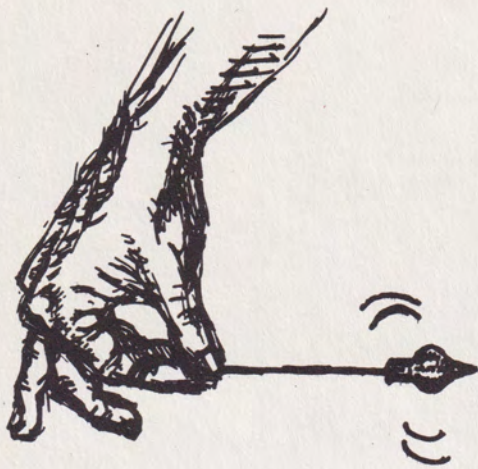
AT DER ER EN SKRIGENDE MANGEL PÅ OPLYSNING
OM LESBISKE SKREVET AF LESBISKE FOR LESBISKE

AT DER ER MANGE LESBISKE, DER LEVER SKJULT
ENSOMT ISOLERET ALENE ELLER PARVIS

AT SAMFUNDET BRUGER OS SOM SKRÆMMEBILLEDE
VED AT KALDE OS MANDHAFTIGE MANDEHADERE,
FRUSTREDE KÆLLINGER, SEKSUELT AFSPØREDE...
FOR AT BEVARE MYTEN OM KVINDEN SOM DEN
KVINDELIGE, MODERLIGE, EFTERGIVENDE,
USELVSÆNDIGE, MANDENS UNDERDANIGE ...

VI TROR

AT EN AKTIV LESBISK MANIFESTATION ER EN
NØDVENDIG DEL AF DEN BEFRIELSESBÆVÆGELSE,
SOM SKAL TIL FOR AT NEDBRYDE DEN
FUNDAMENTALE UNDERTRYKKELSE I SAMFUNDET.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

KOMMENTAR.....	4
DRØMSENDEREN.....	5
FEMINISTISK ASTROLOGI.....	7
MÅNEN SOM LEDESTJERNE.....	12
MÅNEN.....	14
HEALING.....	15
ET EVENTYR.....	16
KYBELES SANG.....	19
MÅJA OG GLASKUGLEN.....	20
OM FORUDSIGELSER.....	21
HEXESTAVNE.....	23
TAROT.....	24
DIGT.....	31
ÅBNING.....	32
SAMTALE MED Z. BUDAPEST.....	33
KALDT IND I KREDSEN.....	35
SAMTALE MED SALLY GEARHART.....	37
PENDULERING.....	38
OM AURA.....	40
OM CHAKRAER.....	40
AURALÆSNING.....	41
MARGRETHE FORTÆLLER.....	42
ORDUSTE.....	47
LITTERATURLISTE.....	48

LESBISKE ER GANSKE ALMINDELIGE SAMFUNDSBORGERE

Vi har valgt dette emne, fordi vi synes det er vigtigt, at vi som feminister begynder at beskæftige os seriøst med det. Vi må tage det op, og begynde at behandle det som virkelighed. Mange af os har i lang tid beskæftiget os med det mere privat, det er på tide, at vi gør det i en feministisk og mere kollektiv sammenhæng.

Spiritualitet er stadig en slags "tabu", vi "små-tror" på det og er alligevel bange for, at andre skal tro, vi er tossede. Vi må diskutere og definere forskellene på, hvordan andre og vi som feminister bruger spiritualiteten.

Hvis vi nogensinde skal nå frem til at leve et helt liv, forudsætter det også, at vi skal bruge alle de kræfter og muligheder, der er i vores virkelighed; vi forbliver nogle forkrøblede kvinder, der aldrig får mulighed for at leve et helt liv, hvis vi ikke inddrager alle de dele, det består af.

Vi laver også dette blad, for at kunne være med til at rydde noget skepsis af vejen — for at prøve at arbejde mere præcist med: Hvad kan vi bruge det til? Hvordan kan vi blive dygtigere til disse ting? Få et fortroligere forhold til, at der er en række irrationelle faktorer i vores tilværelse, som vi kun kan bruge ordentligt, når vi behandler dem som en iboende del af vores liv.

Først når vi erkender disse kræfters tilstedeværelse og deres indvirkning på os, får vi en realistisk selvopfattelse og en realistisk opfattelse af den verden, vi er i — og handler i. Hvis vi tror, vi har opfattet hele virkeligheden, når vi kender matematikkens, fysikkens og økonomiens love, og så handler ud fra de erkendelser, de giver os, kommer vi til at handle halvt.

Og vi kan ikke forandre verden grundlæggende, hvis vi kun kæmper ud fra en halv virkelighedsopfattelse. For så vil vi blive overrumplet af de dele af virkeligheden, som vi fortrænger. For at kunne handle totalt, må vores bevidsthed rumme virkelighedens totalitet!

Det har været svært for os at afgrænse emnet, at vælge, hvad der skulle med, og hvad der ikke skulle med. Selvfølgelig kan vores valg diskuteres, men vi har prøvet, at gøre det så bredt som muligt. Fordi spiritualitet for os selv og de fleste andre er et nyt og uudforsket område, som vi ikke har ret mange færdige meninger om. Spirituelle kræfter har mangfoldige former og bliver brugt og misbrugt på mange måder.

Vi synes, det er vigtigt, at undersøge hele området, for at finde ud af, hvordan vi som feminister kan bruge og videreudvikle vores egen spiritualitet.

Der er også mange ting, vi synes, der mangler. Vi ville gerne have haft flere indlæg, der specifikt behandlede feministisk spiritualitet. Vi ville også gerne have haft indlæg fra kvinder, der ikke synes, vi kan bruge disse ting i kvindekampen — eller som slet ikke tror på det. Clairvoyance, reinkarnation og karma mangler der også noget om. De sidste to emner, fordi de er underforstået i mange af artiklerne.

Vi står heller ikke personligt inde for alle artikler i dette blad, og nogle tager vi direkte afstand fra: sort magi, som der står noget om i samtalen med Z. Budapest. Også de ritualer, der er beskrevet i heksesabbaten finder vi kan være farlige, både på grund af hierarkiet i dem, og fordi vi er bange for at ende med en stivbenet, rituel religion, præcis som patriarkatets. Artiklen om forudsigelser, synes vi, står lidt svagt og uunderbygget. Det er svært at se, hvad vi kan bruge det til med den form det har her. Det kan virke skræmmende eller pacificerende på den måde, at det ikke ser ud, som om vi kan gøre noget ved det. Derfor savner vi et modindlæg. Det er selvfølgelig også meningen at bladet skal få gang i diskussioner i bevægelsen.

Vi synes, det er vigtigt, at vi tager det ordentligt op nu.

Devi m II

Elizabeth. & Anja & Birgitte H m

Drømmesenderen

af Karin Feinberg

Susan Rutledge havde modtaget en evne fra sin mors ældste søster, evnen til at kunne kreere drømme og sende dem til hvem som helst hun ønskede. Hun havde i sin magt at kunne overføre et mareridt til en sovende fjende, eller, hvis hun havde lyst til det, at kunne overføre en fremstilling af sig selv, fristende og lækker til den, hun ønskede som elsker. Evnen var i familien. Den gik videre til en kvinde i hver generation.

Andre kræfter, lignende, men ikke de samme, passerede ned gennem andre familier i den del af landet. Der var husholdninger, hvis døtre kunne sende deres sind på rejse i timevis i fuglekroppe eller i mænd eller i bjørne, mens deres egne kroppe hvilede sig på sengene. Der var endog rygtter om en familie, hvor kvinderne havde den evne at kunne plante tanker. Det blev sagt, at disse kvinder kunne anbringe en lyst, et billede, en hensigt, en genkendelse, et stykke viden i en anden kvindes sind, og få det til at se ud, som om at kvinden selv var kommet på det. Men Rutledge-evnen til at sende drømme var hverken så abstrakt eller så tilskueragtigt som det, de sindrejsende havde, ej heller så direkte, så telepatisk som det, at plante tanker. I modsætning til en vågen tanke, kan kvind se bort fra eller glemme en drøm.

Alle, som besad disse evner, drømmesenderne og de andre, brugte deres kræfter sparsomt og i al hemmelighed. I begyndelsen lærte de forsigtighed fra hekseprocesserne: i de senere tider var de uvillige til at vække deres naboers mistanke og dårlige følelser. Susans tante huskede med stolthed, at ingen af deres formøder nogensinde havde været mistænkt for hekseskræfter.

Da Susan var 16, kom hendes tante til hende i en drøm, og erklærede hende for arving til kraften. Den gamle kvinde døde kort efter, og efterlod til Susan, selv at teste evnen. Mere af nysgerrighed end af ondskab prøvede hun den først på en, som hun foragtede, en forkælet pige, som flygtede for alt, hvad der krævede. På en campingtur sendte Susan pigens en drøm, hvori først en, så to, så fire grå edderkopper krydsede frem og tilbage på en blank væg, og ynglede, indtil de fyldte hele drømmerens synsfelt. Men da Susan lå i sin sovepose og lyttede til skrigene og hulkene, måtte hun gøre sig stærk mod den vished, der pludselig kom til hende som en kappe, smidt ned fra oven: hun, og ingen anden, havde været skyld i dette kaos. Hun bragte kun sin kraft igen knapt et halvt dusin gange og da kun efter grundige overvejelser.

Da Susans far døde, solgte hendes mor huset og flyttede sydpå; men Susan, som ønskede at forblive nær hjemmet, fandt arbejde i den næste by. Hun lejede et halvt hus i den tilbagetrukne by, hun arbejdede i, højt oppe i Vermont, tættere ved Montreal end ved Boston. Som andre med disse kræfter, ønskede Susan, at leve et stille liv. Hun havde en have, hun kiggede på fugle, hun holdt sig for sig selv. Folk kunne så mænd meget godt lide hende, men betragtede hende som temmelig farveløs. Ingen lagde ret meget mærke til hende.

Det var ikke, fordi hun var ubehagelig at se på. Et ekstra blik viste, at hun var slank og rank, at hendes ansigtsbygning var fejlfri, at hun havde dejlige, mørke øjne, som hverken mindede om koøjne eller hundøjne.

Hun kunne have indfanget mænd gennem deres drømme, men ingen af dem tiltrak hende. På en vag måde forbandt Susan denne ligegyldighed med sin evne og accepterede det uden videre, idet hun allerede

havde lært at leve med een usædvanlig egenkskab. Hun gav sig ikke af med unødvendig grublen, når hun en gang havde accepteret noget.

Ved slutningen af Susans tredje år i byen, afsluttede Luise Dulac sin sygeplejerskeuddannelse i Connecticut og kom hjem. Hun genbødne familiens hus, som havde stået tomt, og ventede på hendes tilbagekomst. Resten af familien Dulac var spædt eller døde. Susan hørte, at Luise

ville arbejde på det lokale hospital. Rytet sagde, at selvom hun var meget ung, endog yngre end Susan, foretrak hun landet — hun havde fået nok af byen i årene som student.

En morgen, cirka en uge efter hendes tilbagekomst, kom Luise til Susans kontor for at besøge en af sine gamle klassekammerater — faktisk den samme kvinde som havde fortalt nyheden om Luises hjemkomst. Veninden introducerede dem. Susan bemærkede, at Luise kun var en smule mindre end hende selv, lyserød og rund i ansigtet og rask i bevægelserne. Hun skubbede sine papirer til side og sagde: "Hvordan er det at komme hjem efter al den tid?", og derefter gik snakken let nok. Susan, som skulte endog sin hemmelighedsfuldhed, var trænet i den form for samtale. Hun opdagede, at hun stadig tænkte på Luise om aftenen, og også dagen efter. Opdagelsen forbavsede hende, men hun troede bare, det var en følelse af nysgerrighed, denne enkle lyst til at se den anden kvinde

igen. Af angst for at virke ammassende, besluttede hun sig til at lade det næste møde ske uden tilfældighed, halvt håbmed en pludselig uforklarlig genertthed-at følelsen ville forsvinde og lade hende i fred.

Men nysgerrigheden, som hun kaldte følelsen, blev daglig større, uden at blive løst af et tilfældigt møde. Til sidst, efter en uge, gav Susan efter for en impuls og tog en ukendt vej hjem fra arbejde, langs vejen som førte forbi Dulac'ernes hus. Det var et temmelig lille hvidt bindingsværkshus med grønne skodder, som lå på et højedrag helt tilbagevirket fra vejen. Mellem huset og vejen lå en vildtroksende græsplæne, fuld af bellis. Da hun langsomt kørte forbi, dog ikke så langsomt at hun tiltrak sig opmærksomhed, følte Susan, at huset på en eller anden måde repræsenterede Luise, og det at komme ind i huset ville betyde, at hun ville komme til at kende Luise fuldstændig. I denne tilstand forestillede hun sig, at omgivelserne var fuld af Luises tilstedeværelse, og at hun snart (ved hjælp af et spring indenfor) ville møde Luise selv. Samtidig forstod hun, at det, at se sådan på huset, var en temmelig privat sag, og at det ikke skulle nævnes for nogen.

Susan opdagede, at vejen fortsatte ind i hovedvejen, som førte rundt om den ende af byen. Ved krydset var en cafe, lavet af glas og metal, og en træstiads for dem, der kørte igennem, for lastbilchauffører og biler fulde af jægere. Susan havde aldrig været der, det var en omvej, men hun ville stoppe nu for at kunne koncentrere sig fuldstændig om sine tanker.

Hun sad i en bås, bestilte kaffe hos en uopmærksom servitrice og drak langsomt. Hendes gamle overbevisning var forkert: det var ikke hendes evne, som gjorde hende ligegyldig overfor mænd, men derimod en tiltrækning til kvinder. Næst efter underret med Luise selv, var den største overraskelse hendes egen mangel på forbavselse ved denne åbenbaring. Den lå roligt i hendes sind, meget enkelt. Og dog tænkte hun, at dette var enkelheden i et led, som ville placere hendes fremtidige liv i en endnu ukendt vinkel til fortiden. Hun sad og stirrede i sin kop og spekulerede, da Luise Dulac kom ind med en regnfrakke over sin uniform.

Som tidligere talte de om neutrale emner. Newhaven, hvor Luise blev uddannet, Boston, hvor Susan havde familie, og endnu engang om Luisers tilbagekomst.

"Jeg laver gardiner til huset," sagde Luise. Susan var med det samme lysvågen. Huset betød mere end hun brød sig om at diskutere. "Hvilken slags gardiner?" spurgte hun. "Jeg prøvede sækkelærred, men det ville ikke hænge ordentligt, så jeg bruger sejldug". "Jeg har altid haft gode resultater med sejldug", sagde Susan. Hun rørte voldsomt i sin kaffe. "Jeg hører, du har en have," sagde Luise. "Ja, jeg dyrker grønt-sager". "Jeg tænker på at gøre det til næste år, fortæl mig hvordan det er", sagde Luise og lænede sig tilbage i stolen.

Bagefter kunne Susan kun huske lidt af samtalen (var det roer eller radiser, Luise bedst kunne lide?), men hun vidste nu, at Luisers øjne var grønbrune med en mørk cirkel omkring hver iris. De var ikke blå som hun havde troet i begyndelsen.

Den nat sendte hun Luise en drøm, som var lidt mere end en hilsen: et glimt af sig selv, smilende og vinkende på tværs af rummet.

Hendes drømme tjente altid deres formål: hun forventede at se Luise snart igen. Hun begyndte at standse ved cafeen hver eftermiddag. Efter 7 dage uden reaktion udvirkede hun, at Luise drømte, at de gik sammen gennem skovene nord for byen ude bag den katolske kirkegård. De lo, og deres ansigter indfangede sollyset gennem bladene, ligesom bellisser.

Stilheden fortsatte. Susan blev vagtsom og håbede at møde Luise hvorsomhelst hun gik. Hun mistede glæden ved at bevæge sig let og uinteresseret gennem omgivelserne, en glæde som hun ikke havde været klar over, før den forsvandt. Hun var ved at fortvivle. Kun hendes stolthed eller hendes skam afholdt hende fra at gå igennem hospitalets område på et bestemt tidspunkt om eftermiddagen. Hun sendte en tredje drøm, fuld af mad og vin, hvor de festede hele natten.

Den følgende morgen, en lørdag, mødte Susan Luise Dulac hos købmanden. Hun hilste på Luise med den rette grad af glæde og håbede, at det dækkede over det chok og den forvirring, hun følte ved at se hen-

de. Hun syntes, Luise så overrasket ud. De berømmede vejret, klagede over priserne — Luise beundrede Susans sandaler og Susan spurgte til Luisers gardiner. Susan tænkte bagefter, da hun gentog hvert et ord for sig selv, at det ikke havde været andet og mere end hvad der kunne foregå mellem to bekendte. På grund af usikkerheden med, hvor hun stod, havde Susan været tilbageholdende: men viste Luisers venlighed sande følelser, eller dækkede den over dem? Susans evne gjorde hende ikke i stand til at læse folks tanker.

I to uger hørte hun intet fra Luise. Så en dag i skumringen så hun to unge piger gå med deres hoveder tæt sammen i en samtale, og Susan blev slået af de mange sider i kvinders forhold, af at der eksisterede et spektrum, i hvilket almindelig venlighed kun er en af siderne. Et smil, en kompliment, en fortrolighed kunne ligge hvorsomhelst på spektret. Hun frygtede ikke, at Luise ignorerede de tre drømme, hun havde sendt hende, men at hun havde misforstået dem. Kvinder gik sammen, talte og lo sammen, delte mad og vin i det vågne liv: gerninger fulde af mening eller uden mening udover det at udføre dem. Hun vidste ikke om Luise havde evne til at se den anden ende af spektret.

Susan kæmpede i nogle uger med, om hun skulle sende endnu en drøm. Først tøvede hun med at trænge ind på Luise på dette område, og eventuelt gøre hende bange eller virke frastødende. Men endelig

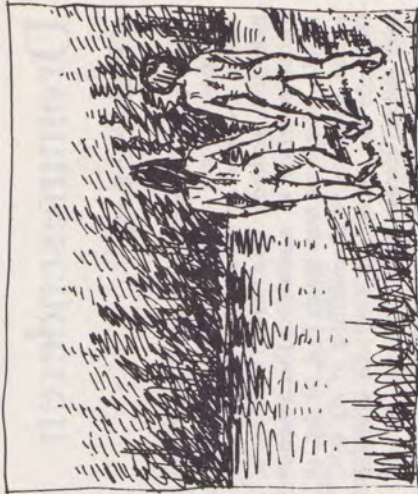
en nat gjorde hun sig klart, at en drøm altid forekommer drømmeren som et produkt af hendes egen hjerne, og at der ikke behøvede, endog i denne drøm, at være noget, der afslored, at den stammede fra en anden. Drømmesenderen løb ingen risiko for at blive genkendt, thi de, som intet kender til disse evner og kræfter vil aldrig komme på, at der findes en sådan person.

Og så lavede Susan en drøm, som hovedet ikke var spor tvetydig. De svømmede i en sø i midten af en skov og lod sig blive båret af og kærtegnet af vandet. Og da de bagefter stod i det lave vand tog de hinandens hænder og løb op langs stranden. Susan strøg Luise over ryggen og holdt om hendes skuldre, let, men med bestemthed. (Hun fik gåsehud, da hun dannede denne detalje).

Af mangel på erfaring vidste hun først ikke, hvordan hun skulle slutte omfavnelser. Men så, da hun havde spekuleret lidt over drømmes natur, og på hvordan de tilfører det tilfældige og det relativt uvedkommende, besluttede hun, at afslutte omfavnelsen og drømmen med synet af et lille regn, en drømmesouvenir til minde om mødet. Hun valgte at vise en lille grå sten, som glinsede under overfladen til allersidst.

Dagen efter, at Susan havde sendt drømmen, tog hun som sædvanlig til cafeen og satte sig ved sit sædvanlige bord. Luise kom kort efter som forventet. Fuld af triumf ventede Susan på, at hun skulle sige noget. "Lad os få noget kaffe", sagde Luise. Susan kiggede hen på servitricen som stod med ryggen til for enden af disken. "Jeg får fat på hende" — Luisers ansigt blev fuldstændig stille et øjeblik. Derpå vendte servitricen sig temmelig hurtigt, kom til deres bord og modtog deres bestilling.

Susan, som holdt skarpt øje med det hele og som var meget følsom for årsag og virkning, sank voldsomt og opløstes i et chok. Hun så på, mens kopperne fyldtes og blev bragt til dem, temmelig usikker på, hvilken maske der dækkede over hendes forvirring. Luise så afslappet ud. De drak. "Den drøm du sendte mig inat", sagde Luise — som jeg sendte?, Susan tænkte nu i vild panik på flugt. Hun var afsløret og derfor totalt nedbrudt. Alt var slut. Hun ville blive nødt til at forlade dette sted for at begrave skammen.

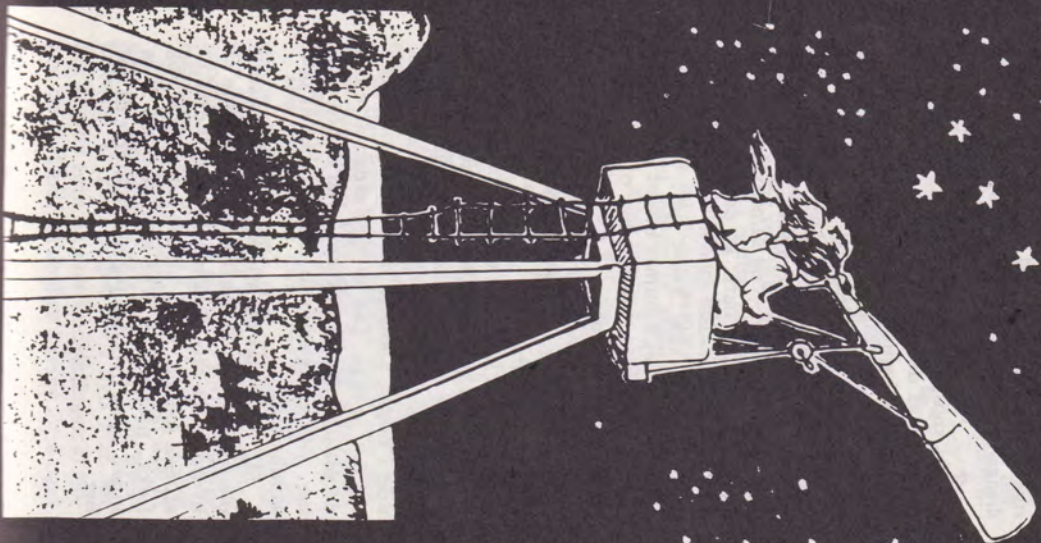
Luise stak hånden i lommen og tog en lille grå sten frem, som glinsede under overfladen. Hun kiggede på den, rullede den mellem fingrene, og kiggede til sidst på Susan. "Jeg er glad for, at du sagde, hvad du mente". "Hvad andet kunne der siges?" "Det var så svært at nå ind til dig," sagde Luise, "du modstod mig så længe, jeg var bange...". Hun snurrede langsomt stenen rundt på bordet. "Du var bange!" Med eet syntes det hele at blive rigtigt igen. Med en pludselig lettelse følte Susan, at hun blev revet med i en dans, med et mønster hvor føreren og den førte konstant byttede plads. Hun kunne ikke længere adskille vilje fra reaktion, den selv tænkte tanke fra den indplantede tanke: og at gøre det syntes ikke længere nødvendigt, ej heller vigtigt.

Luise så rolig ud igen. Hendes usikkerhed ville altid være sjældnen og kortlivet, tænkte Susan. "Kom hjem til mig", sagde Luise. "Du har ikke set mit hus indeni". Som det var Luisers mening, hørte Susan betoningen af ordet indeni. Var der nogen gerning, ligemeget hvor lille eller privat, som faldt udenfor mønstret, stadig fanget i dansen, rejste hun sig og førte dem til døren.

Fra LESBIAN READER

OVERSAT AF GUSI

INTERVIEW MED ANNETTE OG MARJA

FEMINISTISK ASTROLOGI

A + B: — Hvordan begyndte I at interessere jer for astrologi?

Marja: — Jeg oplevede det med at alle mulige spurgte hvilket stjernetegn jeg var, og dengang havde jeg en opfattelse af LB som en socialistisk bevægelse, og det kunne jeg altså ikke få til at passe så godt sammen. Jeg begyndte sådan temmelig hurtigt at læse populær astrologi, men det afgørende der skete var på Stockholm seminaret i -75, hvor jeg mødte Kajsa, en finsk kvinde, der boede i Stockholm. Stina og jeg sad og snakkede stjernetegn, og hun flyttede sig nærmere og nærmere os, og viftede med ørerne, og spurgte om hun måtte snakke med, og så skulle hun gætte vores stjernetegn, og hun gættede bare rigtigt både på soltegn og ascendant både på Stina og mig og en til som sad ved bordet, ialt seks på række. Jeg blev simpelthen fuldstændig fornumlet hele det seminar, det var der det var sket for mig, — universet havde åbnet sig. Så gik jeg på et kursus, og jeg fik lyst til at lære at lægge progressive horoskoper, men jeg kunne ikke finde ud af det med at kunne forudsige nogen ting. Lone var dødsensangst for det, og holdt helt op med det med astrologi, og jeg måtte ikke sige nogen ting progressivt overhovedet til hende om nogen. Og jeg kunne ikke finde ud af det rigtigt, og jeg brugte det også dårligt nogen

gange. Jeg så at et eller andet frygteligt skulle ske Langelands-julen, og så gik jeg ganske simpelt og var angst hele julen på Langeland, og fik selvfølgelig også en dårlig jul. Det fyldte så meget at jeg ville holde op med astrologi, i hvert fald holde op med at lægge progressive horoskoper, kun lægge fødselshoroskoper, og tolke dem psykologisk, og ikke lave noget med forudsigelser. Men det kan man altså ikke undgå når man kigger på et horoskop. Men så var det på Sejserø at Jennifer sagde, at man er nødt til at tro på reinkarnation, for at holde på med astrologi, ellers bliver det meningsløst og farligt. Så bliver det en løstrevet teknologi der ikke hænger sammen med noget som helst.

A + B: — Hvorfor det?

M.: — Så får man en mekanisk opfattelse af det. Så tror man, at det er forudsigelserne det drejer sig om — så laver man en statistik på hvordan det er. Hvad er en mars-pluto kvadratur for en ting, hvad sker der med folk som har den når den blir aktivere. Og statistikken siger, at de kører sig ihjel, kommer i slagsmål eller slår nogen ihjel eller bliver slået ihjel, eller den slags ting, og hvis man ikke har en teoretisk baggrund, til hvordan man skal forholde sig til den statistik, er man nødsaget til at tro at en mars-pluto kvadratur leder til de ting, og så er det at det bliver uhyggeligt. Men hvis man tror på reinkarnation, så er horoskopet og linjerne i horoskopet nogen kort du har fået og spille med i det her liv, men de er ikke faste. Du kan forandre røde linjer til grønne, hvis du lever dit liv på en rigtig måde. (De røde og grønne linjer markerer aspekter — vinkelafstand mellem planeter (med jorden som vinkelspids). Visse bestemte vinkelafstande gør at planeternes energier flyder harmonisk — grønne linjer eller befordrende aspekter — andre går dis-harmoniske energier — røde linjer udfordrende aspekter.) Og det er det livet går ud på. Hvis du ikke arbejder med dig selv, skal

du altså leve med dine røde linjer hele livet — og i det næste. Men det er et perspektiv som slet ikke kommer frem i den almindelige teknologiske astrologi. Det der er givet i linjerne er jo ikke en eller anden skæbnessvanger tendens til at det eller det sker, men din psyk. En mars-pluto kvadratur betyder, at man blir hurtigt hidsig, og så er det den hidsighed som det er din opgave at arbejde med. Det var nogen af de indsigter jeg fik og så kunne jeg gå igang med astrologi for alvor, og det er jeg fortsat med.

Anette: — Min interesse for astrologi ligger i forlængelse af at jeg var begyndt at interessere mig for en masse andre ting. Det begyndte med kost, og så læste jeg om yin-yang balance, og så var jeg allerede derude, hvor man ikke kan få normale mennesker til at tro på det. Og zoneterapi, og det med energibanerne i kroppen, og vi består af andet end en fysisk krop, og når jeg så lige som havde accepteret det, fordi jeg havde accepteret, at man kunne helbrede ved hjælp af zoneterapi.

Og jeg accepterede at der findes udviklende og sammentrækkende mad, så kunne jeg også være mere åben overfor astrologi, og det fik jeg så lejlighed til at være på Sejserø i sommeren -78, hvor der var nogle der lavede en gruppe om astrologi, og det syntes jeg var ret spændende, og jeg var ret nysgerrig om det nu virkede — jeg var også ret skeptisk, fordi jeg havde jo ikke selv set nogen resultater eller beviser, men det blev virkede i hvert tilfælde at jeg gik i gang. Jeg har altid syntes, at det var ret spændende med psykologi, og finde ud af hvorfor folk er som de er, og det syntes jeg at astrologi var et fantastisk middel til at finde ud af.

Efterhånden var der nogen brikker der faldt på plads, så kunne jeg se systemet — så tegnede jeg ikke bare røde streger og hvad det nu var, så syntes jeg også det passede. Det var ligesom der åbnede sig en ny verden for mig, nogen nye dimensioner på

men. Alt var slut. Hun ville blive nødt til at forlade dette sted for at begrave skam-

men på. Løse med den røde tråd at næde og at det det chok på. Løse på

mennesker, om hvorfor vi er her og hvad vi skal her på jorden. Det med reinkarnation kom ganske vist til lidt senere, for først tog jeg det netop som det der tekniske med at det og det betyder altså sådan. Men det blir utilfredsstillende at det svæver frit ud i luften. Men jeg turde ikke tro på reinkarnation, også fordi vi har en massiv ateistisk dyne over os på venstrefløjen, så det var svært at bryde gennem den og begynde at tro på det. Vi er et energifelt som eksisterer selv om vores krop dør, og som er påvirkeligt i en anden dimension, end de dimensioner vi er vant til.

A + B: — Vil I sige noget om hvordan man kan bruge det kvindepolitisk og om man kan bruge det kvindepolitisk?

A: — Man kan bruge det på den måde, at man bliver meget mere klar over sine egne potentialer, klar over hvordan man kan bruge sig selv, og hvem man egentlig er. Altså forstår sig selv. Og det er jo noget der ligger på linje med basisgrupper. Og det er jo kvindefrigørende i sig selv at gøre det.

I den forbindelse kan man så sige, at astrologien er et middel til det. Men derudover synes jeg i det hele taget om okkultisme, at det er kvindefrigørende på den måde, at man har undertrykt kvinders magt, ved at undertrykke deres åndelighed. Den form for åndelighed som kvinder altid har haft, og på en eller anden måde altid har været i forbindelse med, den er blevet undertrykt. Den skulle rettes ind i en patriarkalsk religion eller også skulle det bare ikke eksistere.

A + B: — Tænker du på hekse?

A: — Ja, for eksempel.

M: — Ikke bare hekse, men fra tidernes begyndelse. Måden patriarkatet tog magten på, var jo at lave de kvindelige gudinder om til guder. Undertrykkelsen er også meget konkret i dag, hvor man undertrykker kvinders religiøsitet, ved at det som man kalder mentale sygdomme — neuroser og psykoser — for en stor del også kan forstås som undertrykt religiøsitet. Så hvis vi havde mulighed for at udvikle den ville vores energier få et mere konstruktivt udtryk.

sioner.

F.eks. depressioner som mange kvinder lider af, og som er en typisk kvindesygdom, det er noget som hænger meget sammen med saturn-pluto kontakter, som et eksempel. Det er de ydre planeter: Neptun, Pluto og Uranus som i det hele taget har at gøre med skizofreni og depressioner. De har samtidig noget at gøre med oversanselige evner som telepati, f.eks., evner som kunne bruges positivt hvis der fandtes en

A + B: — Når du siger religiøsitet, Marja, så bruger du ordet i meget vid forstand, ikke? Altså ikke som vi plejer at bruge det.

M: — Det jeg mener med religiøsitet har ikke noget at gøre med de anerkendte patriarkalske religioner, men er i det hele taget anerkendelsen af at der eksisterer en åndelig verden, at der er en mening med livet, og at der er et liv efter døden, andre dimensioner, og at nogle mennesker har særlig gode evner til at opfatte disse andre dimen-

sammenhæng at bruge dem positivt i. Men det der sker nu, er at det skal fornægtes og fortrænges og så slår de her voldsomme kræfter igennem og destruerer mennesker i stedet for.

A + B: — Mange ville sige, at de kunne forklare depressioner ud fra sociale årsager, og ud fra at kvinder i den her verden i det hele taget er undertrykt, og at de er nødt til at spalte sig op i en del som fungerer og en del som ser verden anderledes, men som ikke kan få lov til at fungere. Mange ville sige at man kunne ligeså godt give en social årsagsforklaring som en astrologisk?

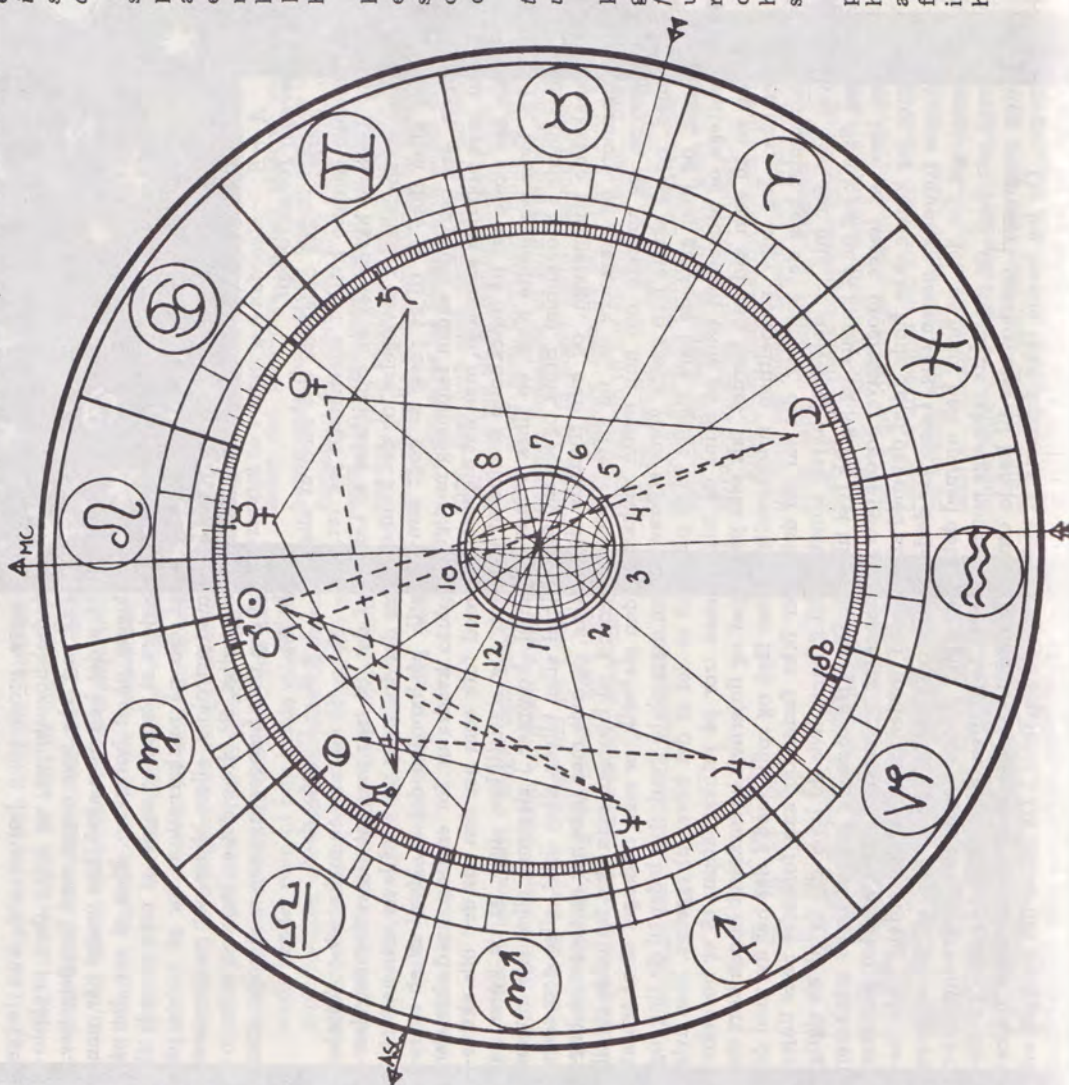
A: — Det kan man også tildels, det er jo sikkert rigtigt i masser af tilfælde, at det er på grund af de sociale forhold, som er den almindelige kvindeundertrykkelse. Men der er ingen tvivl om at en masse af de tilfælde med skizofreni skyldes at de ikke kan få lov til at anerkende, at man kan ha' den kontakt med andre verdener, hvilket også har sociale årsager — og samfundsmæssige.

Og så sir man bare, at de kvinder som har de fornemmelser og den sans eller evne, eller hvad vi skal kalde det, de er bare sindssyge. Og det kommer meget til at gå ud over kvinder, fordi det meget ofte er kvinder, der har de sanser.

A + B: — Hvad skal man bruge astrologi til, hvis man kan forklare de samme ting ud fra sociale årsager?

A: — Man kan jo se den astrologiske forklaring som et spejlbillede af det der foregår. Det er jo ikke noget med at DET er forklaringen, vel? Og så sidder forklaringen ude i nogen planeter herude, sådan fungerer det jo ikke. Det er bare sådan at ude i de planeter kan du aflæse hvad der foregår her. Det er ligesom to dimensioner af den samme sag.

M: — Og det du aflæser, når du læser i planeterne, det er faktisk et spejlbillede af hvordan du selv fungerer. Det er nemt at aflæse socialt, hvad andre laver mod dig f.eks., men det er ikke altid så nemt at se indad og se hvordan jeg selv inviterer til det her.

A + B: — Jeg tænker på det du sagde om basisgrupper, man kan bruge sit horoskop ligesom man bruger sin basisgruppe, til at blive klar over nogen ting i sig selv. Det betyder jo ikke nødvendigtvis at man ved hvilke retninger man skal handle i, for der er jo også nogen ydre undertrykkelsesmønstre, som måske huerken basisgruppen eller horoskopet ser.

A: — Man blir jo klar over hvad man selv kan, klar over sin egen position. Og det er så klart, at det må man så udfolde, på den måde man nu bedst muligt kan. Det er klart, at man kan ikke gøre alle mulige ting, vi støder på nogen forhindringer og lærer noget af det. At ta' kampen op med det der sker uden om os, det er det der er meningen. Når man har fundet ud af sig selv, har man bedre muligheder for at ta' kampen op.

A: — Det er jo så uhyggeligt at leve nu om stunder, fordi vi har sådan nogen fantastisk uhyggelige fremtidsudsigter, med om der nu skal være atomkrig, eller om det skal blive — jeg ved ikke hvad — vi ved ikke hvad vi nu går i møde, om der blir forurening i den grad at vi bare krepejer, eller hvordan det nu blir altsammen. Og det kan være enormt hårdt at klare sådan nogen perspektiver, altså psykisk, ikke? Og masser af folk går ned på det, og der mener jeg at en forståelse af reinkarnation, det gir en stærkere udgangsposition for at ta den kamp op, fordi det ikke er så håbløst, at man kan opleve det her som en fase, at vi dør ikke i synden, eller hvad skal man sige. Vi har ligesom mulighed for at ta det op i vores næste liv igen. Altså vi fortsætter med at udvikle os. Uanset hvordan det går, så er det kun vores fysiske krop der dør. Med den viden står man jo ret stærkt, så kan man ta nogen større udfordringer.

Det gir jo også lidt mere mening at ta' de der daglige kampe, som melder sig for os alle sammen, hvis det er en fase i en større proces, for vi kan jo allesammen se at revolutionen, den blir ikke skabt i mit liv. Altså i mit nuværende jordiske liv. Og det kan jo godt gi' en eller anden desillusion for hovedet at gøre noget. Men hvis man ser det her liv som en fase i udviklingen af nogen ting, så blir de daglige kampe altså også

meningsfulde, når vi ikke skal nå noget lige idag eller imorgen.

Og mange af frustrationerne nu om stunder går jo på at det hele skal nås lige nu med det samme, ikke? Man kan godt sige som en mod-indvending så, at så blir vi ligeglade, så sætter vi os bare ned, for det hele er jo bare lige meget, men det er jo ikke ånden med det her med reinkarnation, tværtimod. Anden i det er jo, at man skal arbejde med den modgang eller de udfordringer man får. Klare det på bedst mulig måde, ud fra de forudsætninger man har. Og lære noget af det — udvikle sig. De problemer du ikke klarer i det her liv får du bare igen i næste.

A + B: — Vil I sige noget om det der er mangens indvending mod astrologi, det med at man ikke kan bruge astrologi til at kortlægge politiske magtforhold, og at den ikke er kønsspecifik.

A: — Det der med politiske magtforhold, kan jeg nævne et eksempel på at man altså kan bruge det, og det er jo Hitler. Det behøver vi ikke snakke mere om, for han brugte simpelthen astrologien strategisk.

B: — Det sagde jeg også forleden dag, da jeg sad og snakkede med Stina, og så siger hun — ja, det døde han også af.

M: — Han døde jo først efter at han var blevet så magtfuld at han holdt op med at lytte til de negative spådomme — han burde ikke ha angrebet Sovjet på det tidspunkt, ifølge sine egne astrologer (Louis de Wohl: Astrologi for alle).

B: — Men den måde vi bruger det på er jo mere til at få individuel indsigt og ikke så meget til kampstrategier.

M: — Jeg ved ikke om vi har gjort det, men vi har snakket vældig længe om at lægge seminarer, efter hvordan stjernerne står. Det var en konkret måde at gøre det på, f.eks., men at vi ikke er kommet så langt endnu er vel fordi de fleste af os har travlt med at dygtiggøre os i astrologi, og det blir på det område hvor der findes mest litteratur. Vi udvikler os jo hele tiden. Vi er nået til at lægge horoskop for relationer, nu er det ikke kun en og en, nu er det to og to.

Det med mænd og kvinder det er jo også direkte forkert, at sige at den ikke er kønsspecifik. Der er tværtimod en hele række borgerlige astrologer der prøver at lave kønsspecifik astrologi. Og det er jo meget uheldigt, for de har det her samfunds-konspicet i hovedet og laver en direkte overopdeling i hovedet og laver en direkte forsøl af det på astrologien, hvor de accepterer det som det eneste. De laver det, at de siger at hvis man har Mars i Vædderen, og hvis man er mand, så blir man meget hand-ledygtig, hurtig og selvhævdende. Men en kvinde med Mars i Vædderen, — ja, hun er måske lidt hurtig, men hun søger mænd der er selvhævdende. Altså, det er accepteret som en naturlov at der er en projectionsmekanisme. Men de reflekterer ikke over at den er her p.g.a. kvindeundertrykkelsen. P.g.a. at kvinder ikke får lov at vise de her Mars i Vædderen-træk.

A + B: — Hvis man nu har en mand og en kvinde født samme sted og på samme tidspunkt, altså med enslydende horoskop, så får kvinden jo nogen helt andre ting end manden at slås med i løbet af sin opvækst, og det kan man jo ikke se i horoskopet.

M: — Jo, om du dels kender til planeternes virkninger og dels kender til det samfund du lever i, så kan du sandsynligvis beskrive hvilken slags opvækst hun kommer til at få.

A + B: — Fordi du inddrager din viden om samfundet?

A h M: — Ja, det er da klart.

A h B: Men der må da også være forskel på, om man er borgerlig eller venstreorienteret i den fortolkning man laver?

A: — Selv om man fortolker et horoskop uden at kende til vedkommendes køn, så vil man uanset ens politiske orientering, og hvis man er dygtig nok, alligevel ramme rigtigt i essensen af de problemer vedkommende har. Men man vil nok ikke ramme rigtigt i den udformning de konkrete antager. Men selve det problem som personen har kan man nok sige noget om. F.eks. problemer med at forbinde følelser og intellekt, det er fordi man kan jo snakke så abstrakt om det horoskop, så man kun får energierne rening. Man snakker ikke om en konkret situation, det kan man jo ikke. Man kan jo ikke sige: der vil ske det og det og det, eller du vil blive udsat for lige præ-

hvor andre tit opererer med at en kvinde skal finde sine maskuline træk hos det andet køn, altså konprojicering, der opererer vi med at hun skal finde det hos sig selv, blive et helt menneske, og se alle problemerne i øjnene også her. Altså uanset hvad det er for en slags.

A + B: — Men de opererer heller ikke med at det er noget man kan forandre?

A: — Nej, det er der mange der ikke gør. De røde strøger det er bare noget man har og som man ikke kan gøre noget ved. Og det er sådan set de væsentligste forskelle. Men de er jo i virkeligheden også ret vidtrækkende. Fortolkningen har jo meget store konsekvenser. Mange tør heller ikke få lagt deres horoskop, fordi de er bange — nu er deres skæbne bare ganske simpelt forudsagt, og sådan er det jo netop ikke. Og det er også den mystik der har været omkring horoskoper, at tingene bare er på een bestemt måde, færdig.

A + B: — Kan I sige noget om, hvem der skriver astrologibøgerne, for jeg synes, at når jeg læser bøger af kvinder, at de som regel er meget mere jordnære og eksempelvis fyldte og lette at forstå og brugbare, end når jeg læser bøger skrevet af mænd.

A: — Men det tror jeg altså har meget at gøre med, at mænd skal ha' det til at være et eller andet, som helst er uforståeligt for andre og meget noget som kun de kan. Og der har kvinder slet ikke de ambitioner, som regel vel, det ligger også i den der undertrykkelse, men også noget om at mænd heller ikke er så opmærksomme på hverdagen. Kvinder har også meget nemmere ved at forbinde alting til dagligdagens liv, hvor mænd er vant til at adskille intellekt og dagligdag. Der fungerer det hele bare oppe i hovedet. I må gerne nævne Donna Cunningham og Liz Greene i artiklen, så kvinderne kan gå og købe dem, de findes begge i Strubes Boghandel.

A + B: — Vil I sige noget om, om I selv er kritiske overfor astrologi?

M: — Selvfølgelig er vi kritiske overfor bøgerne og litteraturen vi læser, altså der findes så fantastisk meget lort. Og meget dårligt og halvdårligt. Og netop det der med mænds og kvinders måde at skrive på,

den påvirkning. Det er jo hele tiden noget med nogen ting man har inden i sig selv, og at man vil få en konflikt med det og det, men hvordan den vil se ud i det konkrete tilfælde, det kan man jo ikke se i horoskopet. Det kan man jo kun gøre hvis man kender folk, ikke. Hvis jeg kender lidt til den person som jeg lægger horoskop for, kan jeg sikkert sige at det vil være noget med det eller det, fordi jeg kender hende. Jeg ved hvilket livsforløb hun har haft, og hvilke problemer hun tidligere har haft. Derfor er det også nemmere for os at fortolke horoskoper for kvinder og venstreorienterede, fordi vi selv er kvinder og venstreorienterede.

A + B: — Ku I gi nogen flere eksempler på traditionelle fortolkninger og så den måde I fortolker på?

M: — Traditionelt hvis vi har en Krebs eller en måne i Krebsen, så fortolkes det

enten skriver de helt teknologisk astrologi, som l.eks. Szöllösi, uden nogen teori over hovedtaget, eller hvis de har en religiøs holdning, så blir den netop så mystisk.

Og så vores egen måde at bruge astrologi på? Ja, som både går på mig selv og forskellige andre i bevægelsen. At vi burde se på det som at planeterne er et spejlbillede af det som sker i virkeligheden, hvor man ved hjælp af at fortolke stjernerne kan få sat nogen ord på hvad som sker i os selv. Og da er vi fantastisk tilbøjelige til at gøre det som jeg selv gør, at sige at jeg brækkede knæet fordi den transiterende Uranus stod i opposition til min Saturn i 3. hus punkt færdig — og så siger jeg ikke mere, og så er det at det blir mystisk.

A + B: — Og så blir du kun et offer for hvad stjernerne finder på?

M: — Og jeg gør det mod bedre vidende, men også fordi jeg synes det er så sjovt at det passer, ikke sandt.

A: — Men nogen gange er det jo også fordi det er lidt mere behageligt, at forklare det på den måde, ikke. Og så kan man jo også glemme det der med at det jo også har en årsag, som man jo egentlig er nødt til at forholde sig til.

A + B: — Sådan synes jeg også vi bruger det meget.

Men jeg synes også der er det problem i det, at som i ethvert andet håndværk skal man også kunne det ordentligt for man kan være kritisk og d.v.s. at man skal forholde sig til alt det lort for man kan finde ud af hvorfor noget af det er godt. Og det er jo et problem at så mange af os beskæftiger os med det i en eller anden grad hvor vi ikke kan skille skidt fra kanel.

A: — Det er sgu da også noget med, at det er en balancegang at beskæftige sig med det, fordi man så nemt kan falde i den ene grøft. Det der med at se så mange muligheder, og se så mange nuancer hele tiden, det kan være fantastisk belastende. — Alting kan blive fantastisk udflydende. Det er den ene side af det. Den anden side er så den med at generalisere for meget. Du ved, nåh,

hunn er Vædder — jeg kan altså ikke fordrage Væddere. Den side er de fleste vist mere fortrolige med, men det kan faktisk også være besværligt at skulle have alle syvhundrede sider med af sagen hver gang.

A + B: — *Jeg synes da også vi allesammen mere eller mindre bruger det til at undskyldte de sider som vi godt ved vi har, men som vi ikke gider arbejde med.*

A: — Og det er jo lige præcis det modsatte der er meningen. Grunden til at man er Fisk eller Skorpion er jo netop noget man skal leve igennem i dette liv. Og lære at ha med at gøre.

M: — Jeg vil sige noget andet som faktisk er noget pis i den her bevægelse og det er det med at der er heltz på stjernetegn, særlig på Stenbukke.

A + B: — *Men du har det jo osse selv sådan, Maria, at du kan ikke li tullingering . . .*

M: — Joo — — —

A: — Men det er jo også igen det med nuancer, for det er jo rigtigt når man sidder og siger at Tvilling er jo også sådan og sådan og sådan. På den ene side er det jo rigtigt, på den anden side er det jo ikke alle Tvilling, der går ind i den bås. Som generalisation betragtet er det rigtigt. Men derfor er det jo ikke sikkert at hver enkelt individ . . .

A + B: — *Nej, det kan jeg jo bare se når alle Tyrene er samlet, at der er jo ved gud nogen der er dødstille indimellem.*

A: — Den positive side er jo så at vi bruger det til at komme i kontakt. Det er jo en udmærket måde . . . ja, men sig mig er du ikke . . .

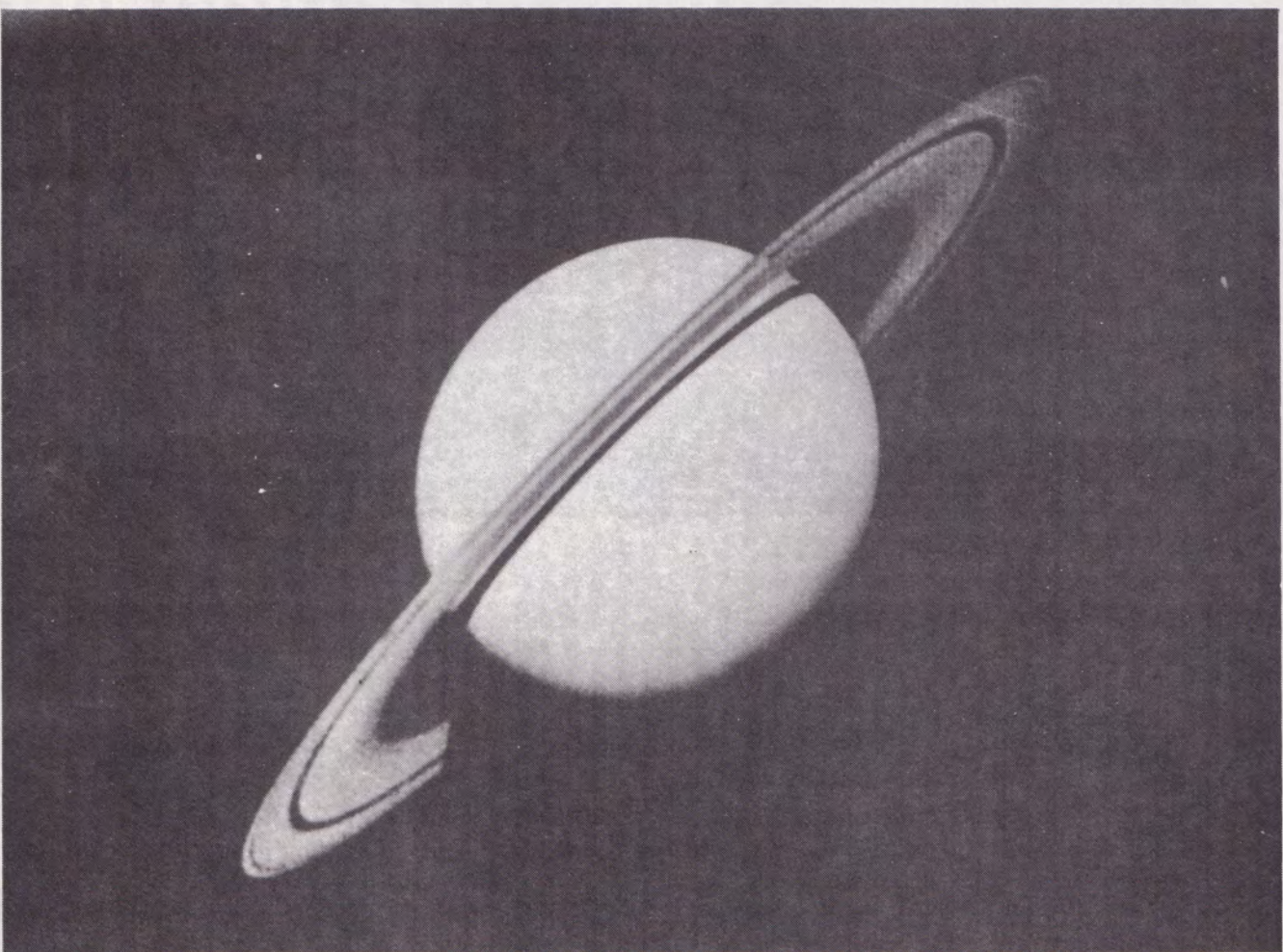
A + B: — *Synes du det er en OK måde at bruge det på?*

A: — Jaa, det synes jeg sådan set, det er jo lidt morsomt.

A + B: — *Men du som selv far det meget alvorligt, og arbejder meget med det, blir du ikke irriteret, når man sådan sir, det er også bare fordi du er Krebs.*

A: — Jo, hvis de ikke har ret, så gør jeg. Men ellers blir jeg sgu ikke irriteret, vel. Så synes jeg det kan være en rimelig måde at beskrive nogen ting på.

A + B: — *Men dem der ikke ved så meget endnu, de har jo næsten aldrig ret.*

SATURN

A: — Det synes jeg også er et problem, for man kommer til at sætte hinanden ind i nogen båse. Og så længe man ikke selv ved nok om det, så går man osse med de båse inde i sit hoved. Og når man får at vide at en er Tyr — aha, tænker man, det er den slags, jeg kender nemlig en der er Tyr, hun er sådan og sådan. Og der er klart at det er dødsdagsagt, for så blokerer man jo for sine muligheder for at lære kvinder at kende istedet for det modsatte.

A + B: — *Huorfor tror I at astrologi har fået sådan et opsving i de her år?*

M: — Det er fordi bevidsthedsudviklingen bevæger sig i spiral, og efter bevidstheden om klasser kom bevidstheden om kvindeundertrykkelsen og efter det er bevidstheden om de Okulte ting kommet. Det er bare logisk, det sker i bølger.

A + B: — *Er det også sket tidligere i historien. Huordan hænger det så sammen med krisen?*

Det er noget med at mennesker som har levet under pres og krig og sådan noget, og som har været fantastisk optaget af at overleve, og måske lever de i et diktatur af en eller anden slags, eller meningsdiktatur, og det var det som vi havde i Danmark og Sverige i 50-erne. Når så krigen er forsvundet og det hele begynder at blive opbygget igen, og de materielle behov blir tilfredsstillet, så begynder man at tænke og har behov for at beskæftige sig med andre ting. Så kommer den med klassebevidstheden som den mest umiddelbare og nærliggende som folk får fat i.

I alle tilfælde var det min personlige udviking, at det var det jeg først fik fat på. Af alt som ikke var accepteret at beskæftige sig med, så var det mindst uacceptabelt. Så blev jeg klassebevidst først, for kvindebevidst var der ikke noget der hed. Og lesbisk var der heller ikke noget der hed. Og religiøs var endnu mere uacceptabelt.

A + B: — *Men i din omverdensforståelse, som nu er blevet uduideligt, synes du vel stadig at det er vigtigt at være klassebevidst.*

M: — Ja, selvfølgelig, men verdensbilledet bliver mere og mere udviklet. Men det er tit sådan i kritikken af astrologien, at

med at generalisere for meget. Du ved, nåh, ene side af det. Den anden side er så den

er nødt til at finde i sig selv. Tilsvarende med mænds og kvinders måde at skrive på,

det fortolkes det på kryds og tværs i en sådan måde at

kritikerne tror at man forkaster tidligere former for bevidsthed, og bare sidder med sin nye bevidsthed uden at ha noget at ha den i.

Det første jeg blev bevidst om, det var materiel undertrykkelse. Det er nemt og let at ta og føle på, og det næste var seksuel undertrykkelse, det er også nogenlunde til at forstå, i hvert tilfælde hvis man er lesbisk. Det tredje er så åndelig undertrykkelse.

dyrekredsens tegn

- ♈ vædder
- ♉ tyr
- ♊ tvilling
- ♋ krebs
- ♌ løve
- ♍ jomfru
- ♎ vægt
- ♏ skorpion
- ♐ skytte
- ♑ stened
- ♒ vandbærer
- ♓ fisk

Planeter

- ☉ solen
- ☾ månen
- ♀ venus
- ♁ merkur
- ♂ mars
- ♃ jupiter
- ♄ saturn
- ♅ uranus
- ♆ neptur
- ♇ pluto

MÅNEN som ledestjerne

Selv i vor tid er vi stadig omgivet af symbolbrug — men vi har normalt et ret overfladisk kendskab til, hvad hvert symbol står for. Forfatteren redegør i denne artikel for månens symbolske indhold og sidestiller det med nogle af kvindebevægelsens værdigrundlag idag.

Af Anne Lise Nestande

Månegalskab, ulvene huler mod månen. Månens romantiske lys. Havets ebbe og flod. Det er noget vi kender til. Nogen kender også til dens indvirkning på afgrøden, under hvilke månefaser det er bedst at så og høste og om dens indvirkning på frugtbarheden i form af at lave børn. Vi kender også loagnene: Manden i månen. Månen er en ost. Månens blege forræderiske lys.

I åndsvidenskaben kan vi finde teorier på hvordan jorden blev til, og hvordan planter, dyr og mennesker har udviklet sig fra tidernes morgen frem til i dag. Det er en type udviklingslære, en evolutionsproces, som ikke regnes i tidsaldre, men i planetariske perioder, og som ikke har sin start ved tilblivelsen af vores planet, jorden, men går tilbage til noget som kaldes Saturnudviklingen og derfra over i syv udviklingstrin. Efter Saturnudviklingen kommer Soludviklingen, og derefter Måneudviklingen og vi er nu inde i den fjerde planetariske periode som er Jordudviklingen. De planeter vi kender idag med samme navn er ikke de samme, som omtales her, da de tilhører en meget ældre tidsperiode.

Jeg vil her se lidt på, hvad der skete under Måneudviklingen, så vil jeg se lidt på astrologien, hvad der ligger til grund for tolkningen af månen i et horoskop, og til slut se på sammenhængen mellem en "månefilosofi" og feministiske synspunkter.

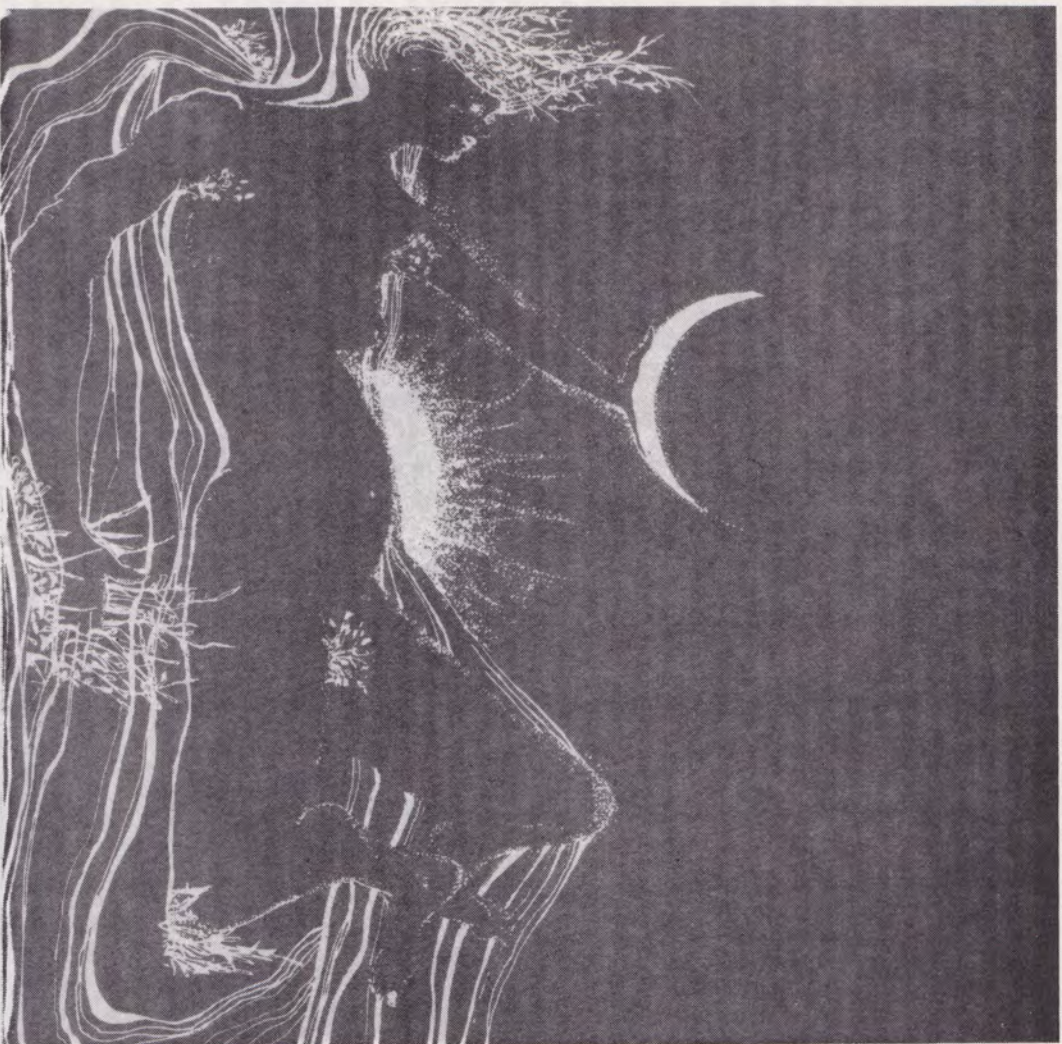
Når vi for os skal se menneskene under den Måneplanetariske periode ligner de en mellemting mellem mennesker og dyr, men uden knogler og af en mere blød natur. Disse menneskevæsen bevægede sig da i et element, som kan have en vis lighed med vand og luft, men det havde en endnu tættere substans end vand. Denne tyktflydende substans indeholdt bl.a. den kraft som vi idag kender som frugtbarhedskraften (be-frugtningskraften?) og menneskevæsenet skabtes da ved hjælp af denne substans. På den tid var mennesket ikke delt i to køn, men i et.

På måneplaneten begyndte udviklingen af menneskets følelsesliv, det havde tidligere haft en oplevelse af lyst og smerte, men kun i forhold til sit eget legemes fysiske tilstand. Nu udvikler det følelser i forhold til omgivelserne, det føler had og kærlighed og alle nuancer af sindsbevægelser. Men måne-mennesket oplevede ikke sine omgivelser som vi gør idag ved at se ydre fysiske ting eller væsener, de udviklede billedbevidstheden som indebærer, at de havde evnen til at kunne se følelser billedligt. Hvis et væsen nærmede sig sympatisk indstillet, ville det i månemennesket stige op som et billed af lys karakter, og omvendt hvis et væsen, som repræsenterede en fare, nærmede sig, ville et stygt og mørkt billede stige op. Ved hjælp af billedbevidstheden kunne måne-mennesket orientere sig i omgivelserne, svarende til måden vi kan orientere os på ved hjælp af vore sanser. Selvfølgelig billedbevidstheden var af en passiv karakter, den gav spejlbilleder af omgivelserne, men samtidig udviklede mennesket et følelsesliv som var af aktiv karakter. Der blev i følelseslivet udviklet selvstændighed og dermed også egenkærlighed. Under Jordudviklingen udvikler vi sansorganerne, og billedbevidstheden fra den gamle Måne blir her omdannet til forestillingsbevidsthed. Denne indebærer den forestillingssevne vi som tænkerne væsener kan forholde os til verden, som omgiver os.

Under Måneudviklingen virker de formgivende kræfter på en sådan måde at de udvikler drifter og begær, eller det vi kan

kan vi bedst stole på dem, der hævder til de kosmiske og antroposofiske retninger, for at give lys. Men månen spejler også sol- lyset og alt, som foregår i universet, for at

te udvise plan, og vi opfatter dem som et tyder ikke bare at lave børn, det betyder i at vi føler dit eller dat, men vi er ikke i

kalde ønskenaturen, og dette virker igen ind på vores fysiske legeme sådan at det efterhånden fortættes mere og mere. Gennem denne evne til at give fysisk form, udvikler mennesker så kimen til et åndeligt organ, som i åndsvidenskaben kaldes "åndselvet".

Indenfor astrologien findes der flere retninger og dermed også flere fortolkninger af hvad månen står for. Af disse tolkninger kan vi bedst stole på dem, der hælder til de teosofiske og antroposofiske retninger,

dække over en indre visdom om jordens tilblivelse. Der måtte trækkes et glemmens slør over den gamle visdom, for at den skulle kunne freddes til nye evner, men når vi ikke længere behøver at blive hængende fast i billedbevidstheden, kan sløret igen trækkes til side. De, som er stærkt under månens indflydelse, skal derfor træde helt ind i den materialistiske verdens lovmaessigheder, og lære sig at beherske og gennemskue disse love, gennemtrænge dem og erkende, at de kun kan eksistere hvis der står åndelig kraft bag. Når det er gjort skal de kæmpe sig fri igen, og finde deres egen selvstændige vej tilbage til den åndelige verden.

Det at træde helt ind i materien betyder at orientere sig om naturfænomenerne. Dette indbærer ikke bare at vi gennem øjet nyder synet af en gammel eg eller en smuk rose, men at vi tænkende medoplever naturen. Det betyder også at tage sin egen krop i besiddelse — at tænkende medopleve sig selv.

I følelseslivet ligger mulighederne for at udvikle denne evne gennem at blive mere sensitiv, gennem at leve sig selv ind i andre menneskers sindstilstand — og månen bliver derfor også et symbol på den sociale bevidsthed, som udspringer sig i forhold til ens omgivelser.

Hvis vi er heldige kan vi i populærrudgaver af astrologi læse, at månen symboliserer netop følelseslivet, indlevelsesevnen, det re-septive, det formende, men først og fremmest blir det her forbundet med moderen, med ægteskab, og med en passiv og modtagelig person.

Vi ser, at månen står for det, som traditionelt blir kaldt kvindelige værdier, det følelsesmæssige plan blir tillagt kvinder, og dermed er det også en egenskab, som blir nedprioriteret i vores samfund. Ingen får god økonomi af et rigt følelsesliv, eller fremmelser på arbejdet, ingen karakter for et godt udviklet følelsesliv. Vi får ingen ydre stimuli på at det vi føler er rigtigt. Det er kun når vi lever op til myten om den "gode mor" følelserne blir trukket frem for at sætte os på plads. Følelserne forbliver på et ubevidst plan, det vi oplever som bevidst er at vi føler dit eller dat, men vi er ikke i

stand til at forbinde klare billeder eller klare tanker med det vi føler, følelserne blir vage, eller rettere sagt: vi tør ikke stole på dem.

At stole på sine egne følelser blev da også et vigtigt led i bevidstgørelsesprocesserne i feministbevægelsen. Det blev vigtigt at sætte ord på det vi oplevede og oplever og sætte det ind i den samfundsmæssige lovmaessighed vi foreløbig er underlagt. Hvor det kapitalistiske mandsamfund er "Herren" ("Herren" tog, "Herren" slog, "Herrens" navn være lovet).

Det reflekterende og spejlende har vi også lært at kende som en kvindelig egenskab. At en kvinde opretholder det traditionelle kønsrollemønster betyder at hun sminker sig, bærer moderigtigt tøj, lever gennem sin mand og sine børn. Er det manden forventer at hun skal være, er det samfundet forventer at hun skal være. Hun spejler sine omgivelser, er en refleks i forhold til omverdenen. — Men bag spejlet ligger den tilbageværgte livskraft, bag spejlet venter dragen — symbolet på den desperation, som presser sig frem når en livskraft for længe er blevet hæmmet i sin udfoldelse.

Bevidstgørelse med udgangspunkt i personlige erfaringer, politisering af det personlige var også starten for feministbevægelsen i begyndelsen af 70-erne. Kvinder skulle lære at stole på egne kræfter, holde op med at tro, at vi ikke var noget værd. Begynde at leve vores egen viden og evner ud, holde op med at leve gennem en mand. Denne bevidstgørelse blev dengang af mange karakteriseret som navløbskørelse, men alligevel bredte denne debat sig over det ganske land; og kvinder blev efterhånden mere bevidst om deres stilling både i hjemmet og i samfundslivet. — Og efteråret 79 viste dragen sig igen på valgpladsen under Årets Kvindefestival.

At kvinder er bærere af de formgivende kræfter ser vi ved at det er kvinden som efter befrugtningen har fundet sted, sørger for at spiren får udviklet fysisk form. Men det at bruge sine formgivende kræfter betyder ikke bare at lave børn, det betyder i

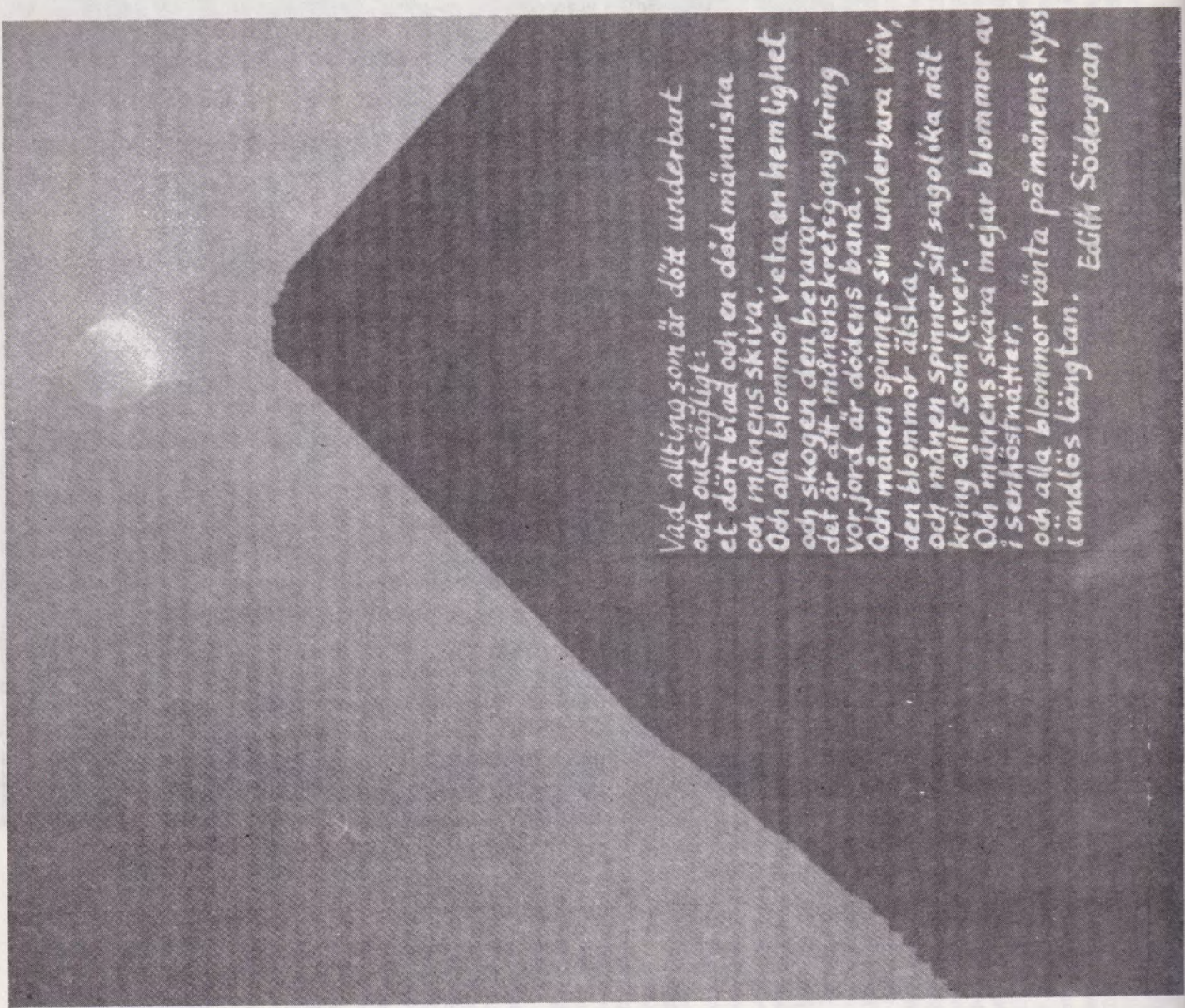
lige så stor grad at tage vare på denne jordklode og forhindre, at den blir ødelagt af krig, forurening og al uorganisk tænkning og handling.

Udviklingsprocesserne på den gamle Måne skete i en tidsepoke før kønsdelingen havde fundet sted, materien var dengang så blød og bevægelig at menneskevæsenet både i sjæl og form kunne ha både det mandlige og det kvindelige element i sig, det var selvbevrugende. Det er først under Jordudviklingen, når materien når en vis fortætningsgrad at kønsdelingen finder sted, og mennesket får en mandlig og en kvindelig form. Men på det indre plan blir manden kvindeligmændlig og kvinde mandligkvindelig. Mennesket er blevet to køn i et legeme, og det er vigtigt at der er en balance mellem de mandlige og de kvindelige sjælekvaliteter for at individet skal være et helt menneske, og en balance i materien for at jordkloden ikke skal gå mod sin endelige ødelæggelse.

Men det der sker idag er at materien er blevet så fortættet, de mandlige egenskaber har fået så stort spillerum i det fysiske genem undertrykkelsen af den kvindelige form, at materien har trængt sig ned i sjæledyb og forrykket balancen mellem det mandlige og det kvindelige på individniveau. At genoprette denne balance blir da en stor og vigtig opgave, hvor kvindebevægelsen er en nødvendig drivkraft. Kvindebevægelsen kæmper da heller ikke for ligestilling på dette samfunds præmisses, vi kæmper en frigørelseskamp hvor målet er at vi skal blive selvstændige, HELE individer.

Men månekræfterne er vanskelige at handskes med, netop fordi de har så let ved at blive liggende i en dvaletilstand i menneskets ubevidste. De kommer ofte ikke til syne før det er helt nødvendigt. Men når "månemennesket" opdager at hun er nødvendig for at verden skal komme på ret køl, kan uanede kræfter komme for dagen. — En af kvindebevægelsens grundsten er, at kvinder indeholder disse kræfter hvis vi bare blir bevidst om dem — blir klar over hvor vigtigt det er for hele jordudviklingen at kvinder gør oprør både personligt og kollektivt — "Kvinde, kend dit eget værd!"

FRA KJERRINGRÅD.
OVERSAT AF JANNIE

Vad allting som är dött underbart
och ousägligt:
och dött blad och en död människa
och månens skiva.
Och alla blommor veta en hemlighet
och skogen den bevarar
det är ett månens kretsång kring
vor jord är dödens bana.
Och månen spinner sin underbara väv,
den blommor älska,
och månen spinner sit sagolika nät
kring allt som lever.
Och månens skara mejar blommor av
i senhöfnätter,
och alla blommor vänta på månens kys
i ändlös längtan. Edith Södergran

G: — Ja, han har været et par måneder, og så vidt jeg har forstået var hun ble-
fodede fundt i indvoldene. Det var lige præcis her i en skrå linje, lige ved æggelede-
jeg se, nu jeg se, og jeg
Det eneste man kunne se var en lille anelse

HEALING SAMTALE MED GRETE

G: — Den læge jeg blev opereret af kom jo fra Phillippinerne, og hun er på sin sidste inkarnation, og hun har altså fået den evne at hun kan gå igennem kroppen ved håndkraft. Hun kan altså stikke en hånd lige igennem. Hun er i stand til at flytte energilegemet fra kroppen, operere og sætte det på plads igen. Det er en gave hun har fået.

A + B: — Vil du fortælle selv hvad du oplevede?

G: — Jeg hørte om en der skulle ind og opereres af en philippinsk læge ved håndoperation. Og så sad jeg og spekulerede — håndoperation — hvad er det for noget. Så spurgte jeg om hvad det var, og han forklarede, at det var en operation der foregik med hånden, og der var ikke noget med instrumenter af nogen art, eller bedøvelse eller noget i den dur. Og så tænkte jeg — det var pokkers.

Så gik der nogle dage, så sir jeg til Kjartan: — Jeg ku' virkelig godt tænke mig at opleve det der, det vil jeg altså se med mine egne øjne, før jeg tror på det, simpelthen, ikke? Jeg havde set en fjernsynsudsendelse for 10 år siden, og dengang tænkte jeg, nej der må altså sidde en kniv her, eller et eller andet. Men hvordan kan de så lukke det. Jeg ku' ikke rigtig fatte det dengang. Men så ringer jeg til Bent og siger, jeg vil godt ind og opleve det der. Jamen, du kan ikke komme derind, medmindre du fejler noget. Og så skulle jeg så finde ud af, hvad jeg fejlede, og så kom jeg i tanke om at jeg nogen gange havde ondt, når jeg havde menstruation, og det må man jo ikke ha, så er der et eller andet galt. Så blev vi enige om, at jeg skulle sige, at der var noget, at jeg havde ondt nogen gange, og så håbede jeg på der var noget. Nå, så kom vi derind, eller det vil sige at jeg ringede derind og beslittede en tid, og fik tid forten dage efter. Og vi sad derinde og ventede i to timer, folk sad ovenpå hinanden.

A + B: — Var det her i København, var det en som var her korttids?

G: — Ja, hun har været her et par måneder, og så vidt jeg har forstået var hun ble-

vet inviteret af et healingcenter i Hellerup, der hedder den lysende cirkel. Og de arbejder med healing. Strandvejen 63, og der kan I sikkert få en masse oplysninger.

Jo, hvor kom jeg til, jo, der sad en masse mennesker, og vi ventede i to stive timer. Så kom vi ind, og der var et stort rum, og midt i rummet var der en brik, der var hævnet ca. halvanden meter over gulvet, sådan i ståhøjde. Bagved var der lavet et alter, med to store lys og et kors, og hele rummet var hvidt. Så var der en svag musik i baggrunden. Det virkede som om det var rituelt, ikke. I hvert fald var hun meget religiøs, den dame.

A + B: — Hun var fra Phillippinerne?

G: — Ja, hun hedder Belen Ralla. Så fortalte vi lidt om, hvad vi arbejdede med, og hun syntes det var enormt spændende, og så var det ellers op på briksen, og det første hun gjorde, det var at hun holdt begge hænder . . .

A + B: — *Haude du alt tøjet på?*

G: — Nej, jeg tog bukserne af. Hun holdt hænderne ca. 50 cm. over mig, med lukkede øjne. Og så stod hun i et stykke tid, og sagde en hel masse . . . jomfru Maria, og alt muligt. Så tog hun mig med højre hånd ned på navlen, og pressede, så lod det ligesom en man suger i vasken med (en slurp), og jeg tænkte, hvad er det nu hun laver her, og så ned og mærke ned omkring livmorden. Det er det, sagde hun så. Og jeg løftede hovedet. Så vender hun hånden, selve håndkanten, og det føles fuldstændig som om hun skærer, det gør bare ikke ondt, den vender hun så og kører henad. Plopf, siger det og så sprøjter blodet ud, og en gullig væske. Så stikker hun to fingre ind.

A + B: — *Blev du ikke dødforskrækket?*

G: — Nej, jeg vidste jo hvad det var. Jeg er helt sikker på, at hun havde beroliget mig. For man vil normalt være skideforskrækket. Men det første hun har lavet, har været en eller anden beroligelse. To fingre ind, og jeg ku' mærke, simpelthen at hun rodede rundt i indvoldene. Det var lige præcis her i en skrå linje, lige ved æggelede-

ren og livmorden. Og hun rodede rundt inde i maven, og jeg tænkte, det gør ikke engang ondt, det er sgu' da underligt det her. Og så tog hun lige, der er det, og så viste hun mig en grålig masse der lignede et spindelvæv, det var helt gråt. Så tog hun det — ja, jeg gloede på det, ned i en skål. Og så hånden henover maven sådan her, og så lukkede det sig, og så tørrede hun blodet af og så var det overstået, og det tog — ja, jeg vil tro at det har taget tre minutter. Så stærkt gik det.

A + B: — *Så sig noget om hvordan dine menstruationer har været siden.*

G: — Nej, så skal jeg lige fortælle noget andet. Da vi kom ud derfra havde jeg det enormt godt. Da-da-da-da, men da jeg kom ned i bilen ku jeg næsten ikke stå på mine ben. Jeg blev dårlig og utilpas, og jeg lå i sengen i to dage, fuldstændig afkræftet, som efter en operation.

A + B: — *Fori der blir fjernet noget?*

G: — Ja, og det blev jeg meget forbavsset over, at jeg fik sådan en reaktion. For det første var jeg rystet over at jeg nu havde oplevet det, ikke. Men hele min krop den virkede som om jeg var opereret. Jeg har prøvet at blive opereret før, så jeg var i hvert fald ikke i tvivl om, det jeg havde oplevet. Da vi kom hjem sagde min mor, må jeg se, må jeg se. Og jeg — op med tøjet. Det eneste man kunne se var en lille anelise

af en rød strek. Og Kjartan kunne føle det (han er blind). Og efter en timestid var det væk, nul ar eller noget. Så skulle jeg derind igen om fredagen, til eftercheck, og hun spurgte hvordan jeg havde haft det, og jeg sagde, at jeg havde været dårlig tilpas et par dage. Nå, men det var meget normalt.

A + B: — *Hvad kostede det, Grete?*

G: — Det kostede ikke noget. Men det er selvfølgelig sådan at man lægger nogen penge. Og det ved jeg også at de andre gjorde. Hun rejser rundt i verden, og hun ved, at lige meget hvor hun kommer frem, vil hun få et sted at bo, mad, penge og hjælp. Og det viser sig også, at det gør hun. Og for hvert sted hun kommer i verden, har hun en kontakt. Jeg tror, det er hendes livsopgave. Gu vil hun ej have penge, kun en seng at sove i og noget mad, og så vil hun ellers ha' lov at helbrede.

A + B: — *Hvordan har din menstruation været siden?*

G: — Ja, jeg har haft den een gang, og skal ha den en af dagene igen. Og jeg mærkede ikke jeg sku ha den sidste gang, og jeg blev meget forbavsset da jeg fik den. Og jeg har ikke haft ondt eller noget som helst. Men een ting er sikkert, jeg er ikke i tvivl om, at det kan lade sig gøre. Jeg har set det og prøvet det.

et eventyr:

Et eventyr om astrologi, håb, indgangen til vandbærerens tidsalder, matriarkatet og vejen dertil, om tarot, feminisme, det senkapitalistiske samfund og fascismen m.v. . . .

Vi der i dette øjeblik befinder os på den lille grønne planet jorden, er på vor rejse ind i fremtiden nået porten til vandbærerens tid . . . Det er sådan at jorden gennemlever forskellige astrologiske tider — og hver tid tager ca. 2.000 år, og er en påvirkning vi modtager fra de stjernebilleder/tegn der omgiver jorden. For ca. 2.000 år siden rejste vi ind i fiskens tidsalder, og nu da vi næsten har gennemlevet denne tid ser vi ind i dybet af den ny tid som kaldes vandbærerens tid.

Det er sådan at enhver tid er under opbygning lang tid før vi kan skimte den i vor hverdag. Sådan er det også her.

Med i opbygningen af nye tider er planeterne, der cirkler i universets dybe mørke og stilhed om os og vor jord. Af særlig betydning for os får opdagelsen af, og mødet mellem nogle af disse planeter engang i den sidste del af fiskens tidsalder. I denne tidsalder skete en teknisk udvikling der bragte os langt og vi lærte at se, leve og flyve med en teknik, der med tiden blev dødsensfarlig for livet på jorden, samtidig med at den med sin indre logik og bevisførelse for den tekniske sandhed låste os, og forhindrede os i at finde andre måder at se og flyve på. Nu bragte denne teknik os også vidt, så vidt at vi fik mulighed for at finde nye planeter. De planeter som netop nu i disse tider vil få betydning for os . . .

For nogle hundrede år siden, en almindelig dag som alle andre, mødtes i universet to planeter på deres bane rundt mellem tågerne. Den ene planet var den der herskede over fiskens tid, hendes navn er Neptun,

hun er en forholdsvis ny planet i vor horisont. Hun er dronning over havene med al deres tiltrækning, deres okkulte visdom og kræfter, den flydende kraft, det store ubevidste der strækker sig hinsides glemmeligheden. Neptun mødtes med Uranus, der vibrerer noget hurtigere. Uranus der er beskytter af vandbærerens tid. Hende der har den samling fiskene ikke har, hun bærer vandet — livets kilde, i en krukke. Hun befrugter helt bevidst de steder hun når ind til. Uranus der står for en anden slags kræfter, vi ikke helt har forstået, men mere og mere set og brugt, kræfter af bølgender karakter, vibrerende gennem alt, kræfter som elektricitet, magnetisme, den kosmiske strålings modtagelighed og perspektiv, og dens indtrængning i vort liv . . .

De mødtes, de befrugtede sig, de drog videre og efterlod forskere i hundrede års ihærdig søgen efter frugten af deres møde, hundrede gik det som spået. Pluto vågnede og sprængte sig vej til vor bevidsthed, lille tægt, langt borte stod hun der som forvandlede — som mand og kvinde — gud og djævel — fortiden og fremtiden — hun er nedbrydningen og døden og hun er den opgående sol bag bjergene. Meget hurtigt i vibrationen, og er du påvirket af hende i dit horoskop kan du bruge din fortid til at springe ind i fremtiden. — Da hendes bane er så langt væk fra jorden bevæger hun sig meget langsomt rundt om os. Derved kommer hun til at påvirke mange af os på en gang — da hun vil stå samme sted i lang tid i vore horoskoper . . .

Og netop hun skulle give kræfter til det eventyr der startede i den tid vi endnu kan huske.

I midten af vort århundrede fødtes nogle mennesker med neptun i vægten i sekstiltal pluto i løven . . .

Og vægten er et eventyr for sig, der som en kinesisk æske passer ind i den store historie. For oprindeligt eksisterede hun slet ikke, der gik livet rundt uden hende — der var bare jomfruen, og fra jomfruen strakte tiden sig helt ind i skyttens tegn. Jomfruen var paradiset have, hun var den ubefrugtede uskyld, hun var renheden og førskabelsen i et og dog så frugtbar og fuld af for-

bandet, urimelig, asekuel, steril o.s.v. Men lad jer ikke lokke, dette er kun et tegn på mandssamfundets udbytning og fortrængning af det urkvindelige. Jomfruen er tegnet på at vi er og altid har været.

Men nu sad hun altså her i paradiset og redte sit hår og hun strakte sig helt ind i skytten, som vi kender så godt med sin ildfulde energi . . . Skytten der er halvt hest og halvt menneske som symbol på livets evolution, stående på klippen lader skytten sine ildfluer og ildenergi fare ud i universet, som pile der gennemtrænger og udforsker, men også rummer en fare. At blive gennem-boret af en pil er at dø — og døden er forvanding. Denne død — pilens gift — var for meget for jomfrutegnet. Hvordan skulle hun kunne bevare sin uskyld og udvikle sine muligheder ved dette konstante angreb ventning, at hun blomstrede og blev en myte om paradiset, hvor alt åndede ubevidst i fred, og hvor løve og lam sov side om side med jomfruen, der redte sit lange hår ved åkanders spejl i søen. Jomfruen der er det eneste tegn der har navn som kvinde, er i tidens løb gået så grueligt meget igenem, og i dag kender vi hende som stram-

på paradiset port — derfor blev der indskudt stjernetegnet skorpionen eller ørnen, som det også kaldes. Forvandlingens tegn. Tegnet der fik pluto som beskytter, og dødens tal otte som nummer. Tegnet som rummer yderpunkterne, ørnen den frie, svævende, stærkt og klart seende, livskræfterne. Og skorpionen, der ynder at leve under sten. Den rummer i sig pilens fare for død. Skorpionen er også et symbol på seksualitet, og rent fysisk står kønsorganerne under tegnet skorpionens beskyttelse.

Netop det at kunne leve ørnen eller skorpionen i sig selv totalt ud, giver muligheden for forvandlingen . . .

Men det hjalp jo ikke jomfruen meget at disse kræfter nu var endnu mere koncentreret foran hendes paradisetport — men her kommer vægten ind i billedet . . .

Den balancerende vægt der skilte de to former for liv fra hinanden med kærlighed, der er vægstens styrke, hun er bestrålet af kærlighedsplanet Venus. Og netop her i vægstens tegn — den yndefulde vægt, sangvinsk og luftig, der altid prøver at skabe harmoni og varme om sig. Her vender vi tilbage til maxihistorien der foregår i den tid vi lever i . . .

Netop midt i det tyvende århundrede i slutningen af fiskens tidsalder lod disse mennesker med neptun i væggen sig inkarnere på jorden, og hvad så de? Hvad kom de til?? En forarmet og udnyttet jord. En jord, hvor alle var blevet så meget sig selv nok, at de havde mistet troen på gudinderne. De ikke alene troede at de selv var guder, eller i hvert fald ikke hørte naturen til. De havde bygget et univers af beton og maskiner. De havde blokeret sig, levede i isolation og frygt — uden noget fællesskab i et forstenet samfund, der også kaldes patriarkalisk og senkapitalistisk. En del af økonomien dette samfund er bygget på, er en industri med at slå ihjel, at bruge maskinerne til at dræbe livet på kloden. Den patriarkalske mand var kommet så dybt ind i sin egen verden, sin egen forberning, at han var ved at dræbe livsvilkårene og sig selv. Her kommer nu en flok til jorden — i vægtrøns tegn har de neptun, den spirituelle energi, den kosmiske kærlighed — kvindeenergi — havets energi — havet der er kvinde, og flyder med en utrolig kraft, denne energi ligger i kærlighedstegnet vægten der bære ønsker ligevægt og harmoni. Hun ser den materialisme, mennesket er sunket i, og kan ikke lade være med at arbejde på at skabe en ligevægt. Hun bliver til det vi kender som ungdomsoprøret. Hun sætter blomster i geværløbet, sætter sig foran hæren og protesterer mod krigene. Drager til østen og finder visdom som hun prøver at plante i den forbenede muld. Afviser med foragt overflodsproduktionen, og hun prøver at rense sig selv og fatte sin kosmiske sammenhæng på jorden...

Marcuse har sagt i sin bog til disse oprøbere, at de formodentlig var den sidste generation der havde mulighed for og kræfter til at gennemføre verdensrevolutionen. Men vi ved jo allesammen hvordan det gik med ungdomsoprøret. Det blev absorberet af samfundet, omformet så det passede til systemet, og samfundet udviklede sig og blev hårdere og hårdere og mere fascistisk. Fascisme — den totale undertrykkelse, der hvor undertrykkelsen er så skjult, så effektiv at du ikke ser den, og ser du den kan du ikke protestere. Vi ser den tydeligt i de latinamerikanske lande, f.eks. i Argentina, hvor børn, sønner og døtre, bare forsvinder, og ingen nævner det ved ord, og vi ved det kun fra de stærke kvinder der en gang om ugen mødes på en plads. Tavse står de med et billede af deres forsvundne datter eller søn. Vi ser det som økofascisme, en økologisk balancegang på katastrofeafgrunden — de konstante løgn og benægtelser af forurening og giftige udslip fra fabriker og kraftværker. Denne økobalancegang illustreres fint ved vor måde at løse f.eks. at vi i Danmark har et af verdens højeste antal af trafikdræbte børn i forhold til indbyggerantal. I stedet for at ændre sagen ved adskillt trafik, gå- og legegader, cyklistier, flere parker osv., har vi et hurtigt udrykningskorps der fejler de døde børn sammen og spuler gaden. Og er det ikke dit barn der dør, så ved du slet ikke at der døde et barn i din gade i dag...

Denne undertrykkelse er langt farligere, langt mere uangribelig og håbløs. Vi kan også se hvordan oprøret i dag bliver sendt ud på helt andre kanaler end blomster. Oprørerne i dag er punkeren med barberblade i øret, der skriger, jeg vil ødelægge eller ødelæg mig. Jeg vil springe mig vej ind i din virkelighed, kruse din pænhed og de er selv symboler på tiden. Punkerne har neptun i skorpionen — skorpionen der netop har med døds- og sexkræfter at gøre og ved at leve disse kræfter helt ud kommer forvandlingen — de gør det undertrykkende totalitære samfund snylgt for os.

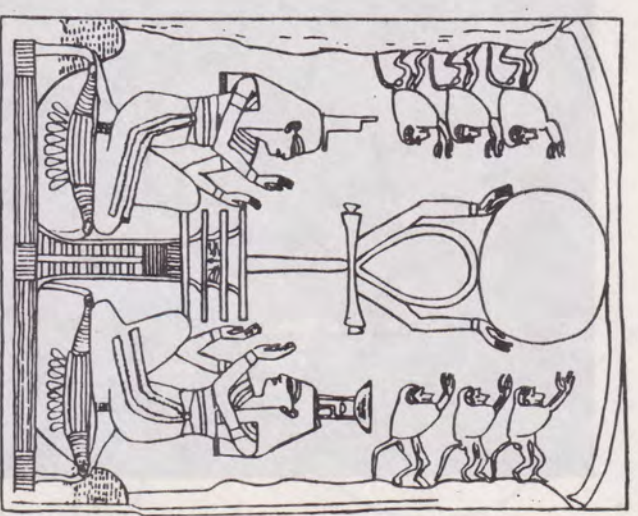
Når vi indser det kaos der omgiver os, af krig, oprustning og undertrykkelse, bliver det svært at se en vej frem og mange vælger da også at give op. Gud er død siger punken. Der er ragnarok forude — siger andre

— verden går under i 82 og helt sikkert i 84. Danmark styrter i havet osv. Det bliver i håbløsheden lettere at vælge undergangen end at se fremtiden i øjnene. "Vent ikke på fremtiden — lev den nu."

Der er nemlig andre fremtider, en helt anden tid og en helt anden side af verden der siger, at i den ny tidsalder — i vandbærens tid — vil vennis blive bedre bestrålet. Vi kan allerede nu se det. I de sidste ti år har den nye kvindebevægelse udviklet sig, og sået en kvindebevidsthed i mange kvinder over hele landet. Et kvindeværld der lyser gennem 2000 års undertrykkelse, og i den ny tid vil vor bevidsthed stadig vokse og omfatte alt liv på jorden. Vi vil sætte gudindene fri. Vi vil lade Isis stråle og lade Moder Jords frugtbarhed sprede sig over os. Vi vil give alt liv vi møder bedre kår. Og vi vil få kraft fra livet, for livet vil være med os... Vi vil blive båret ind i vandbærens tidsalder af kvinder, med vore følelser og vor intuition, men også med vor klogskab. De sidste mange år i kvindemiljøer har gjort os stærke. Tvunget os til at bruge sider af os selv vi ikke kendte, tvunget os til at blive praktiske, intellektuelle. Vi har fundet vor balance, vor styrke, vor viden — socialt, politisk, praktisk og magisk for i matriarkatet skiller vi ikke, — og vi får brug for det hele, for al vor kærlighed, for al vor viden ved vandringen til vandbærens tidsalder — til matriarkatet — til den nye dimension.

Et sted står skrevet "Jorden står overfor så overvældende forandringer som den iltet mødte, da det steg op af havet og mødte landet og stjernerne". Da jeg var på Kvindehøjskolen modtog vi et brev hvor der stod: "Søstre, der findes ingen veje, vejen bliver til når vi går".

Vi er den ny tids stiftindere...
Og for at finde vejen, bruger jeg gudindernes gaver...

Om at bruge gudindernes gaver i sit hverdagsliv:

Jeg bor i et minikollektiv i Nordjylland. Vi bor fem sammen, tre kvinder og to piger. Her er meget smukt med høj himmel med masser af rosa farve ved vintertide. Her er romantisk og tit er her koldt, og vi har fred, får, hund og katte, skov og marker med masser af fugle, frisk luft og rigelig tid til at fordybe os i studiet af naturen, da Nordjylland er blandt de hårdest ramte arbejdslededsområder i fællesmarkedet. Lønningerne er meget lave, arbejdsvilkårene dårlige, og socialfor sorgen kører efter sine egne love...

Her bor jeg.
Og en gang om måneden ved nymåne samles vi til nymånefest. Det er en god gammel skik. Vi samles og taler om tiden i sidste månedsrit og så lægger vi en tarot for den ny måne. Tarot er nogle kort der går mange historier om. Det er gamle spådomskort, oprindelig siges de at stamme fra Ægypten. Hvor den store arkana — de 22 ekstra trumfkort eller kronkort, siges at være Thots bog — en bog der indeholdt sandheden og visdommen, dvs. alle viden

skaber i verden. I vor tid dukkede kortene op blandt zigøjnere ca. i midten af fiskens tidsalder. Nu er de meget udbredte, og der findes en del forskellige typer og billeder. Men fælles for dem er, at de er et udmærket medie til at få de ting frem vi ikke ønsker at se. Vi lægger en tarot og diskuterer den, på den måde bliver vi opmærksomme på den energi der omgiver os og kan derfor bedre bruge den bevidst.

Vi arbejder også meget med og sætter stor pris på fester. Festens glæde er i sandhed gudindernes gave.

I den kultur vi lever i, udvikler vi mere og mere en ligegyldighed, en ensartethed, et vanvid vi ikke kan kontrollere og selv forsvinder i — hele den vestlige civilisation (og de lande der er underlagt den) bliver harmoniseret, ensrettet og vi mister vore holdepunkter, vort sprog, kultur og egenart. Festen har udviklet sig fra sin oprindelige dybe mening til købsorgier i en kapitalistisk verden.

I oprøret mod det borgerlige forstenede samfund forkastede vi festen. Men nu har vi taget den tilbage med de måder og skikke og fortolkninger og riter der går langt tilbage og som vækker minder i os om vor historie. Vi bruger festen som en gave i et hårdt liv som symbol på livets fortsatte strøm, og som en brydning i hverdagen der kan forandre os, så livet formål at strømme i os uden gentagelsernes forstening.

Vi har f.eks. taget julen tilbage med det hele, med glæden over lysets tilbagevenden. Tilbedelse og ære af træet og dets frugtbarhed — at tilbede træer, var et af de første forbud der blev indført for at knægte vor glæde over Moder Jord og hendes gavmildhed. Vi tager nisserne, de små folk, alvorligt og giver dem grøden. Grødmåltidet der er helligt og som oprindeligt blev skænket de tre norner Urd, Skuld og Verdande ved et barns fødsel — nornerne målte tiden — endnu i vore dage huskes det at der spædes om døden i julegrøden — alle skænker katten en klat grød, og den hvis klat katten æder først, dør først.

Vores jul varer i tre dage og i den tid fejrer vi også den begivenhed, der indtraf ved indgangen til fiskens tidsalder, for snart to tusind år siden. Da Morder Jord, der i den

periode hed Maria fødte Jesus for at hun kunne sprede budskabet om den totale kærlighed, den kosmiske kærlighed. Hun gav og lærte os kærlighedens gave og vej ...

Den næste store fest, hænger sammen med jordens opvågning. Nu har jorden hvilet i dyb søvn siden sommerens slutning. Nu ændres hendes åndedræt, hun forbereder sin store udånding — der beliver planter og dyr. Denne fest er fejret over store dele af verden som karneval. Og det er en god lejlighed til at lade vanen og andre forsteninger falde, og lade sig bløde ud i livets evige flod og følge med.

Her får vi en mulighed for at leve den side ud vi ellers fornægter. Vi kan gå helt ind i den, leve den helt, og dermed sker forvandlingen. Vi bliver en anden, også når vi igen springer ud af rollen, opdager vi, at vi er forandret, og via forandringen kan vi møde livet med forundring og opleve forårets mirakel.

Der er også til disse fester knyttet en del symboler som vi bruger i vort liv. Børnene får ris og riser de voksne. Dette er ikke alene et opgør med børn/voksenroller, symbolet at blive slået med ris er et frugtbarhedssymbol og hos os går ingen frivilligt glip af næste års frugtbarhed ...

Endelig bruger jeg astrologien, det er en del af min hverdag, det giver mig en større forståelse af de mennesker, jeg møder. Væddere f.eks. kan være stædige og vedholdende, og det er jo en pragtfuld evne at have. Det er stædighed og vedholdenhed der har bragt os frem. Men hvis Ane, vort vædderbarn er i sit stædige hjørne, kan hun og jeg gokke hele dagen uden at komme videre. Men når jeg kender hende og hendes svage vædderpunkt, kan jeg bringe hende fra gokning til handling, og bruger hun hele sin stædighed på handlingen kommer hun virkelig fremad ...

F.eks. kom Ane en dag til mig og sagde: "Mit forhjul er fladt." — "Nå nå", svarede jeg. "så pump cyklen." — "Jeg kan ikke pumpe cykel", så hun og så fast på mig. Jeg ventede lidt, så sagde jeg: "Nå nej, selvfølgelig kan du ikke det. Det glemte jeg, det er noget med dine hænder, børn på seks år har endnu ikke så udviklede hænder at de kan arbejde med en cykelpumpe, det er alt

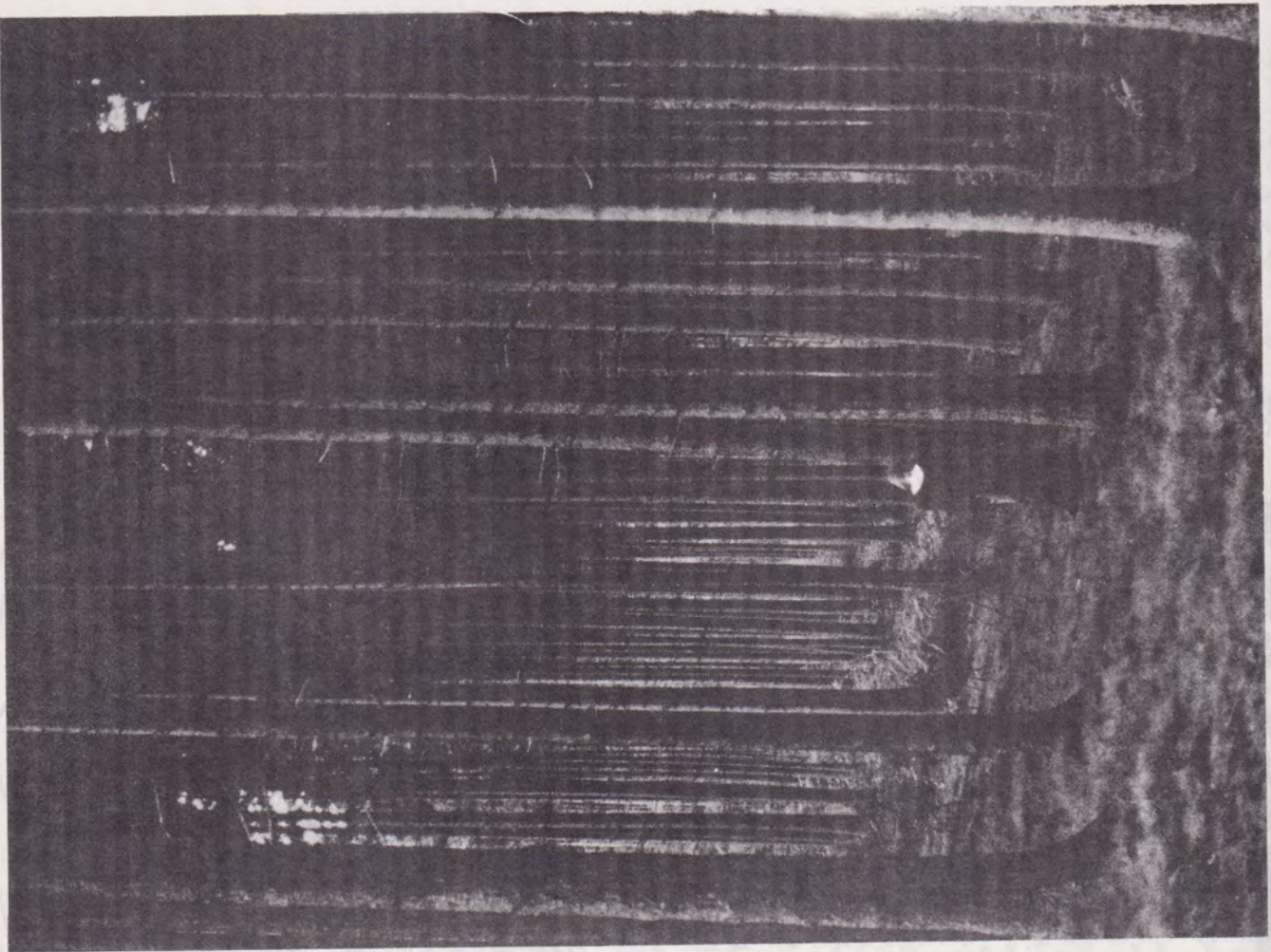

FOTO: DEBI

for svært. Hvis du finder pumpen skal jeg pumpe din cykel".

Hvorefter Ane fandt pumpen og pumpe cyklen, for hendes hænder var lige så gode som mine ...

Sina, vores lille fisk, ejer ikke samme stædighed. Hun er svømmende, drømmende, og der skal jeg være opmærksom på at holde hende fast, og sætte hende i gang med opgaver, der holder hende på jorden.

"Mor", kan hun sige, "ved du hvad jeg laver når jeg venter på bussen?"

"Nej", siger jeg, og venter spændt.

"Åh", siger hun, "jeg vælger en fugl, og så følger jeg den i luften".

Og der står hun og kigger ind i himlen.

En dag skulle hun tilfældigvis cykle først i skole — normalt følges hun og Ane ad. Men Ane, det ildfulde væddebarn, er altid først på cyklen og så afsted. Da Sina så blev først, vendte hun sig fuldstændig rådvild mod mig og sagde: "Mor, jeg kender ikke vejen". — "Jamen Sina", sagde jeg, "du har kørt vejen hver dag i en måned".

"Jamen jeg plejer da bare at følge efter Ane", svarede hun ...

Her kan jeg bruge min viden om tegnene og derved styrke børnene.

Nu er mystik og okkultisme ikke det vigtigste i mit liv, det er blot et redskab til indsigt i verden. Ligesom jeg, da jeg arbejdede i venstreorienterede mandsdominerede grupper (Vietnambevægelse, slumstortmerbevægelse, o.lign.) fik en indsigt og analyse af samfundet om mig og som jeg bruger. Således fik jeg i kvindesammenhænge en kvindebevidsthed og historie der strækker mig gennem tiden. Indsigt i andre menneskers liv — i andre sammenhænge og verdener udvider mit univers ...

Og alt det tager jeg med mig, når jeg forlader min rede med sne, skønhed, får, børn og urtehe, for at tage til byen, hvor jeg for øjeblikket arbejder i Lesbisk Bevægelse og for et kvindehus i Alborg.

Danneie

1. Månens kræfter drager mig
Månens kræfter trækker i mine safter
Månens kræfter drager mit blod
Månens kræfter løsner mit æg
Langsomt begiver den sig ud
på den lange rejse
mod min livmoders fjerne mål.

Omkvæd:

Månen og ægget
Månen drager kvinden
Månen drager kvinden.

2. Månens kræfter fylder min livmoder
Månens kræfter gør min livmoders vægge
svulmende tykke
Månens kræfter drager mit blod
Månens kræfter får mit blod til at rulle
Langsomt flyder blodet ud mellem mine lår
Ud af mit skød flyder blodet.

3. Månens kræfter drager havet
Månens kræfter trækker havets bølger
Månens kræfter får havet til at svulme
Langsomt ruller bølgerne mod ukendte kyster
Ud af jordens skød flyder havet.

KYBELE SANG

A- og E- moli

Synges ved nymåne og ægløsning
og menstruation og fuldmåne

Omkvæd:

Månen og ægget
Månen drager kvinden
Månen drager havet
Sammen svulmer vi
Sammen hilser vi Kybele
Sammen bruser vi
Sammen hilser vi Kybele
Kybele, Kybele, Kybele.

Maja og glaskuglen

fortalt af GRETE

— Hvis I spørger hende, hvad skal du være når du blir stor, så sir hun, jeg skal være zoneterapeut ligesom min mor og jeg skal helbrede mennesker og så vil jeg lære sprog og musik. Så det ved hun allerede nu.

A + B: — *Hvordan er hun, og hvad er det for nogen oplevelser hun har, og hvordan forvalter man dem, når man i virkeligheden er et barn og har en anden bevidsthed?*

G: — Der er jo det, at man får ikke den evne, med mindre man er moden til den. Og hun har altså nogen punkter, hvor man tror, det er løgn — simpelthen — hvor man sir, men det er en voksen, der sidder der. Hvis ikke man så hende, så ville man tro, det var en voksen. Og det er indenfor det her område. Hun ved fantastisk meget og fornemmer meget . . .

Det er selvfølgelig osse fordi, hun har hørt nogen ting fra os. Men hun går så meget ind for det. Hun forstår logikken i det, så hun selv fornemmer flere ting endnu. Hvis du så får lidt at vide, så kan du selv bygge videre, hvis du lissom får grunden at vide. Og der fatter hun helt rigtigt. Og hun fornemmer osse hvem det er hun må sige nogen ting til. Hun ved udmærket godt, at i skolen nytter det ikke noget, at række fingeren op og sige: "Jeg kan se din aura". Når der kommer nogen personer ind i stuen, så kigger hun lidt — venter lidt med at sige noget, så ved hun nogenlunde, hvor meget hun må sige . . .

A + B: — *Kan du huske du fortalte der hvor du købte krystalkuglen ???*

G: — Ja, hold da op. Det var lige der i starten, hvor Pia og jeg interesserede os for okulte ting. Vi ville undersøge hvad de forskellige ting var for noget. Vi opsøgte en clairvoyant . . . og så endte det med, at Pia købte en glaskugle. Nu ville vi altså se om vi ku se noget i den her kugle. Og øjne ne løb i vand og vi ku ikke se noget — skuffede var vi. Så en anden aften så prøver vi igen, så stod den på bordet. Pludselig så braser Maja ind ad døren. Vi havde aftalt hun ikke måtte se den endnu, for vi vidste noget mere, og vi sku ikke snakke for me-

get om de her ting. Hvis man ikke kan give en fuld forklaring, så skal man ikke gøre det overfor børn . . .

Hvad er det for en kugle? sir hun så og hun tog den lige sådan her . . . Gud, hvor er den sjov. Hun sad og gloede. Jeg sagde, ja det er altså en kugle. Hvis man kan se nogen ting, så kan man altså se noget. Nå gud kan man det — guud, der er Kurt, sagde hun så. Så hurtigt så hun. Lige da hun havde fået at vide, at man ku se i den. Der er Kurt . . . Nej, nu går han op ad trappen. Og nu er han nede ved bilen. Hun fortalte helt som det skete. Så sad hun lidt, så sir hun: Nu vil jeg altså se noget om Jeannette — hendes veninde — og så kiggede hun, og så blev hun først rystet, da det gik op for hende. Jamen hvorfor kan man se? Og så begyndte hun at vende og dreje den. Ja, vi kan altså ikke se noget i den, sir vi så.

Så blev vi så bare klare over, selvfølgelig kan man se, når man ikke har alle de her fordomme og blokeringer, og man sidder der: "Gud hvorfor kan jeg nu ikke se?" og alt det man sidder og tænker. Men der gik

ikke ret lang tid, så kom vi til at se i den og Pia hun så først noget i den, så så jeg noget. Det første jeg så, det var en mand, som jeg ikke kendte, og jeg så ham cirka i den størrelse i farver, blå skjorte og røde bukser og det var nogen meget, meget lysende farver, og jeg havde hørt fra andre at man i den der kugle ser farver, udstråling — ikke andet. Hvis man tænker på en person, vil man kunne se udstråling. Jeg har ikke hørt om at man ku se billeder, vel. Og han kiggede sådan, kiggede på mig og så kigger han den vej. Han havde en ret stor næse og jeg tænker: Hvem er han. Ovenover ham var der lissom en sky og så var der tre trappetrin, og jeg ku simpelthen ikke få ind i mit hoved, hvad det var, hvad det sku betyde. Og jeg gloede og gloede. Og han blev ved med at bevæge sig på den der måde. Og jeg kiggede bagved kuglen. Men det var der uanset, hvor jeg kiggede. Og jeg ku fastholde den der ting i 10 minutter, tror jeg. Så forsvandt den.

3 måneder efter fandt jeg ud af hvad det var. Der skete nemlig det, at Maja og jeg skulle døbes. Der møder jeg den mand — det var præsten. Så ku jeg pludselig få det til at hænge sammen . . . med den der sky og nogen trin — det er symbolsk.

Og Pia hun så to mænd og så så hun sig selv stå i midten, og hver gang hun forsøgte at komme forbi, så gik den ene mand frem og spærrede vejen. Og det blev han ved med. Og han havde en hel masse i hænderne ligesom møbler, en masse ting og stod rigtig så hun ikke ku komme forbi.

Så gik der et halvt år, så blev hun skilt, og han forhindrer hende stadigvæk den dag i dag i at gøre nogen ting.

Så mildt kan det siges eller ses. Så man forstår, nå men det er forhindringer . . .

Og så sagde jeg til Pia, jeg vil æde min gamle hat på, at hvis jeg gik ned på lilleskolen og sagde til børnene, nu skal I se her, denne her kugle kan man se film i, så vil jeg æde min hat på, at halvdelen af børnene ku se noget i den. Fordi de er så åbne som børn. Med mindre der er sket noget så de er blokerede. Men der er temmelig mange børn, der er åbne, jeg vil tro halvdelen.

Men sådan nogen ting kan man ikke tilade sig at afprøve. Jeg vil ikke gå ned med den kugle. Det tør jeg simpelthen ikke.

OM FORUDSIGELSER:

Informationen stammer fra en tysk kvinde — Cristina Perincioli — som rejste til Harrisburg (USA) for at samle information om reaktorulykken der. (Hun skrev også en bog "Frauen in Harrisburg", udgivet af det tyske forlag Rowohlt).

Hun mødte nogle indianere (irokesere), og de fortalte hende at de havde en forudsigelse, som sagde at de skulle begynde at leve igen som før i tiden, skulle samle store madforråd og gå til et sikkert sted i bjergene. De havde tre år til det (der er allerede gået mindst et år).

Cristina blev så interesseret at hun begyndte at samle alle de forudsigelser sammen, som hun kunne opspore. De der er refereret her er kun de forudsigelser der angår Europa. Og hun har kun skrevet om dem som hun kunne forstå og som ikke står i modsætning til hinanden. Det skal vi tænke på fordi det giver et ensidigt indtryk af overensstemmelse.

Mange forudsigelser stammer fra en tid hvor stater som Tyskland, USA og Sovjetunionen ikke eksisterede endnu.

Om krig:

I Tyskland:

Fuldstændig overraskende angreb fra Sovjetunionen starter en krig hvor hele verden kæmper om overherredømmet på jorden.

Prag har en central stilling i denne konflikt og bliver fuldstændig udelættet. Gult støv falder fra Prag i en lige linie op til Østersøen (atomnedfald sandsynligvis). Dette støv ødelægger alt liv.

Derefter bliver Vesttyskland til en umådelig blodig slagmark. Mange forudsigelser siger at krigen varer i 3 1/2 år og at den ender først når Prag er ødelagt.

Den atomare katastrofe varer 72 timer hvor alt støv, alt lys er dræbende. Åbent mad, også i glasbeholdere, og mælk bliver forgiftet. Vinden blæser skyerne mod øst.

Andre forudsigelser ser en stor gittig svamp, som rækker op mod skyerne.

Mange, mange mennesker dør en frygtelig død. Mange ønsker kun døden eller bliver vanvittige.

Øvrige verden:

Ikke kun Tyskland bliver angrebet af Østens soldater, men også Ungarn, Østrig, Schweiz, Frankrig og derfra Spanien, England og Skandinavien. Skandinavien bliver også overrullet nordfra og besat.

USA bliver angrebet over Alaska og Canada og har derfor travlt på hjemmefronten, og kan derfor kun i begrænset omfang give militær støtte til Vesteuropa.

I Rusland bliver der borgerkrig — meget blodig, med mange døde. Den sorte Maria bliver folkets symbol (se Polens strejker).

Men det bliver især i Mellemøsten at konflikten koncentrerer sig. Middelhavslandene skal gå op i ild.

Kina overruller Indien. Der dør mindst 25 mio. mennesker og kun i Himalaya er der overlevelsesmuligheder. Kina kæmper så i Mellemøsten både mod russiske og vestens soldater — om verdensherredømmet.

Det er Vesten som bliver sejerherre i den 3. verdenskrig.

Men krigen bliver ikke afsluttet af en sejr, men af en naturkatastrofe af så stort et omfang at det overskrider vores forestillingssevne.

Krigen varer omtrent 3 1/2 år. Når kirsebærtræerne blomstrer når den højdepunktet, og Prag bliver ødelagt. Den 15. august sejer Vesten.

Nogle forudsigelser siger at Kina holder verdenskrigen igang 19 år endnu.

Hvornår naturkatastrofen kommer er ikke sikkert.

"Kampen vil ikke vare længe, fordi gud vil forskrække de kæmpende med en naturkatastrofe"

Beskrivelserne af denne katastrofe minder om beretningerne fra bibelen og andre antropologiske kilder.

Solen bliver mørk — vulkanerne bryder ud — havet hæver sig til himmelen og oversvømmer landet — stjernerne falder fra himlen — vandet bliver rødt — fiskene dør — jordens rotation og stilling til solen forandres.

Valikowsky beskriver i sin bog "World in Collision" hvordan alle gamle beskrivelser af naturkatastrofer tyder på at jorden blir strejft af en komet (Venus der løser sig fra Jupiter — det passer også med Steinens koncept af menneskenes udviklingstrin, så vidt jeg kan huske — og strejfede jorden og månen).

Kometen skubber jorden ud af dens vante gang, river alle jordskælvs- og vulkanzoner i aktivitet, solen står ikke op eller går ikke ned i nogle "dage". Verdenshjørnerne bliver rykket nye steder hen.

22

Havet bliver revet op til 2.000 m. højde — engang har højlandene i Tibet (4.600 m) været oversvømmet.

Størstedelen af England vil synke i havet. Jorden bliver rystet, dens overflade som er tilpasset rotationens bevægelse bliver revet op alle de steder, hvor der allerede nu er jordskælv og vulkanudbrud.

Komethalens kemiske sammensætning indeholder petroleums forbindelser, der antændes i atmosfæren og regner som ild ned fra himmelen.

Dele af komethalen falder som stenhagl. Indianerne fortæller om 3 sådanne katastrofer siden jordens begyndelse: den store ild, den store is, det store vand.

Timing:

Tidsforudsigelserne er ikke helt overensstemmende, men der er to hovedgrupper: Den første siger at krigen starter 81/82 med 2 års konventionel våbenføring, hvor vi kan pakke ting endnu, og så senest 1984 atomar krig plus snart derefter naturkatastrofen.

Den anden forudsiger begyndelsen af krigen snart, eller i begyndelsen af halvferme, og der er stor overensstemmelse om at 1998/99 er den store katastrofe — plus genopståelse.

Tibetanerne siger at deres nuværende Dalai Lama er den sidste.

En Pabst forudsigelse siger at den nuværende Pabst er den 3. sidste og at kirken ender 1992 med en sidste Pabst.

De fleste forudsigelser ser ikke verdenskrigen og naturkatastrofen som enden på alting, men som en udviklingsfase i menneskedens his(her)storie.

To trediedele af menneskeheden dør. Vinter og sommer bliver byttet om. Dage, ne, måneder og årene fylder kun halvdelen af den tid, som de gør nu.

Mange forudsigelser taler om en opblomstring af naturen.

"De samme love som bringer døden bliver ugyldige efter katastrofen". Efter katastrofen skal den gyldne tidsalder komme, hvor hele menneskeheden taler eet sprog og har den samme tro.

Nogle konklusioner for os:

Vi skal holde os væk fra:

— patriarkatets legepladser: Tyskland, Middelhavslændene, Mellemøsten, Indien, Rusland, Kina, nordlige dele af USA . . .

— jordskælvs- og vulkanzoner: Stillehavet, Middelhavet, Sydamerika . . .

— havet — på grund af oversvømmelser og lande der synker i havet . . .

Vi skal søge skjul i bjergene for at være beskyttet mod orkaner, ild og sten der falder fra himlen og radioaktive stråler.

Skandinavien: Danmark er for tæt på krigens første knudepunkt

— og for tæt på havet (alle landene ved Nordsøen bliver ødelagt af en stormflod)

— for tæt på den atomare forgiftning

— vi har ingen bjerge

— bliver oversvømmet af flygtninge

Vi skal regne med mange, mange flygtninge sydfra — og en militær besættelse nordfra.

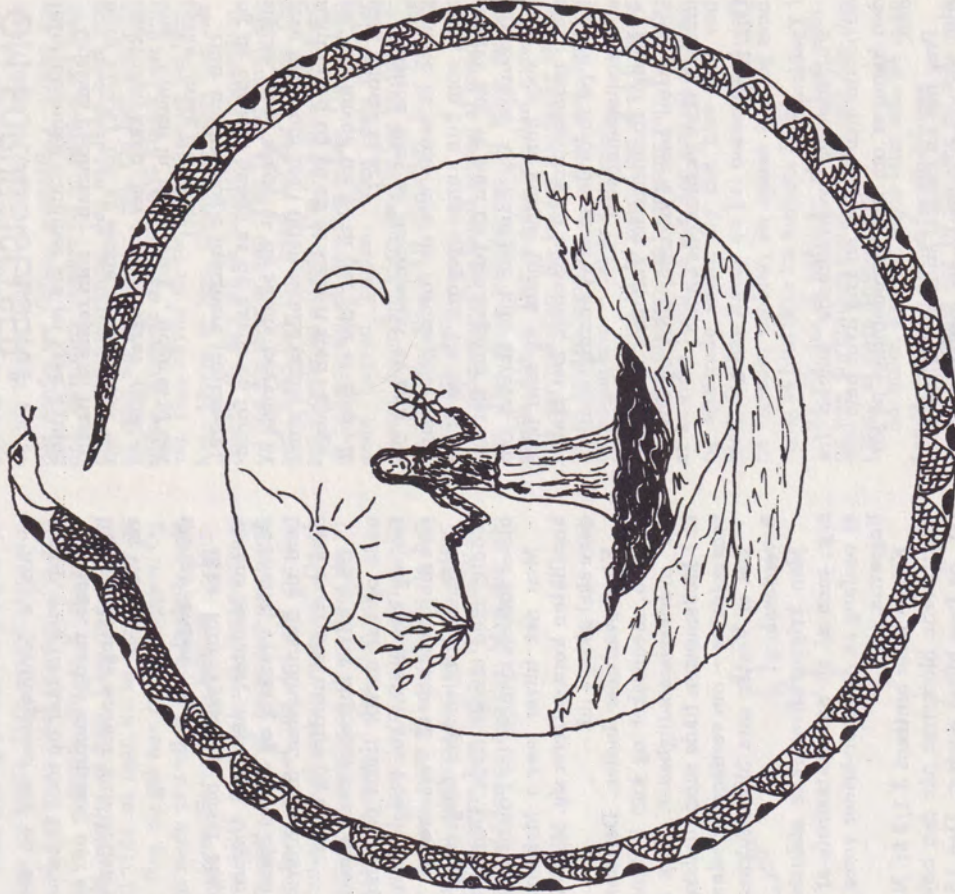
Måske byder Sveriges bjerge skjul og vand og brænde . . .

vi skal sørge for føde

vi skal sørge for mange

vi skal vide hvordan man kæmper

og hvordan vi helbreder

Hestetævne på

Ø-højskolen

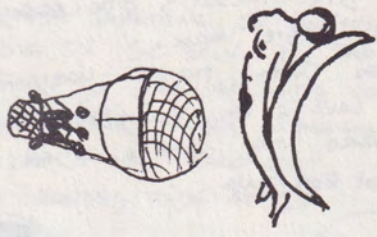
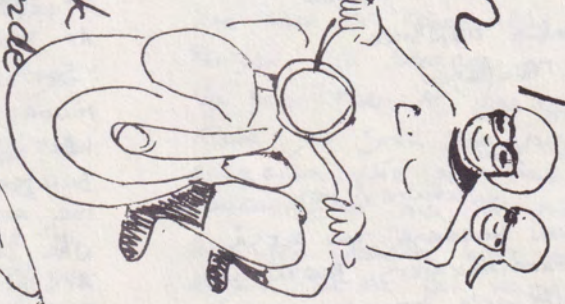
d. 9.-23. juni 1982. ^{Risby}

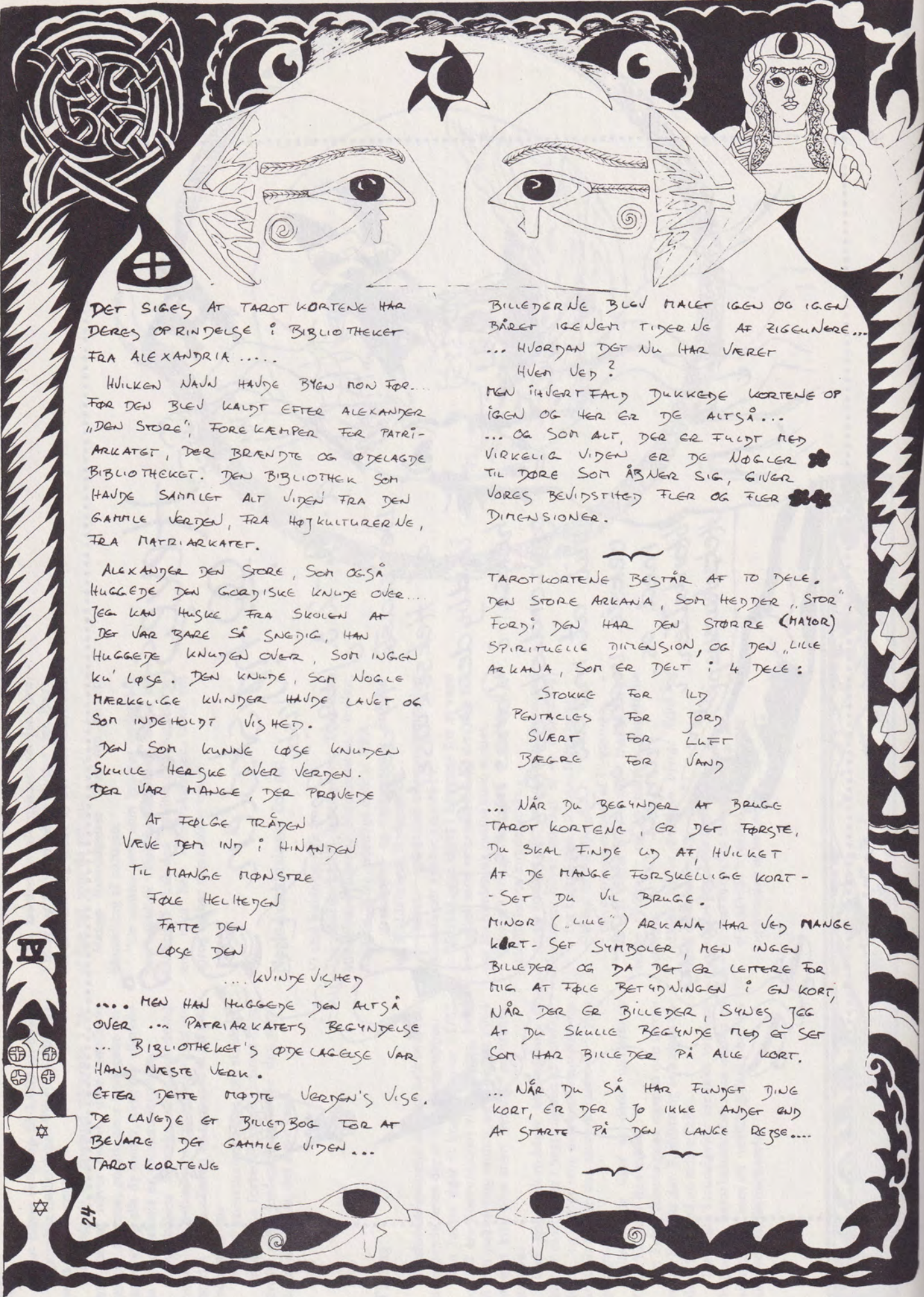
De sidste 14 dage af Heksekurset

indbyrder vi alle hekse i Danas mark og nordiske søsterlande

til at mødes og udveksle viden og erfaringer med os. Filmeld dig på

blanketten i Heksekursuspjecen eller ring 001-763493

DET SIGES AT TAROT KORTENE HAR
DERES OPRINDELSE I BIBLIOTHEKET
FRÅ ALEXANDRIA

HVILKEN NAVN HAVDE BYEN NOG FØR...
FØR DEN BLEV KALDT EFTER ALEXANDER
"DEN STORE", FØRE KÆMPE FOR PATRI-
ARKATET, DER BRÆNDE OG ØDELAGDE
BIBLIOTHEKET. DEN BIBLIOTHEK SOM
HAVDE SAMLET ALT VIDEN FRA DEN
GAMLE VERDEN, FRA HØJKULTURERNE,
FRA PATRIARKATET.

ALEXANDER DEN STORE, SOM OGSÅ
HUGGEDE DEN GØRDISKE KNUDE OVER...
JEG KAN HUSKE FRA SKOLEN AT
DET VAR BARE SÅ SNEDIG, HAN
HUGGEDE KNUDEN OVER, SOM INGEN
KU' LØSE. DEN KNUDE, SOM NOGLE
MÆRKELEGE KVINDER HAVDE LAVET OG
SOM INDEHOLDT VISHEDE.

DE SOM KUNNE LØSE KNUDEN
SKULLE HERJØGE OVER VERDEN.
DER VAR MANGE, DER PROVEDE

AT FØLGE TRÅDEN
VEDE DEM IND I HINANDEN
TIL MANGE MØNSTRE

FØLE HELTÆN
FATTE DEN
LØSE DEN

... KVINDE VISHEDE

... MEN HAN HUGGEDE DEN ALTSÅ
OVER ... PATRIARKATETS BEGYNDELSE
... BIBLIOTHEKET'S ØDE LAGELSE VAR
HANS NÆSTE VERK.

EFTER DETTE MØDTE VERDEN'S VISE.
DE LAVDE ET BILDEBØG FØR AT
BEVARE DET GAMLE VIDEN...
TAROT KORTENE

BILLEDERNE BLEV MALET IGEN OG IGEN
BÅRET IGENEM TIDERNE AF EIGENERE...
... HVORDAN DET NU HAR VÆRET
HVEN VED?

MEN I HVERT FALD DUKKEDE KORTENE OP
IGEN OG HER ER DE ALTSÅ...
... OG SOM ALT, DER ER FULDT MED
VIRKELIG VIDEN ER DE NØGLER
TIL DØRE SOM ÅBNER SIG, GIVER
VORES BEVIDSTHED FLER OG FLER
DIMENSIONER.

TAROTKORTENE BESTÅR AF TO DELE.
DEN STORE ARKANA, SOM HEDDER "STOR"
FORDI DEN HAR DEN STØRRE (MAYOR)
SPIRITUELLE DIMENSION, OG DEN "LILLE"
ARKANA, SOM ER DELT I 4 DELE:

STØRKE	FØR	ILD
PENTACLES	FØR	JORD
SVÆRT	FØR	LUFT
BÆGRE	FØR	VAND

... NÅR DU BEGYNDER AT BRUGE
TAROT KORTENE, ER DET FØRSTE,
DU SKAL FINDE UD AF, HVILKET
AF DE MANGE FØRSKELLIGE KORT-
-SET DU VIL BRUGE.

MINOR ("LILLE") ARKANA HAR VED MANGE
KORT-SET SYMBOLER, MEN INGEN
BILLEDER OG DA DET ER LETTERE FØR
DIG AT FØLE BETYDNINGEN I EN KORT,
NÅR DER ER BILLEDER, SYNES JEG
AT DU SKULLE BEGYNDE MED ET SET
SOM HAR BILLEDER PÅ ALLE KORT.

... NÅR DU SÅ HAR FUNDET DINE
KORT, ER DER JO IKKE ANDET GUD
AT STARTE PÅ DEN LANGE REJSE...

SÆT DIG I ET STILLE HJØRNE OG TÅ DIG TID ... KONCENTRER DIG OM DIG SELV OG BLANDE KORTENE.

DER ER FØRSKELLIGE MÅDER PÅ, HVORDAN VI KAN LÆGGE KORT OP.

JEG FORTÆLLER OM MIN MÅDE AT GØRE DET PÅ.

NOGANG, NÅR JEG HAR ET BESTEMT SPØRGSNÅL OG JEG KAN FINDE ET KORT DER PASSER TIL MIN SPØRGSNÅL, TAGER JEG DETTE KORT SOM FØRSTE.

HVIS JEG FOR EKSEMPEL HAR NOGLE SPØRGSNÅL OM EN JEG KENDER, KAN HUSKE HENDES STJERNETEGN OG DEN'S ELEMENT, SÅ TAGER JEG EN AF HOF KORTENE AF MINOR ARKANA SOM SVARER TIL DETTE ELEMENT.

Eksempel: Hun er vidder
Element i'd

Stukke kort (Wands')

PAGE, KNIGHT, KING ELLER QUEEN OF WANDS.

FØLER JEG SNARERE ET AF DE ANDRE KORT PASSER BEDRE TIL HENDE, TAGER JEG SELFØLGENDE DETTE.

MEG DETTE KORT SOM FØRSTE KORT I ET OPLÆG. HANDELER HELE OPLÆGET OM HENDE OG MINE ENERGIER I FØRHOLD TIL HENDE.

NOGANG, NÅR JEG BLANDEDE KORTENE FALDER DER EN UD. HVIS JEG FØLER, AT KORTET HAR NOGET AT GØRE MED MIG, TAGER JEG DET SOM TEGN FOR AT DET SKAL VÆRE DET FØRSTE.

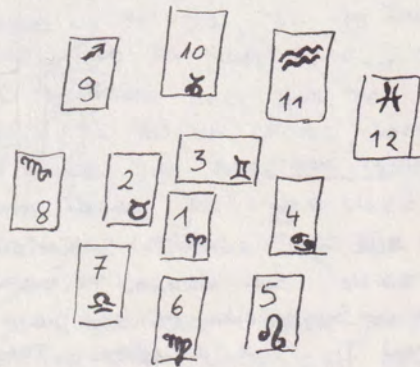
OG NOGANG GØR JEG DET SÅDAN AT JEG, EFTER JEG HAR BLANDET KORTENE ET STUKKE TID, VENDER BUNKEN OG KIGGER PÅ DET NEDERSTE KORT. SIGER DET MIG IKKE NOGET, BLANDEDE JEG BARE VIDERE ... OG KIGGER IGEN EFTER ET STUKKE TID. LANGT OM LÆNGE KOMMER DER ET KORT, SOM RØRER MIG. SÅ HOLDEDE JEG OP MED AT BLANDE OG AKCEPTERER BUNKEN SOM DEN ER NU, SOM HELHEDE.

EN DEL AF DENNE HELHEDE, DE ØVERSTE KORT BRUGER JEG SÅ TIL OPLÆGET.

Du kan også sprede bunken i en halv cirkel og trække kortene en efter en indtil du har fundet alle 12 til oplæget.

Vi kan lægge kortene på forskellige måder. Den måde, der bliver mest nævnt i bøgerne er korsformet.

Jeg kan bedre lide en sneglehusform, så jeg lægger kortene sådan:

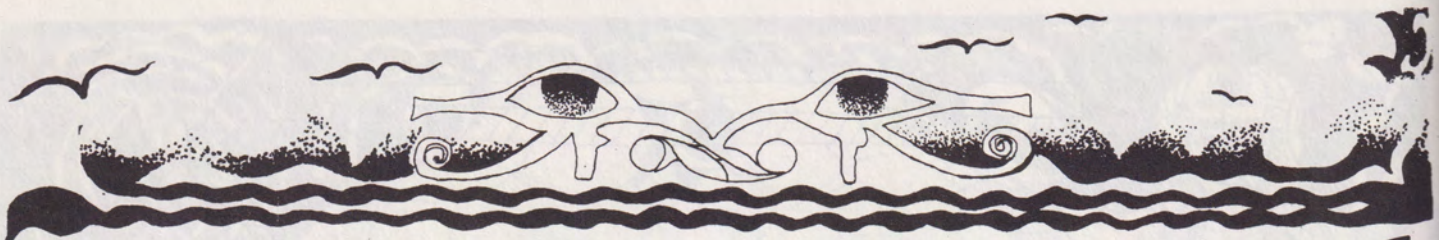

DET FØRSTE KORT

♋

DET STÅR FOR SPØRGSNÅLET, HVIS JEG I HAR HAVT ET SPØRGSNÅL; FOR DEN PERSON, JEG SPØRGER OM, HVIS JEG VIL HAVE MERE AT VIDE OM EN PERSON ELLER DEN STÅR FOR MIG OG MINE ENERGIER, NÅR JEG BARE HAR KONCENTRERET MIG PÅ MIG SELV.

HVIS JEG LÆGGER KORT FOR EN ANDEN, SÅ ER DET HENDE SOM SKAL BLANDE KORTENE OG KONCENTRERE SIG PÅ SIG SELV. JEG PRØVER PÅ AT VÆRE SÅ "GENNENSIGTIG" SOM MULIG, ÅBEN FOR HENDES ENERGIER SOM FLYDER I MINE TAROT KORT, ÅBEN FOR HENDES MÅDE AT SE VERDEN PÅ.

DET ER OGSÅ MULIG AT LAVÉ EN OPLÆG FOR FLER, FOR TO ELLER EN GRUPPE. SÅ SKAL ALLE BLANDE KORTENE OG TUDE DEM FÆLLES. DET ER EN MEGET FIN OPLEVELSE. DA DET ÅBNES OP FOR EN ANDEN DIMENSION ER DET OGSÅ GODT FOR AT LØSE KONFLIKTER.

ANDEN KORT, SOM ER NED TIL AT BESTEMME FREMTIDEN.

ALTING ER EN HELTID.

DEN FJERDE KORT

DEN NÆRHESTE FREMTID. DET KORT VISER, HVAD DU KAN REGNE

DEN ANDEN KORT

STÅR FOR DEN AKTUELLE SITUATION. KRAFTERNE, SOM VIRKER PÅ DIG HER OG NU. SITUATIONEN GIVER DIG RAMMEN TIL DINE KRAFTER, DEN UDTRYKSFORM DINE KRAFTER SKAL FULDE UD LIGE NU.

MEG I DEN NÆSTE TID.

JEG HAR KONCENTRERET MIG I DEN SIDSTE TID PÅ AT LÆRE AT KUNNE BRUGE DETTE KORT, NÅR DET ER ET KORT SOM JEG FØLER ER SVÆRT. PRØVE, AT LÆRE AT FORBEREJDE MIG PÅ EN UD FORDRING.

DEN TREDJE KORT

ER "BROEN TIL FREMTIDEN". DEN VISER HUVILKEN VEJ FØRER TIL FREMTIDEN. FØLER DU DETTE KORT POSITIV ER DET EN OPMUNTRING TIL AT FORSÆTTE MED AT BRUGE DINE ENERGIER, SOM DU GØR. MEN FØLER DU DETTE KORT NEGATIV, SÅ ER DET EN ADVARSEL. SÅ SKAL DU ÆNDRÉ DINE ENERGIER, ELLER DU SKAL VÆRE OPMERKSOM PÅ AT DER ER NOGET, SOM ARBEJDER DIG IMOD.

DET GØR MIG NERE I STAND TIL AT BRUGE MINE ENERGIER NERE KONCENTRERET, IKKE SPILDE SÅ MEGET TID PÅ AT VÆRE OVERRASKET ELLER KED AF DET AT TINGENE ER SVÆRT FOR ET STUKKE TID.

... HVIS DET ER ET GODT KORT KAN DU JO BARE GLÆDE DIG...

DEN FEMTE KORT

HVORDAN DU SER DIG SELV. DE ENERGIER, DU ER BEVIDST OM.

DETTE KÅRT HJÆLPER OS MED AT SKABE EN DEL AF VORES FREMTID, LIGE EFTER HVOR GODT VI ER TIL AT BRUGE DE KRAFTER, SOM KORTET VISER. MEN DET ER OGSÅ DEN FØRSTE OG DEN

DEN SJETTE KORT

DIN BASIS. DEN DEL AF FORTIDEN, SOM DU HAR BEVARET FOR DIG SELV OG BRUGER NU SOM DIN BASIS.

DET SYVENDE KORT

DE INDFLYDELSER, SOM DU VÆLGER AT TA' IMOD FRA ORGIVELSERNE.
ET NEGATIV KORT ER EN ADVARSEL.
DET SIGER TIL DIG AT DU SKAL STOLLE MERE PÅ DIG SELV, FORDI DU ER IGANG MED AT TA' NEGATIV INDFLYDELSE FRA DIN OMVERDEN OP I DIG.
ET POSITIV KORT VISER DIG AT DER LIGGER EN KRAFTKILDE FOR DIG HER.

DET OTTENDE KORT

DIN FORTID FRA IKKE LANGT TILBAGE. KRAFTERNE, DER BESTEMMER DIG FRA DIN FORTID.

DET NIENDE KORT

DET STÅR FOR HÅB OG FRYGT.
TIT ER DET BÅDE DIN HÅB OG DIN FRYGT.
JEG HAR LÆRT AF DETTE KORT AT DER ER BÅDE HÅB OG FRYGT KNUttet TIL MINE VISIONER OG AT DE HØRER SÅ TÆT SAMMEN.

DET TIENDE KORT

DIT MÅL, DER DU GÅR TIL.
MÅLET ER EN KRAFT DER TREKKER DIG FREMAD.
ET NEGATIVT FØLT KORT I DENNE POSITION SIGER AT DU SKULLE OVERVEJE OM DU IKKE HAR RESOURCER NOK TIL AT SÆTTE DIG NOGLE HØJERE MÅLSÆTNING.

ANDRE, NEGATIV FØLTE KORT KAN GIVE FINGERPEG TIL HVOR GRUNDEN LIGGER.
HVIS, FOR EKSEMPEL, DET FEMTE KORT ER NEGATIV, SÅ TÆNKER DU NOK FOR LIDT AF DIG SELV.
MEN ET POSITIV KORT LAD' DEN GODE ENERGI TREKKE DIG.

DET ELFTE KORT

VISER DIN FREMTID LÆNGERE HEN.
DEN SKULLE SES SOM RESULTAT AF ALT DE ANDRE KORT.
ER DETTE KORT NEGATIV FØLT, ER DEN LIGESOM DET FJERDE KORT EN UDFORDRING TIL AT BRUGE DINE ENERGIER KLAR OGSÅ NÅR DER ER KRAFTER DER ARBEJDER IMOD DIG. MEN HER ER UDFORDRINGEN STÆRKERE, FORDI KORTET HER VIKER FOR LÆNGERE TID.

HVIS DU FØLER DETTE KORT SÅ NEGATIV, AT DET SLÅR DIG UD, ENERGIERNE SIVER UD AF DIG, DU VED IKKE MERE HVAD DU SKAL GØRE...
SÅ TA' DETTE KORT SOM DET FØRSTE TIL EN NY OPLÆG, SOM SÅ GIVER DIG MERE OPLYSNING.
DETTE FØLER JEG ISÆR VIGTIG, NÅR JEG LÆGGER OPLÆG FOR EN ANDEN.

I DET HELE TAGET FØLER JEG, AT DER ER GÅET NOGET GALT MED MIN FORTOLKNING HVIS OPLÆGET EFTERLADER MIG ELLER ANDRE HÅBLØS. TAROT SKAL IKKE TA' ENERGI FRA MIG, MEN HJÆLPE MIG TIL AT BRUGE MIN ENERGI MERE KLART.

POSITIV - NEGATIV

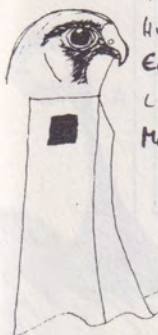
TO DIMENSIONER PÅ EN HELLING.

DET TOLVTE KORT

DET, SOM LIGGER LÆNGERE HEN I FREMTIDEN'S TÅGE...
EN MULIGHED...

AT OVERVINDE ANGST
AT TÆNKE POSITIV
AT LADE KÆRLIGHEDENS LYS SKINDE RENT ER VÆRKTØJ FOR AT OPGÅS MIT VANDIG SOM EN INDGANG TIL DEN MAGISKE VERDEN.....

~ JÆH...

Nu VEG DU, HVORTAN DU KAN
LÆGGE KORTENE... MEN HVILKEN KORT
HAR HVILKEN INDHOLD?

HVAD SIGER TI AF PENTACLES?

THE WORLD?

OR TO AF BÆGRE?

DU KAN SELVØLGELIG ALTID LÆSE EN
BOG OM TAROT KORT OG DET ER NOK
OS GODT FOR EN BEGYNDELSE, MEN
DE FLESTE ER SKREVET AF MÆND.
DER ER EN FEMINISTISK OG EN

FRA LANGT TILBAGE, FRA LANGT
FORUD... I TIDEN, DER SLUTTER
SIG TIL EN RING...

SÅ MANGE GRÆNZER TIL AT
OVERSKRIDE

MAGISK, FEMINISTISK BOG.

(DET SIDSTE: 2 BUDAPEST)

MEG DU KAN IKKE LÆSE DIG TIL
NOGJEN VIDEN... DEN VOKSER I DIG.

AT BRUGE TAROT KORTENE ER DET
BESTE TIL AT LÆRE OM DEM.

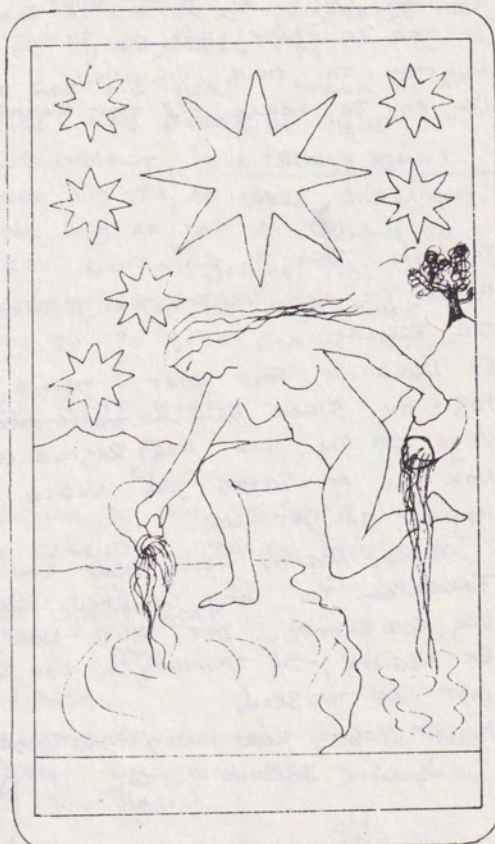
BRUG' DEM EN GANG HVOR DAG
SOM EN MEDITATION OG DE VIL
BLIVE MERE OG MERE LEVENDE
FOR DIG.

KORTENES LIV ER AFHÆNGIG AF DIG
OG DU GIVER DEM DIT PRÆG.

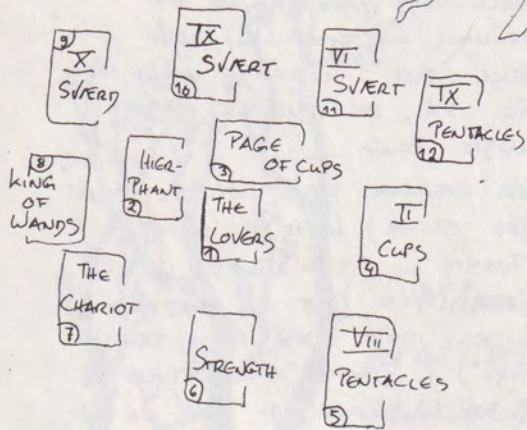
FØR EKSEMPEL PRÆGET AF DIT
STJERNETEGN...

KORTENE INDEHOLDER MANGE DYBE
SYMBOLER, SOM RØRER OS ET STED,
HVOR VI ER SOM SOVENDE GÅNDE.

LAD DIG RØRE MERE OG MERE I
DEN VIDEN, SOM ER I DIG

ET EKSEMPEL:

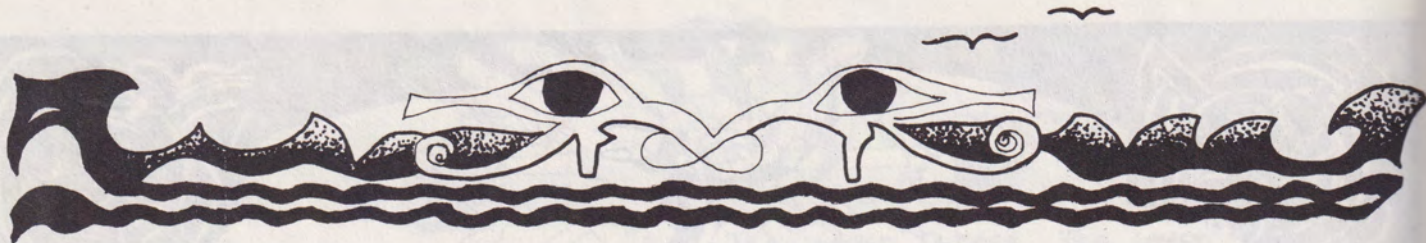

- 1 ~ MINE ENERGIER LIGE NU ER FULD MED KÆRLIGHEDS KRAFTEN
- 2 ~ KIRKEN... FORNEN PÅ RELIGION... FORVRANGET I VORES TID... FOR MIG STÅR DETTE KORT FOR FORM, STRUKTUR UDEN INDHOLD. JEG FÅR DET HVER GANG, JEG HOLDE FEST VED EN FORM, HVIS INDHOLD. FOR LÆNGST HAR SKIFTET TIL EN ANDEN FORM. DER SIGER MIG, AT JEG SKAL GIVE SLIP. HER SIGER DET KORT, AT SITUATIONEN ER EN TOM FORM FOR KÆRLIGHEDS KRAFTER, ENTEN JEG ELLER ANDRE HOLDE FEST PÅ EN GAMMEL FORM AF KÆRLIGHED, SOM IKKE HAR NOGEN INDHOLD MERE.
- 3 ~ ALLIGEVEL ER DER EN SOM BRINGER FØLGERE FREM PÅ DEN STUKKESTE OG MEST ÅRNE MÅDE.
- 4 ~ DERFOR DRINKER VI I DEN NÆRMESTE FREMTID KÆRLIGHEDS VAND, NYDE KÆRLIGHEDEN MELLET TO.

5 ~ JEG SER MIG SELV SOM EN DER LÆRER TING. JEG ER MEGET KONCENTRERET PÅ DETTE OPGAVER UDEN RET MEGET BEVIDSTHED OM DE STERKE POSITIVE OG NEGATIVE KRAFTER DER VIRKER PÅ MIG.

6 ~ STURKEN ER MIN BASIS... HVOR STUK... HENDE SOM ER STERKE FORDI HUN OVER-VINDER BEGÆRET IGENNED RENHED OG FRED. HVIL FARVE FOR RENHED RØD FOR ENERGI, I LØVEN I DEN'S DYRSKE FORM. HUN LUKKER GABET PÅ LØVEN MED SINE BARE HÆNDER.

7 ~ I MINE ORGIVELSER ER EN STUK KVINDE (FOR MIG ER DET EN BESTENT EN, FORDI JEG HAR FÅET "THE CHARIOT" FOR HENDE FOR)... MANGE STUKKE ELLER HAR HUN, MEN HUN GEMMER SIG LIGT BAG ALT DEN PRAGT... HUN ER UNG EGNED MED DE KRAFTER HUN ER BEGYNDT AT BRUGE. HUN KAN IKKE EGNED STYRE DE TO SPHINKER, SOM VENTER PÅ AT TRÆKKE HENDE, DE MØRKE OG DE LYSE KRAFTER. STOR VIL HUN BLIVE, NÅR HUN MAGTER DET.

8 ~ I MIN FORTID HAR DER VÆRET NOGLE ILYKRAFTER, SOM FØLGS FOR STÆRK, FOR VELETABLERET LIGE NU.

9 ~ JEG ER BANG, SKIDEBANG. FULD MED STÆRKT FRYGT.

10 ~ DETTE FRYGT GØR AT JEG KAN IKKE SE ANDET END SMERTE FOR MIG, ELLER EN NU VERRER: JEG HAR SMERTEN SOM MÅLSÆTNING. DET GIVER MIG STOR MAGT TIL AT VIDERE GIVE DENNE SMERTE TIL ANDRE.

11 ~ JEG FÅR HJÆLP AF EN VEN TIL AT BEVEGE SVÆRT KRAFTERNE LANGSOM UD AF BILLET. JEG SINDER HELT SANNENKRYPER AF SURRÆK EN NU OG SKAL PASSE PÅ EN, SOM ER MED MIG.

12 ~ JEG FINDER TILBAGE TIL EN AF DE STUKKESTE SIDER AF MIN JORD NATUR.

....

JEG ER FORSKRÆKET EFTER DETTE OPLÆG, ER ISÆR BANG FOR KORT 10 ... VED AT DEN GIVER MIG MAGT TIL AT SKUBBE ANDRE I DYB SMERTE. HAR LYST TIL AT FØRHOJDE MIG NOGLE DAGE HELT STILLE, KRYBE IND I MIG SELV OG VENTE IND TIL BÅDEN NÅR DEN ANGEN BRED.

KORT 9, MIN FRYGT, FORSKRÆKER MIG ... HVOR KOMMER DEN FRA SÅ VOLD SOM?

ILYDENERGIERNE I FORTIDEN, KÆRLIG HEDS ENERGIERNE OG STRUKTUR KORTET KAN NOK VIRKE SOM KOGENDE VAND MED LÅG PÅ, OG BRINGE DJBE ANGST FREM...

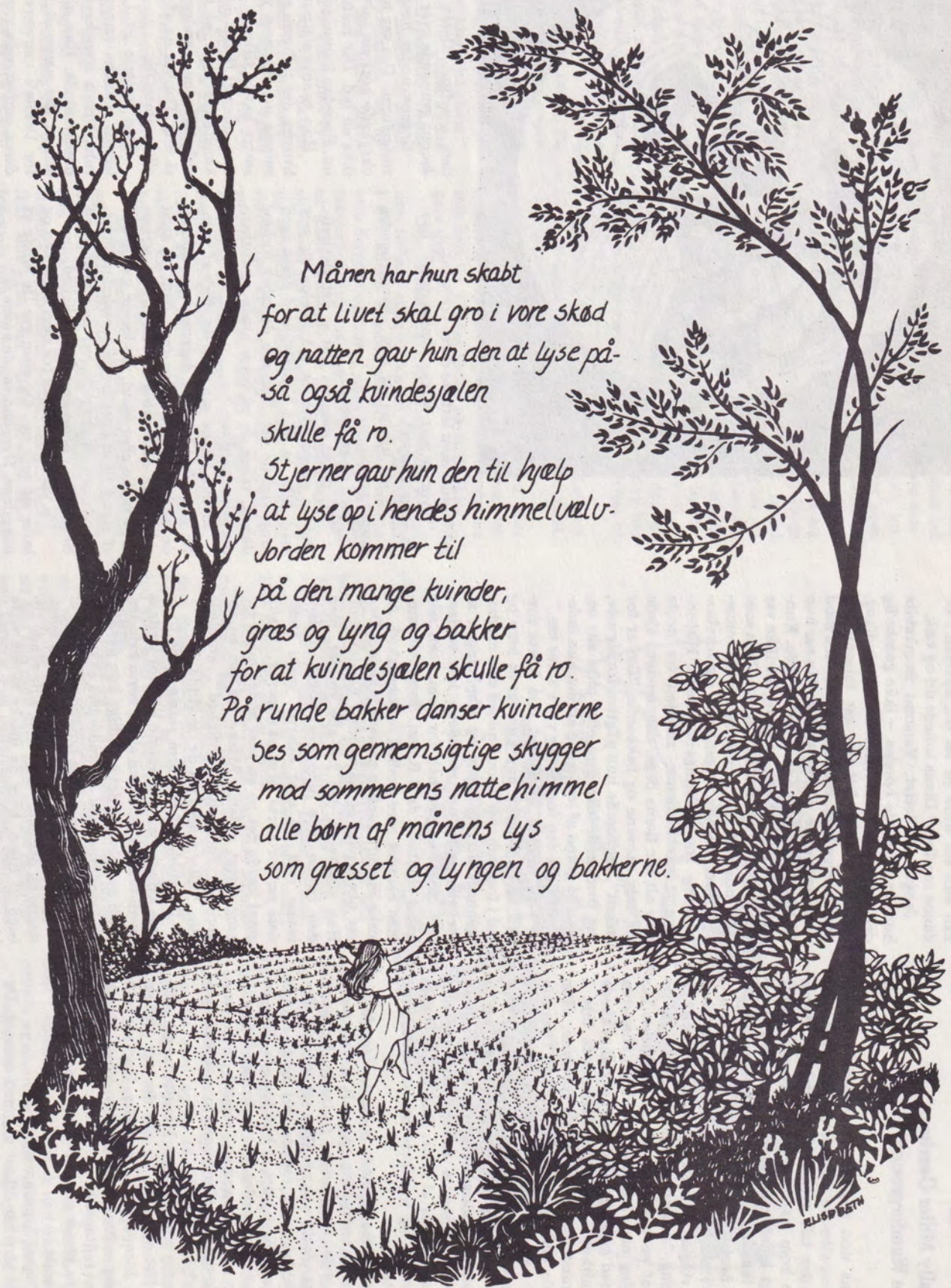
JEG LÆGGER ET OPLÆG TIL, HVOR JEG TAGER KORT 9 SOM FØRSTE ... (DET BURDE VI KUN GØRE, NÅR DET ER NØDVENDIG, ELLERS GÅR DEN RØDE TRÅD TABT) ... DETTE NKE OPLÆG FORTÆLLER MIG AT DET ER EN KAMP FRA FØR I TIDEN OG EN FORM DER PRESSES PÅ MIG UD FRA SOM ER GRUNDENE TIL MIN FRYGT... DESUDEN ER ALLE ANDRE KORT SÅ POSITIV AT JEG TROR PÅ AT JEG KAN OMGÅS ORDENTLIG MED DE NEGATIVE KRAFTER SOM FØRER EN UDFORDRING FOR MIG I DEN NÆSTE TID. EN UDFORDRING OM KÆRLIGHED OG DENS FORMER, HVOR JEG SKAL LÆRE AT VÆRE VARSOMT, VARSOMT OMGÅS SMERTEN.

...

DET ER ALT
ALLTING JEG KAN SIGE
DET ER MIN MÅDE
AT SE, AT VØRSE

Du FINDER DIN EGEN VEJ
OG VI MØDES PÅ VEJEN

Månen har hun skabt
for at livet skal gro i vore skød
og natten gav hun den at lyse på-
så også kvindesjælen
skulle få ro.
Stjerner gav hun den til hjælp
at lyse op i hendes himmel vælv.
Jorden kommer til
på den mange kvinder,
græs og lyng og bakker
for at kvindesjælen skulle få ro.
På runde bakker danser kvinderne
ses som gennemsigtige skygger
mod sommerens nattehimmel
alle børn af månens lys
som græsset og lyngen og bakkerne.

ELIS BETH

Abning af Sally Miller Gearheart "The Wanderground"

Jacqa stod oppe over den østre forskansning og stirrede ud over engen. Længt nede blev der talt vrede. Hun vidste, at denne vrede kom fra to ældre søstre, som havde besøgt hinanden for meget, men hun opfattede ikke ordene, kun intentionerne. Pludselig hørte hun fra en helt anden retning inde i sit hoved klagen af en rustning. Ikke ringlen af hestetøjle og bid, men af en rustning. Hvordan vidste hun, at det var lyden af en rustning? Hvem i alverden bærer rustning mere? Det lød, som om bæreren gik med god fart. Ved hvert skridt sukkede og knirkede rustningen, skramlede lidt. I baggrunden var vinterens skovlyde. Hun lyttede endnu mere. Var det to? Tyve mil væk? Der var ingen tankeinvitation. Hun prøvede at skifte til visuel. Uden held. For langt for smag og lugt, som stadig var så forholdsvis underudviklet hos hende selv og blandt alle hendes søstre. Alt hvad hun kunne gøre var at lytte. Rustningen syntes at bevæge sig hurtigere nu, knirkene kom hyppigere.

Og pludselig, intet. Stilhed. Hun checkede sit lyttevingfang og fandt at det stadig fungerede. Skovlydene fortsatte. Personen var standset — havde ikke sat sig ned eller var faldet, men var stoppet brat. Kunne personen have hørt, at hun lyttede. Ikke en chance. Var hendes eget åndedræt for højt? Trak rustningbæreren vejret? Hvis hun gjorde det, hvorfor kunne hun så ikke høre hende?

Stadig ventede hun. Minutterne gik, stilhed. Det virkede, som om der var gået en time. Jacqua blev utilmodig. Hun var kun lige begyndt at træne sig selv. Måske gjorde hun en fejltagelse.

"Du klarer dig fint". Tanken foldede sig om hende.

"Diana?" spurgte hun.

"Ja. Jeg har aflæst dig med omsorg. Og du har været åben. Det du hører, sker virkelig."

"Kan du også høre det?"

"Jeg hørte det. Nu hører jeg det ikke. Jeg vil fremkalde en udvidet hørelse og

være opmærksom andre steder. En person kan kun stå stille en vis tid. Specielt i sådanne regaler." Diana tonede ud og væk.

Jacqua var lettet. Varsomt fremkaldte hun sin udvidede hørelse — ikke ganske lig det mere forfinede vifteformede lydfang, men alligevel et felt der var følsomt for usædvanlige lyde. Hun åbnede det hen mod rustningslydene. Stadig stilhed. Nu var hun fri til at opsøge sine egne tanker igen. Kunne det tænkes at det overhovedet ikke var en kvinde, men en mand? En fra Byen som stod bomstille der indenfor deres Domæne? Hun prøvede at genkalde sig forelæserne fra erindringsrummene. Historierne, tankebillederne, smerten fra nogle ikke alt for fjerne dage, da mændene ejede alt, selv skovene og bakkerne. "Det er for enkelt", reciterede hun pligtro for sig selv, "at fordømme alle dem eller prise alle os, men på grund af jorden og alt det hun indeholder, må den forenkling være vores tro."

Hun tænkte tilbage på sine første fortællinger, dengang hun kun var et barn og sad i forsamlinger sammen med sine mødre. Igennem afsyngningen og afspilningen af fortællingerne om mændene løb tråden: "Vi havde engang håb for dem, men selv håbet slukkede de." Raseri. Sorg. Alt sammen blandet med ømhed og kærlighed. At elske mænd? Tanken passede ikke ind. Den var ubehagelig og bagvendt i hendes sind. Hun afprøvede den fra alle vinkler, men den kunne ikke indpasses; noget af dens masse stak ud over siderne, mens andre dele var for korte til at nå enderne. Og alligevel havde det på en eller anden måde engang været sådan. "Måske var det en anderledes form for kærlighed", grublede hun. "Eller måske var de De Milde."

De Milde. Mænd som vidste at de fredløse kvinder var det eneste håb for jordens overlevelse. Mænd som aldrig rørte kvinder, fordi de vidste at det mandlige kun påvirkede kvinderne med århundreders akkumulerede had. Aldrig. Hun huskede at nogle af De Milde engang var kommet til Domænet, slagte og døde. Da de ikke ville vende tilbage til Byen, hvor de måske kunne være blevet genoplivede, kom de til bakkekvinde. De kom for at få hjælp til at dø. De råbte efter kvindernes pleje. "Plej jer selv", blev der sagt til dem, og alligevel stod kvinderne altid bi, venner på afstand, dødens

jordmødre som lettede deres bortgang.

"Hvorfor kan vi ikke hjælpe dem?" havde Jacqua spurgt.

"De må hjælpe sig selv", havde hendes mødre svaret.

"Men de er døende!"

"Ja, de er døende. Det er det vigtigste. Det er præcis det de må hjælpe sig selv med. Når de er i kontakt med deres egen krop ved de det. Kun når de taber forbindelsen, råber de på vores hjælp og forbander vores hårdhed."

Jacqua havde set dem dø. Fire af dem. En efter en i løbet af dagene, mens hun og de andre kvinder talte med dem og sang med dem, men aldrig berørte dem, hverken med tanke eller hånd. De havde været ude af stand til at opretholde deres mandighed, og selv om de prøvede, var de ude af stand til at få fat i deres egen kvindelighed. Nu var det for sent for dem at nå ned og løfte sig selv op. Og disse var De Milde af mændene. Hvordan var de andre så?

"De er jagede", sagde Wenadi, "jagede af deres eget vanvid til at ødelægge sig selv, os og alt levende."

"Deres vanvid. Er det som Clea's?"

"Nej, hendes vanvid er på grund af sin-

kets overflod. Deres er magtens vanvid."

Jacqua grundede over dette. Engene under hende var grønne i deres vinterform. Der var nogle tegn på liv. Hun checkede kort sin udvidede hørelse. Stadig ikke en lyd. Der måtte være gået minutter nu. Hvordan kunne en person stå så stille?

Hun vendte sig om mod forskanningen, hvorfra der tidligere var strømmet vrede og smerte ud. Rytmen var roligere. To ældre søstre havde tilbragt for mange dage sammen uden at få talt deres hjertes til ro. Hun kendte mønstret, på trods af sin ungdom. I virkeligheden, sandsynligvis fordi hun var så ung. Det var en af de første lektioner de allesammen fik.

Hun berørte let i sin erindring de forlængst svundne varme bløde dage med Ursula; Ursula som havde været hendes lærdomsveninde. Hun havde ikke glemt følelsen af det nærmest livsnødvendige behov for Ursula's nærværelse. De omtalte ikke deres omfattende varme følelser for deres søstre. De var blevet væk i dem. De var begyndt at ødelægge deres individuelle frihed. Derfor siges det: "Der findes ingen ord der er mere modbydelige end — "Jeg kan ikke leve uden dig." — Det er den værste kræn-

øjnene med velovervejet ro og skubbede sit hoved baglæns ud over træet, således at hendes hår lå fuldstændig blottet.

benskinderne det tvivle bælte, dem hvyrtige hjørn — således at det lange hår flagrede i vinden, og skulderne rejste sig over.

hed", sagde Diana. Hun kyssede hende på kinden og lod hænderne glide over den unge krop og rejste sig for at få mad ad stien.

om hun llygtede fra ned da hun sløede på Seja. De to kvinder var meget forskellig: Seja havde kort krøllet hår, bomulds-

kelise af personen. Jacqua havde ikke glem-
det. Til sidst havde hun beegbet hvor vig-
tigt det var aldrig mere at føle på den
måde.

Det aktuelle tilfælde var dog endnu van-
skeligere, fordi de to kvinder var født i
Byen, havde fundet hinanden der, var flyg-
tet sammen, var blevet skilt ad, og nu hav-
de været genforenede i mere end et år. Fø-
lelsen blandt søstrene var, at de klammede
sig for meget til hinanden og de gamle må-
der at prøve at elske på. Jacqua var spændt
på hvad resultatet af samtalen var blevet.

En klirren forstyrrede hende. Personen
bevægede sig igen. Jacqua stillede sin hø-
relse ind på igen at opfange lyd. Der var
også en anden tilstede. Igen afprøvede hun
sine øvrige sanser og tankeudvidelsen. Det
var ingen nytte til. Hun vendte sig om idet
Diana kom op bag hende.

"Se sammen med mig" sagde Diana. De
låste deres tanker sammen og Diana's visu-
elle syn skubbede sig udad og væk, bredte
sig ved hjælp af hendes kraft. Som sædvan-
lig blev Jacqua forbløffet og oplivet.

"Jeg ville aldrig kunne klare det alene!"
Hun pressede tanken ind for Diana kunne
standse hende. Diana irettesatte hende
skarpt, idet hun bragte hende til sagen.
Jacqua accepterede afstraffelsen, og be-
gyndte at fokusere på den fjerne scene
sammen med Diana.

Der var årsagen til den knirkende lyd:
En metalhjelme, hvis hævde visir rukkede
ved den mindste bevægelse. Under rustnin-
gen og hjelmen var en kvinde. Frygten
sprang frem i kvindens øjne da hun fik øje
på en skikkelse som Jacqua genkendte: Seja
fra den venstre forsikning. Seja kiggede
direkte på den fremmede. Den pludselige
lyd fra hjelmen var blevet frembragt af
kvinden, idet hun havde placeret sin arm —
og en glat stav — på tværs af brystet. Seja
stod kun en meter fra hende.

"Du er ikke åben" sagde Seja.
Kvindens øjne flammede op.

"Du behøver ikke den rustning eller de
våben", sagde Seja.

Den fremmede sagde ikke et ord og hen-
des øjne var håbde. Det stod klart for
Jacqua at kvinden havde gået hurtig, som
om hun flygtede fra noget, da hun stødte
på Seja. De to kvinder var meget forskelli-
ge: Seja havde kort krøllet hår, homlids-

skjorte, bløde bukser og sandaler; hendes
ærlige ansigt og store hænder var åbne ud
mod den nye; den fremmede, som var stør-
re af bygning, var iklædt et komisk ko-
stume fra en række forskellige epoker, som
om hun havde været på rov i et teatersel-
skabs garderobe. Hun var beskyttet og lyn-
get af en tung ringbrøjle som klammede sig
til hendes torso og af den gammeltdags
hjelme. Tyndt, dygtigt forarbejdet metal
dannede hendes sko. De var beregnet til
fødder meget større end hendes. Hendes
ben var bare op til midt på låret, bortset fra
læderskinne. Hun bar et kort kilt-lignen-
de skørt lavet af læderstripper dækket af
metal. Om livet var et bælte, hvori der var
stukket en stor køkkenkniv. I hånden bar
hun den polerede stav, som nu var løftet til
slag mod Seja.

Langsomt bevægede Seja sig. Hun sank
på knæ foran kvinden og bøjeede hovedet.
Den fremmede stirrede.

"Hvis du ikke forstår mine ord eller
mine tanker, så forstå mit kropssprog. Jeg
ønsker ikke at gøre dig ondt. Du kan dræbe
mig hvis du vil. Jeg stoler på at du ikke vil
gøre det."

Den fremmede kvinde stirrede stadig.
Seja løftede stille sit hoved, og kiggede ind
i den anden kvindens ansigt. Derpå vendte
hun hænder og hoved mod læderet på den
fremmede kvindes ben. Hun rakte ud for
at løse remmene der holdt skinnensbe-
skytterne på plads. Kvinden gav et skrig fra
sig og trådte et skridt baglæns og løftede
staven over sit hoved. Seja standsede sin be-
vægelse. Så pegede hun på kvindens kniv.
Kvindens øjne blev smalle og hendes hoved
drejede en anelse til venstre. Hun syntes at
forstå et eller andet. Idet hun stadig holdt
staven hævet over Seja's hoved, trak hun
kvinden fra bæltet.

Jacqua gispede. Diana standsede hende
og teleparerede indtrængende til hende om
at være stille. Nu lå Seja på ryggen på jor-
den. Hun pressede et gammelt stykke træ-
stamme ned under sit hoved. Jacqua troede
ikke sine egne øjne. "Hun må være skør",
hviskede hun. Til trods for faren og måske
døden lå Seja, som om hun ville sove. Tavst
så Seja på kvinden med våbenene, lukkede
øjnene med velovervejet ro og skubbede sit
hoved baglæns ud over træet, således at
hendes hals lå fuldstændig blottet.

Jacqua kunne ikke sige hvor længe den
bevåbnede kvinde og den sårbar bakk-
kvinde stod der. Hun turde ikke ånde af
angst for at den fremmede skulle springe
frem og skære Seja's ventende hals over.
Hun klammede sig til Diana.

Så skete det. Øjnene på den store kvinde
forandrede sig. Hun sænkede hænderne —
kniven til den ene side, staven til den an-
den. Seja åbnede sine øjne. Det fik den stå-
ende kvinde til at se på sine våben og hun
lod dem med velovervejet langsomhed falde
til jorden.

Seja rejste sig til knælende stilling. Kvin-
den bevægede sig ikke. På Jacqua virkede
det som om de kiggede på hinanden i en
evighed. Og så stak den fremmede langsomt
sit ben hen mod Seja. Med samme langsom-
hed åbnede Seja læderremmene. Betrielsen
begyndte. Stykke for stykkede fjernede
Seja rustningen fra den fremmedes krop:
benskinnebånd, det tvækkede bælte, den uhvirl-
ge hjelme — således at det lange hår flag-
rede i vinden, og sidst, med noget besvær,

brystpanset. Kvinden bevægede sig kun
for at strække armene, så Seja kunne tage
den vest af hende. Da Seja så hun ikke hav-
de noget på under panset, tog Seja straks
sin egen skjorte af, således at hendes bry-
ter også var nøgne. De stod og kiggede på
hinanden i lang tid. Så lyste den fremmede
kvindes ansigt op i et utroligt smil. Det
sprang fra hendes ansigt til Seja's og tilbage
igen. De stod og lo til hinanden. Så be-
gyndte begge at samle rustningen og våben-
ene op fra jorden. Seja rakte hånden frem.
Kvinden tog den. Sammen banede de sig
vej gennem underskoven henimod forsiksan-
ningen.

Jacqua var åndeløs. Hendes lettelse gik
over i udmattelse. Hun sank ned på knæ og
rullede sig sammen på det brune græs.

"Jeg sover nok lidt", sagde hun til Dia-
na.

"Må dine drømme lindre din årvågen-
hed", sagde Diana. Hun kyskede hende på
kinden og lod hænderne glide over den un-
ge krop og rejste sig for at få ned ad stien.

**Samtale med Z. Budapest,
20. september 1978 i Santa Monica**

Zsuzanna E. Budapest, født 1940 i Ungarn, stammer fra en hekse- og healerslægt. Hendes mor underviste hende i magi, 1956 flygtede de til USA. 1970 grundlagde hun det første Feminist Speakers Bureau i California. Hun har deltaget i grundlæggelsen af det første kvindecentrum i Los Angeles. Siden 1971 har hun været overpræsident i Susan B. Anthony Covens Nr. 1, som hun selv tog initiativ til og som i dag har ca. 600 medlemmer. Endvidere tilhører hun "Sisterhood of the Wicca", som blev dannet i 1975. 1976 udkom hendes første bog "The Feminist Book of Lights and Shadows". Da jeg besøgte hende var hun i færd med at skrive på sin anden bog, en fortsættelse af den første, "Advanced course in witchcraft". Z. Budapest blev fra Los Angeles Municipal Court dømt for at have krævet penge for at lægge Tarot og derved at have drevet en ikke tilladt forretning. På nuværende tidspunkt lever hun af undervisning i "feminaries" (feminist seminary).

.....
At være en heks betyder at have del i en tusind år gammel magt.
.....

Z. Budapest: — Heksene var de første radikale. Enhver kvinde bliver en heks, når hun først begynder at blive sig sin situation bevidst og drage konsekvenserne deraf, og på den måde forandrer sig selv og omverdenen. Derfor må vi modsætte os al diffamtion og opklare alle de fejltagelser.

Vores religion er ikke "opium for folket". Hekseridommen er et våben for masserne, et våben for alle kvinder. At være en heks betyder at have del i en tusind år gammel magt.

Kirken og staten vidste om heksenes magt. Derfor blev der slået 11 millioner kvinder ihjel. Dette enormt høje tal siger noget om den trussel kvinderne dengang udgjorde for staten og kirken. Heksene kæmpede ikke med våben i hånden. Deres magt bestod i deres viden. Viden om kunsten at helbrede, at samle urter, at være jordmoder, og viden om magi, både hvide og sorte.

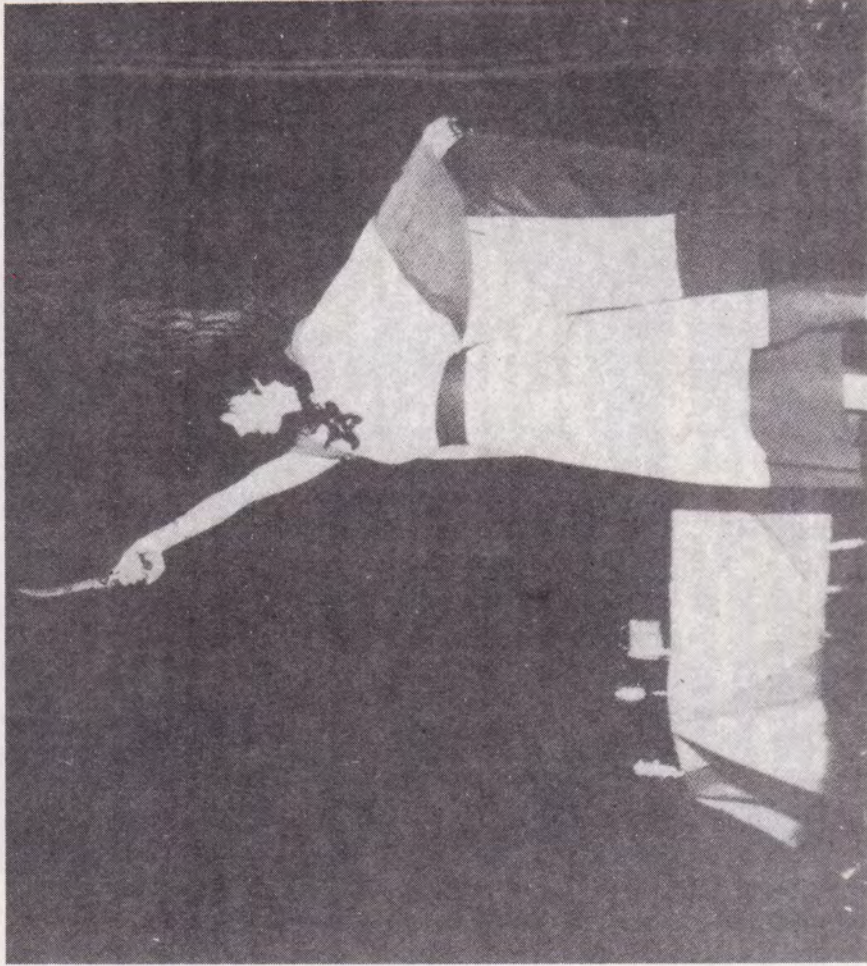
Heller ikke i dag trækker vi os tilbage. Vi er ikke eskapist, som det så ofte blev sagt om os — og som osse nogle i vore egne rækker i den feministiske spiritualistiske bevægelse forstår heksedommen. Vi prøver tværtimod at kontrollere vores realitet og opnå magt med de teknikker, som vi udarbejder fra den gamle heksetradition og fra moderne midler.

H.R.: — Kan du give nogle eksempler på, hvordan I forsøger at få indflydelse?

Z.B.: — F.eks. voldtægt. I flere tilfælde har vi lagt trylleformularer på voldtægtsmanden og forbandet ham. Nu kan jeg ikke i hvert tilfælde og med navn fortælle dig, hvad der så skete, men i hvert fald blev alle voldtægtsmænd arresteret, nogle er blevet alvorligt syge, en blev stukket ihjel af et nyt offer.

Et andet område, som næsten er gået i glemmebogen, er kendskabet til urter. Abort for eksempel. Vi bryder os ikke særlig meget om de metoder som skolemedicinen praktiserer. I stedet for prøver vi at anvende og videreudvikle de årtusindgamle abortmetoder med urter, som kvinder før i tiden beherskede. Vigtigt er osse trylleformularer, som vi udtaler for at beskytte vores ejendomme, vore huse og værdigenstande.

En af de største vanskeligheder i vores convent og samtidig et af målene i vores religion er, at udvikle evnen til at slutte sig sammen, at forholde sig til hinanden. En evne, som i vores kultur blir slået i stykker allerede i vores tidligste barndom. Igen og igen måtte vi erfare, at personlige konflikter leder til fællesskabets sammenbrud og at striden gør, at det ønske at blive sammen, og forholde sig positivt til hinanden går tabt, så enkelte falder tilbage til deres tidligere isolation.

Vores religion er en religion, som lærer "bonding"en, evnen til at forholde sig til hinanden, til at danne et fællesskab.

Det som vi allerede har opnået i de sidste år er søstersolidariteten. Det som vi endnu ikke har lært os, er evnen til at forholde sig til hinanden (die Art von Beziehungsfähigkeit), som er nødvendigt for at kunne leve i stammer. Vores mål er nemlig, divinehood is better". Det er den spirituelle disciplin, som holder stammerne sammen.

Vi kæmper mod alle de dødsbudskaber, som vi til dagligt får overalt. Og mod de dræbende vaner. Vi prøver i "feminaries" at opdrage kvinderne til en bevidst livsførelse, lære dem at elske sig selv og lede dem hen til at udvikle evnene til at forholde sig til et kollektiv af kvinder, dvs. at lade kol-

lektivets forskellige målsætninger stå over deres individuelle interesser.

H.R.: — Det har jeg i de sidste år hørt ofte fra de mange religiøse sekter, som fik temmelig meget tilløb osse i Forbundsrepublikken. Der findes osse mange kvinder, som tilslutter sig sådanne grupper, hvor det altid er en mandlig guru, som står i spidsen. Hvor er så forskellen til jeres organisationsform, bortset fra kønsforskellen?

Z.B.: — Central hos os er erkendelsen: Du er gudinden, gudinden er i dig. Dvs. hun er ikke et sted udenfor ens egen person, men i enhver kvinde. Den feministiske spiritualitet adskiller sig ganske væsentligt fra den mandlige. Den betyder nemlig, at hver kvinde blir støttet af fællesskabets samlede energi. I de religiøse sekter, som du nævnte, bliver den enkelte tvunget til at opgive sig selv og træde tilbage bag guruens lære.

tre gudinder: Cybele, Selene og Hecate, hvis kendetegn er fakten, pløken og rødhånen,

stark og bliver bageret videre til den kvinde,

Han får sin plads og sit navn anvist af gurunen. Hos os er det den enkelte kvinde og fællesskabet, som afgør det.

Derfor har vi heller ikke det hierarki, som er almindeligt i patriarkalske religioner. I en kvindelig religion er der ikke plads til tilbedelse og ophøjelse af en person. Det som jeg som overpræstinde råder over er kun en større viden. Jeg kan til enhver tid erstattes af en anden af fællesskabets præstinder. Jeg æres, men tilbedes ikke. Vores convent er dermed et kollektiv af hekse, som bestemmer over sig selv.

.....

Den spirituelle løsning

”Den letteste vej at erobre et folk er gennem religionen, for når folket først har taget dens symboler til sig, er det blevet til sit eget politi, og der kræves ingen yderligere voldsanvendelse for at holde det i ro.”
Z. Budapest

.....

Kaldt ind i kredsen — heksesabbat i USA

Jeg er ved rejsens mål. Her, i Los Angeles, 12 timer før jeg skal flyve tilbage, fejler jeg sammen med heksene fra Susan B. Anthony Covens, solhverv. Efterårsfesten for wiccaen.

Mødested er den feministiske wicca — en butik i Venice, en forstad til Los Angeles, som sælger alt muligt spirituelt tilbehør. 28 kvinder ankommer. 27 blir faldt op, fordi en regel siger, at der kun må være et ulige antal kvinder i en heksesabbat, og overpræstinde Z. Budapest fordeler os på de forskellige køretøjer. Conventen har endnu ikke sin egen jord til at afholde sabbats og esbats — nysgerrige har ofte forstyrret kredsen.

Idag blir sabbaten afholdt i en ensom skov, udelejet af den presbyterianske kirke. Kvindene har lejet sig ind som kvindeandredforening. Vi fordeler os på bilene, og kører en halv time gennem ensformede forstæder væk fra kæmpebyen Los Angeles. Havet, som af og til skinner mellem neonylsene, virker uvirkeligt, som om det slet ikke hørte til her... Artemis ved siden af mig begynder at hoste. Jeg spørger, om hun er forkølet. Nej, det er kun spændingen, altid når hun blir ophidset, hoster hun. — Også jeg får hjertebanken når jeg tænker på sabbaten.

Bilkolonnen drejer af, og pludselig er vi på en smal, ikke-asfalteret vej, som fører ind i en skov. Vi parkerer bilerne og vander med vores altergaver efter kvinden, som kender stedet. Skoven er så tæt, at stjernerne og den aftagende måne kun lyser svagt på vejen. Bremselysene fra flyvemaskiner der uophørligt anløber den nærliggende lufthavn, minder om hvor tæt byen er.

I en lysning ligger kultstedet. En stor kreds, dannet af flade, hvide sten. Og dog er kredsen ikke stor nok til vores gruppe. Z. Budapest, overpræstinde, opfordrer os til at udvide kredsen, baglænsgående at rykke stenene længere tilbage. Vi lægger vores bagage i midten af kredsen og bygger et alter.

I alterets centrum står statuerne af de tre gudinder: Cybele, Selene og Hecate, hvis kendetegn er faklen, pilsken og athame,

det rituelle sværd. Gudinderne kendes også under andre navne: Isis, Månens gudinde og Diana, jagtens gudinde. I deres treenhed er de personifikationer af Månens tre skikkelser: Artemis — også Cybele, symboliserer den tiltagende måne, Selene fuldmanden og Hecate den aftagende eller sorte måne.

Til alteret hører et rituellet drukkøbager, brune og grønne stearinlys, røgelse, vin og kage samt musikinstrumenter. Lænet mod et træ beskuer jeg alteret og kvinderne som tavse bevæger sig i mørket, kun oplyst af den urolige flagren fra stearinlysene, mens de venter på klokken som skal kalde dem ind i kredsen.

Z. Budapest går hen mod alteret, hun ser slet ikke ud som jeg havde forestillet mig hende — Z, den berømte heks, wiccaen. Hun er blond med kort hår. Jeg havde forestillet mig hende med mørke krøller, hyllet i lange hemmelighedsfulde orientalske dragter. Jeg må grine af mine egne fordomme — ikke engang i heksesalterets flagrende lys ser en heks ud som en heks!

Sabbaten begynder. Kvindene lukker kredsen. Z. kalder på fire af sine præstinder og opfordrer dem til at varetage deres opgaver, nemlig at drage kredsen og lukke den. ”Jeg kalder dig, nordens præstinde, dig, sydets præstinde, dig, østens præstinde, og dig, vestens præstinde”. Hun tager fat i athamen og overgiver den til nordens præstinde, som derefter træder ud af kvindernes kreds, drager en linje omkring dem til hun når til sydets præstinde og overgiver athamen til hende. Snart er kredsen lukket. Kvindene tager hinanden ved hånden og begynder at synge. En sang uden ord, nogen nynner og andre imiterer dyrelyde, sangens energi får kredsen til at vibrere.

Imens blander Z. en drink, som består af kahlua, en meksikansk mokkalkøer og half and half, en slags flødemælk. Med løftet bæger siger hun en taksigelse til gudinden: ”Vi takker dig, lysets gudinde, du som altid vender tilbage, du som lader frugter og nødder modne. Vi takker dig! Stor er moderen som lod vore liv modne gennem erfaring og visdom. Modtag vores gave. Vi vier vore sjæle til din kærlighed”. Hun hælder en del af drikken på jorden, drilker en slurk og giver bægeret videre til den kvinde,

som står ved hendes venstre side. Efter hver taksigelse siger alle i kor "blessed be" — vær velsignet, og bægeret går videre. Jeg føler mig temmelig nervøs da bægeret nærmer sig mig. Det er jo første gang jeg deltager i en hekkesabbat . . . hastigt overvejer jeg, hvad jeg skal sige, forkaster det igen, og så er bægeret i min hånd. Ordene strømmer ud af min mund, og jeg mærker at de følger sig ind i kredsen og bliver ikke hængende skævt og strittende på mig. Også andre i gruppen ånder hørligt lettet op. Glad giver jeg bægeret videre, og først senere opdager jeg at jeg i ophidselsen havde glemt at vie en del af drikken til gudinden . . . Z, blander en ny drik, og nu udtales ønsker til gudinden. I en tredje runde lovprises gudinden. Råbene springer gennem kredsen. "The Goddess is alive!" — gudinden lever, havet lever, skoven lever. Ønskerne er som bolde kvinderne kaster til hinanden, fanger og kaster igen.

Sang igen, men alligevel anderledes end jeg har hørt i kirkerne, de synger en lovsang til naturen, med en umiddelbarhed der endnu ikke er frosset ind i bønnebøger og salmenumre. "Søstre lad os lovsynge gudinden, der har bragt os sommeren, som nu er forbi! Hun der vil bringe os en ny sommer. Søstre lad os prise gudinden der har tre skikkelser, at hun bringer frihed til alle verdens kvinder. Blessed be! Lad os velsigne spising og drik".

Festen begynder.

Kredsen blir opløst, og alle kvinder strømmer til alteret. Men for hver enkelt spiser og drikker, fodrer hun en anden med ordene: "May you never hunger", giver hende vin: "May you never be thirsty!" Gid du aldrig må føle tørst eller hunger.

Osiris, solguden, overfor Isis, månegudinden

"Se!". Beundrende peger en kvinde på gudestatuerne. En lille bille har sat sig på hovedet af den midterste af de 3 gudinder. Med sine bøjede følehorn danner den horn på hende. Den hornede gud. Symbol af det maskuline princip i naturen. Osiris, solguden og hersker over de døde, over for Isis, månegudinden og magiens vogter. Men den hornede gud symboliserer samtidig osse livets kræfter, foråret i heksekulturen — det er

guden, som har betvunget vinteren og underverdenen og dermed kan vende tilbage.

Trolddommen opløses, og da jeg ser mig omkring ligner det hele kun et U.S. kvindeparty. Istedet for bønerne fortælles nu tvetydigheder om gudinden, med en frimodighed og humor, som jeg mere havde forventet ved mænds stambord. "Gudinden er fejl. Hun er varm og fugtig. Gudinden har store patier. Hun har en spids tunge . . ."

En kvinde bliver dårlig. Hun er 25 år og har allerede to hjertetilfælde bag sig, siger hendes veninde. Z. afbryder hende: "Den slags informationer har vi ikke brug for her." Kvinden stønner. "Læg dig ind i kredsen. Healerne må godt sætte sig og lægge deres hænder på hende. Luk kredsen og nyn. Ønsk hende bedring. Send ud positiv energi."

Z. spørger efter den syges navn. Om hun allerede har et spirituelt navn? Nej. Nå, så bærer hun et forkert navn. Hun skal ændre navnet. Kvinderne kommer med forslag. Z. vælger et navn ud. "Morgin, dit navn skal være Morgin."

Kvinden rejser sig op. "Jeg har det bedre, jeg takker jer."

"Der er healere iblandt os", svarer Z.

Den kåde stemning er forsvundet. Der kommer lyde fra buskene, som skræmmer os. Et dyr? Det ser også ud som om der kommer stemmer fra det fjerne. Z. hæver festen, alteret bliver revet ned, og stille går vi tilbage til bilerne.

Byen modtager os igen.

Efterår, Equino, 21. september 1978

Fra en samtale med Sally Gearhart, den 12. september 1978 i San Francisco

Sally Gearhart er professor ved San Francisco State University og spiritualist. Samtidig er hun aktiv i den politiske kamp. Hun arbejder i talrige komiteer af "East Bay Area Committee Against Briggs Initiative" (ABACABI), hvor hun går ind for liggeretten for homoseksuelle og lesbiske lærere og andre offentligt ansatte. Hun underviser *Feminist Studies*. Hun blev kendt fra sin bog "Gay Liberation And the Church" (1972).

Sally G.: — Jeg har en ganske skør ide. Jeg tror, at det er muligt for os kvinder at bevæge dette hus fremad. Ganske vist kan jeg ikke engang bevæge dette vandglas nu, men jeg er overbevist om, at vi kan iværksætte meget, hvis vi slår os sammen og sætter vores psykiske kræfter. For det vil betyde en opsummering af en uhyre stor mængde af energi. Sågar en revolution, kvindernes revolution, vil blive sat igang gennem åndelige kræfter. Og det er, hvad jeg kalder for "spiritual solution". Kvindernes revolution vil blive iværksat ved åndelige kræfter og ikke — som det skete for i tiden ved politiske omvæltninger inden for patriarkatet — ved våbens magt. Men for at kunne gøre det, er vi nødt til at besinde os på os selv og trække os tilbage fra vores familier, fra mændene og børnene. Dermed mener jeg at vi må trække os tilbage til og leve i spirituelle landkolllektiver. Vi skulle leve der for det mindste en vis del af året. Og udvikle vores spirituelle evner, lære at helbrede, drømme og give vores visioner videre. Først derefter skulle vi gå tilbage til byerne for at sætte forandringer i gang der...

Sally Gearhart tilhører — foruden Mary Daly, Carol P. Christ, Kay Turner — en gruppe kvinder, der arbejder med at formulere en teologi. Derved følger de — i modsætning til de kvinder, som er organiseret i heksecirkler — et bredere anlagt koncept. Teologien henvender sig til de millioner af troende kvinder, som er medlemmer af kirker, synagoger og moskeer. Inden for sådanne religionsamfund findes der altså stærke bestræbelser — båret af troende kvinder — at stille den mandlige fadergud en kvindelig modergudinde imod.

Sagt på en meget frikantet måde betyder det, at fordi feminismen ikke kan forenes med tilbedelsen af en mandlig gud, ønsker religiøse feministler at åbne vejen for et alternativ.

Guddinden har mange navne. Isis, Diana, Artemis, for kun at nævne nogle. Carol P. Christ nævner de tre vigtigste betydninger, som gudinden har for kvinder:

1. Gudinden er personifikationen af en guddommelig kvinde, som kan påkaldes i bonner og ritualer.
 2. Gudinden er et symbol for livet, døden og genfødslen af energien i natur og kultur, og i det personlige og det fælles liv.
 3. Gudinden er bekræftelsen af retmæssighed og skønhed af kvindelig magt. 5)
- Tilbedelsen af en gudinde betyder derfor en bekræftelse af kvinderne selv, og den kvindelige krop.
- Ikke kun troens indhold forandrer sig, med det forandrer osse form.
- I stedet for patriarkalske ritualer træder nu matrarkalske. Et centralt punkt i gudindritualer er beskæftigelsen med naturen og med den kvindelige krop, som bliver betragtet som et stykke natur, hvorigennem det er muligt individuelt at erfare naturen. Dette tyder på, at der i gudindekulten blir antaget, at der eksisterer et kontinuum mellem ritual og hverdagsliv. Hvor patriarkalske religioner først og fremmest leverer strategier til sine troende med hensyn til at klare et hinsidigt liv, blir denne abstrakte definition af skyld og forløsning ved gudindekulten igen indbefattet i hverdagsferfaringen.

Med symbolsk magt

"I de tusind forløbne år fandtes der ingen åben og retmæssig form, hvori det var tilladt kvinderne at udtrykke deres personlighed og få indflydelse.

Kun mænd definerer, ejer og giver magt og autoritet videre. Men magt er den nødvendige ingrediens for at frembringe kultur. Kvinder blev forvist fra den og de fik kun lov til at leve på kulturens periferi, læst inde i husholdningen, som kun sjældent blev betragtet som en del af kulturen."

Kay Turner

Hvad der blir udtrykt i gudindritualerne er feministisk livspraksis. Således er det den kvindelige cyklus, kvindernes evne til at føde og menstruere, som ved ritualet 6) står i midtpunktet af tilbedelsen.

Kvindernes kreds skal simulere fødekalanen, hvorigennem de føder hinanden. Derefter maler de deres ansigter med menstruationsblod og siger mens de gør det: "Det er blodet, som lover os fornyelse. Det er blodet, som lover os næring. Det er blodet, som lover os livet."

Skammen forandres til bekræftelse, og "Drau's forbandede" til en tilbedelse af den kvindelige livskraft.

Det er ritualets opgave at gøre det muligt for enhver kvinde at have del i en fælles erfaring og på den måde at give en mulighed for at transcendere individuelle interesser og derved at fastlægge løsningsstrategier, som kan deles af alle. I ritualer er hver enkelt kvindes isolation — i hvert fald undertiden — overvunden. Kvinderne blir løst fra deres privathed og kan som en del af en ældgammel tradition overvinde begrænsningen af deres eget jeg, så længe gudindetjenesten varer.

Anmærkninger:

- 1) En "coven" er en heksecirkel. Oprindeligt består den af en kerne med 13 kvinder, men den kan udvides.
- 2) "Esbat" er heksernes månedlige møde ved fuldmånen. Ved "sabat" en mødes flere coven til en af de otte fester i hekseret.
- 3) Først da kirken vandt større indflydelse blev hornene nedvurderet og gjort til djævelens symbol. Pan, den hornede gud fra den romerske mytologi med sine klovne blev til djævelen, som vi kender den fra kristendommen. Vi kan osse opspore denne nedvurdering i ordsprog som f.eks. det at "sætte en mand horn i panden".
- 4) Kay Turner: Contemporary Feminist Rituals, in: Heresies, A Feminist Publication on Art and Politics, Spring 1978, side 20.
- 5) Carol P. Christ: Why Women Need the Goddess, sammesteds side 8.
- 6) Dette ritual blev udviklet af Barbby MyOwn og Hallie Mountainwing.

Hannelore Rhein
aktuelle frauenszeitung Courage,
nr. 6, Berlin, Juni 1979
OVERSAT AF BERTI

Pendulering

De sidste mange måneder, siden Kvinder-Kvinder gruppen bad mig skrive om pendulering, har jeg gået med tankerne kørende rundt. Hvordan og hvorledes skulle jeg fortælle om det? Flere gange har jeg syntes at jeg havde en klæde i hovedet, men hver gang jeg skulle til det, blev det udsat, af både dårlige og gode grunde. Nok mest, fordi jeg syntes, jeg manglede en ende at begynde med.

Sidder her nu, i den elfte time, og leder stadig efter tråden. Så jeg bliver nok nødt til bare at hoppe lige ud i det.

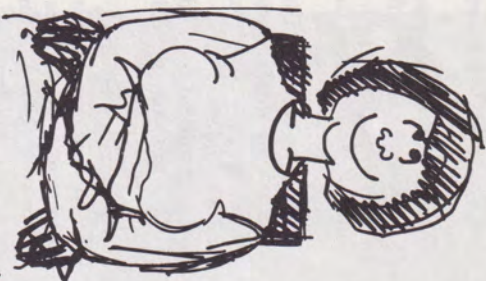
Når jeg siger, at pendulet for mig er en møde at komme i kontakt med min kosmiske bevidsthed på — den, der ved ved alt om alt, kender svarene på alle spørgsmål, som kan stilles, om fortid, nutid og fremtid — er jeg bange for, at det lyder så flippet, at halvdelen af jer holder op med at læse. Måske er det min angst for det, der gør det svært for mig, at komme igang. For jeg vil jo afmystificere, ikke bygge videre på de blokeringer overfor denne slags ting, som jeg ved, eksisterer iblandt os. Men det er sådan, pendulering er for mig — med kontakten med de kosmiske kræfter.

Jeg tror, at vi alle, hvis vi ikke var så begrænset af vort intellekts krav på logik og synlige og matematisk udregnelige bevægelser, kunne lære at føle, se, høre og forstå alle tings væren på en helt anderledes måde. Ligesom blinde og døve, der i kraft af deres handicap, tvinges til at udvikle sin følsomhed overfor stemninger og vibrationer rundt om dem. På den måde tænker jeg tit, at de er heldige, fordi de er nødt til at udvikle nogle andre sanser end den almindelige materielle måde at opfatte tingene på. De fleste af os sender og hørende stoler jo kun på de to sanser, og på det vi kan føle som fast materie i hænderne. Alle andre beskeder vi får, i form af lyd og lysbølger, der går udenfor vort normalregister, tror vi ikke på. Når vi

oplever disse ting selv, eller hører andre fortælle om dem, kalder vi det tit humbug, løgn, fantasi, eller i værste fald sindssygdom. Det, jeg først og fremmest mener, når jeg i dette oplæg taler om kosmisk bevidsthed, er den del af vores sjæl, der fungerer som en fuldent sendt, modtager og tolk af lyd og lysbølger. Alt i vores omgivelser består jo af atomer og molekyler i bevægelse. Enhver molekylesammensætning, enten det er en farve, et metal, stof, eller hvad som helst, har sit faste frekvensområde. Det samme gælder følelser, de har alle sin egen farve og bølgefrequens. Nogle mennesker har en medfødt evne til at tolke disse frekvenser, med syn, hørelse eller følelse. Og vi kan alle helt sikkert udvikle de evner, hvis vi tør tro på dem og øver vores opmærksomhed.

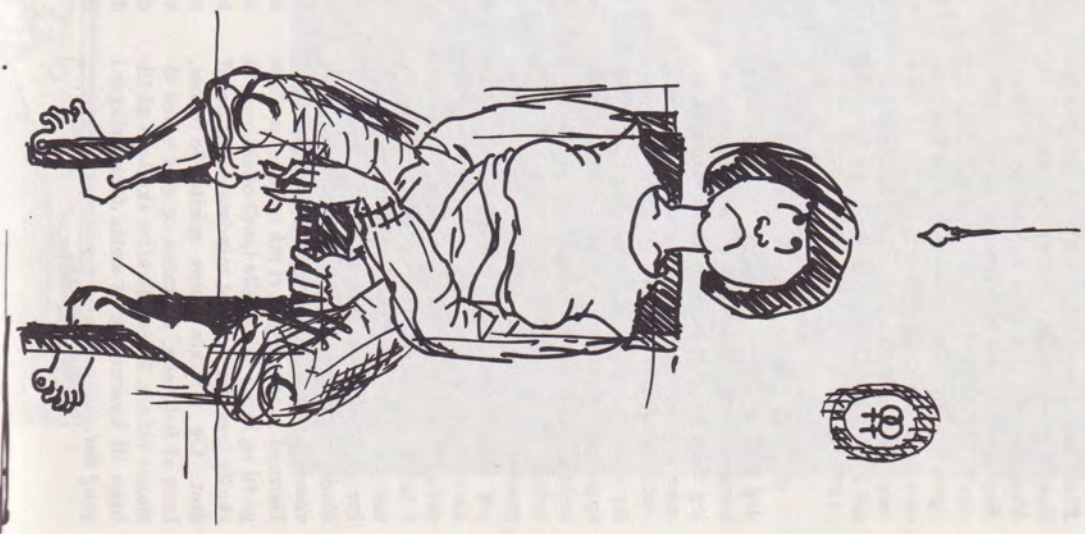
Så er det, pendulet kommer ind for min del. Jeg er stadig alt for blokeret af mit intellekt, for at af mig selv åbne op for de informationer, der hele tiden når mig. Der bliver pendulet mit bindemiddel. Jeg fastsætter, hvordan pendulet skal svinge for ja-nej-pos-neg. osv., gør mig tom for tanker og følelser og koncentrerer mig om mit spørgsmål. Så viser pendulet svingninger mig det, min bevidsthed ved, men som mit intellekt blokerer for at forstå uden hjælp. Det er vigtigt at fastslå, at det ikke er pendulet, der ved, det er bare følsomt for svingningerne, og bevæger sig ud fra dem.

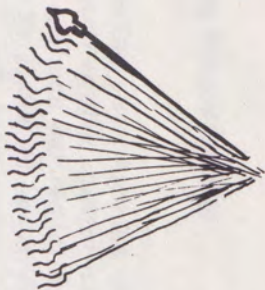
Jeg bruger pendulering meget i min dagligdag. I begyndelsen, for ca. halvandet år siden, følte jeg mig lidt fjollet og usikker, når jeg stod med pendulet over en pose urte, eller nogen grøntsager, men efterhånden er det blevet en naturlig del af mig selv, og min måde at søge kundskab og forståelse af tingene på. Jeg

bruger det, når jeg skal finde ud af kvinders plus-minus balance, så jeg ud fra det ved, hvad de vil have godt af at spise, eller jeg bruger det til at finde homøopatiske og blomstermedicin med, både til mig selv og andre. Det har ofte vist sig at være mere pålideligt end min intellektuelle forstand.

Flere gange, når jeg har penduleret blomstermedicin, er der kommet svar, som hverken jeg eller hende, der skulle have den, har kunnet forstå i første omgang, men efter en eller to dage har det så vist sig at være det helt rigtige. Der er bl.a. en blomst, der går på det svære i at vælge mellem to ting, og hende, der skulle have dråberne, slet ikke kunne forstå,

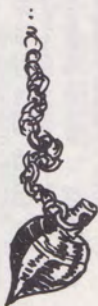
hvorfor den og kun den kom frem. Dagen efter befandt hun sig helt uventet i en situation, hvor hun skulle tage en for hele hendes liv afgørende beslutning, netop gennem at vælge mellem to ting. At pendulet kan vise den slags ting, beror på, at alt, der sker os, eksisterer i vores aura, længere eller kortere tid, inden det mani-

festeres i vores fysiske liv og verden. Efter flere af den slags oplevelser er jeg holdt op med at bekymre mig om videnskabelige beviser for pendulets rigtighed og troværdighed. I mit arbejde med det ser og oplever jeg gang på gang, at det fungerer, og det er for mig bevis nok. Det sker selvfølgelig også nogen gange, at jeg får forkerte svar, me det beror på min koncentration, og på, om pendulering fungerer eller ej. Hvis jeg er træt, stresset, eller ikke kan tømme mig for forventninger om, hvad svaret skal blive, påvirker det selvfølgelig resultatet. I situationer, hvor jeg tvivler på, hvorvidt jeg er åben nok for at pendulere, spørger jeg først om det, eller jeg lader helt være. Det er vigtigt for mig, at tage det seriøst, og ikke platte med den mulighed til at komme bagom blokeringerne, og ind i min egen større bevidsthed, som pendulering er.

En af de ting, jeg har lært gennem at læse forskellige bøger om pendulering og prøvet selv, er at vi alle har et helt personligt pendulmønster. Et for hvert individ, helt specielt sammensætning af cirkler, ovaler, lige og skrå linier. Mønstrer kan tolkes lidt på samme måde som et fødselshoroskop. Desværre har det, jeg har læst, været nogle ulækre karakteranalyser — helt på dette samfunds præmisser, men det må være muligt at bruge det på vores egen måde. Dette mønster sætter sig i alt, hvad vi laver: breve vi skriver, billeder vi maler, senge vi sover i, musik vi skriver og spiller, og det bliver der, til tingene ikke er mere. På foto viser det sig over hele billedet, så længe vi er fysisk i live, men

kun over det tredje øje, når vores fysiske krop er død. Det jeg har lært om identifikation af ting og sager gennem pendulmønster, har desværre også været noget, jeg oplever som misbrug, f.eks. at afsøre tyve og hvor de har gemt det stjålne, eller til at finde ud af, om malerier er falske eller ægte, men hvem af os vil ikke vide, hvem det er, der sender os anonyme kærlighedsdigte og den slags?

Alvorligt talt, ved jeg en masse gode ting, det kan bruges til. Der kommer jo ting (se artiklen om spådomme), hvor vi virkelig får brug for at skulle ven og fjende ad, vide, hvem der skjuler sig bag et eller andet ansigt. At føre pendulet over et bykort eller landkort og finde det bedste sted for at være i en bestemt situation, eller få at vide, hvor vi absolut ikke skal gå hen. Hvor vi kan finde forsvundne kvinder, og hvor vi kan finde hjælp og besværelse. Eller hvor vi skal sætte ind med vores arbejde. En mængde ting, det er godt at få en fornemmelse af i truede situationer.

Jeg er overbevist om, at pendulering kan bruges meget mere politisk aktivt, end bare til, om vores gulvødder er biodynamiske, selvom det er godt at vide, specielt, når vi regner med, at vores mad er forgiftet. Vi skal bare passe på at holde sindet rent. Ligesom med magi, kan pendulering bruges både sort og hvidt.

De fleste bøger skriver meget om, at ikke alle kan lære at pendulere, og at det kræver hård, lang og koncentreret øvelse. Det opfatter jeg som en måde at holde på kundskab til få, ligesom så meget andet i

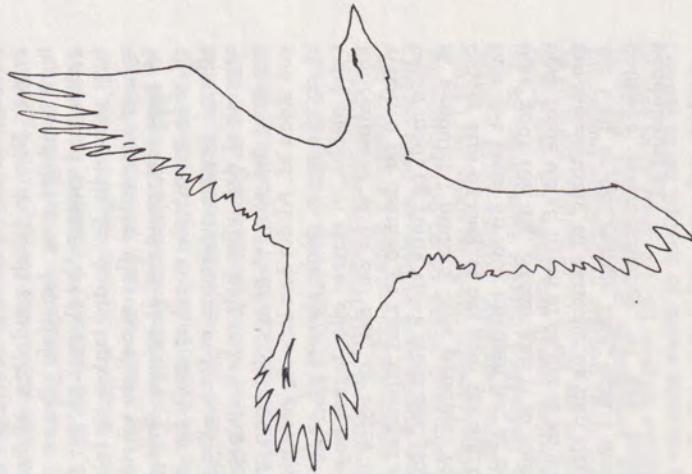
dette samfund. Jeg tror at alle kan pendulere, hvis bare overvejsningen og koncentrationen er der, og vi tager det alvorligt. Som pendul kan alt bruges. En stoppenål eller en ring på en sytråd, ligesgodt som de penduler der fås i forretningsene. De mest almindelige tolkninger af pendulets svingninger er: ja nej pos. neg.. De to sidste har jeg selv byttet rundt på. Venstre er jo kvindeligt, og derfor traditionelt negativt, men min verden ser jo helt omvendt ud. Det, der er vigtigt, er, at vi selv er helt sikre indeni på, hvad vi mener, en svingning betyder. Eftersom det er vor bevidsthed, der giver svarene videre til pendulet. Det er jo ikke pendulet selv der svarer. Når du skal pendulere, så hold bare pendulet over den ting, eller en papirlap med spørgsmålet skrevet på, gør dig tom indvendig for andre tanker og følelser, og koncentrer dig om det, du vil vide. Så begynder pendulet at svinge. Hvis du vil vide mere, om noget er godt for dig eller ej, lægger du tingen, et foto, eller en tegning af den, eller helt enkelt en papirlap med det skrevet på, og din egen arm ved siden af. At det kan lade sig gøre med et stykke papir, der er skrevet på, er fordi i det øjeblik, vi skriver eller tegner noget, koncentrerer vi os om det, og vores bevidsthed får dermed et klart billede af arbejdet med, og finde viden frem om. Hold så pendulet i midten, hvis pendulet forbinder arm og ting, er det godt for dig, og hvis det laver en mur imellem jer, er det ikke godt for dig. Sådan kan vi jo f.eks. også finde ud af, hvem af os, der er en god sammensætning til aktioner og den slags. Alt i alt er der mange ting, også i mere politiske sammenhænge, vi kan bruge pendulering til.

Wencke

Aura:

Alt liv her på jorden udtrykker sig i form af energi, og vi mennesker har et energifelt omkring vores krop. Dette kaldes sædvanligvis vores aura. Under en aurlæsning læses auraens grundlæggende syv lag, der svarer til de syv chakraer. Hende, der læser, ser på deres farver, strukturen og størrelsen af hvert lag, og fortæller hvad de enkelte dele betyder i dit nuværende liv. Hun læser osse de mentale billeder, der er oplagret i hvert lag i auraen, og som er udtryk for tidligere oplevelser, du stadigvæk bærer med dig. Ud fra det samlede billede fortolker hun din fysiske, mentale, psykiske og spirituelle tilstand.

Chakraer:

1. *Rodchakraet*: findes for enden af ryggraden og bruges til overlevelser, dvs. det indeholder og aktiverer den viden, der får din krop til at overleve.

2. *Harechakraet*: findes tre fingre under navlen (andre kalder det chakra, der findes ved kønsorganerne harechakraet, og regner det for det 2. vigtige chakra) og bruges til "clair-sentience": følelsemodtagelighed — at kunne føle andre menneskers følelser og opfange andres vibrationer.

3. *Solar Plexus-chakraet*: bruges til spredning af energi gennem hele kroppen. Til ud-af-kroppen-oplevelser, og til at kunne huske disse ud-af-kroppen-oplevelser.

4. *Hjertechakraet*: findes ved brystbenet og styrer din evne til lighed og besægtethed, d.v.s. evnen til at være eet med dig selv eller andre.

5. *Halschakraet*: findes nederst ved strubehovedet og bruges til "clair-audience", evnen til at kunne høre væsener, der ikke er i en krop. Det er stedet for din indre stemme: kommunikationen mellem din krop og din væren, og for pragmatisk intuition — dvs. intuition på et praktisk plan, såsom evnen til at vide, hvem der er ved døren, hvem det er der ringer, osv.

6. *Pande-chakraet* (det tredje øje): findes mellem øjenbrynene — lidt højere. Det bruges til "clairvoyance" — at kunne se auraer, chakraer, væsener der ikke er til stede i en krop og mentale billeder, og til "abstrakt intuition" — evnen til at komme frem til en forståelse uden at gå igennem en logisk proces.

7. *Kronechakraet*: findes på issen og bruges til astraltrejser og rummer evnen til at kunne forlade din krop og lade en anden gå ind i din krop og handle igennem den. Og det rummer kosmisk kundskab.

Beskrivelserne af auraen og chakraerne er sammen drag af beskrivelser fra papirer fra Berkeley Psychic Institute.

Levina læser Margrethes rose

En rose-reading viser, hvordan ens sjæl og person er åbne overfor hinanden, og om man har rødder ned til tidligere liv. Rosen ser hende, der læser det, i mit hjertechakra, og hun ser, hvor mange farver, den har, og hvor åben den er mod solen, som er sjælen. Rosen det er så min person.

Margrethe siger sit navn tre gange, for at Levina bedre kan fornemme hende.

"Din rose vender en lille smule til højre, har stærke rødder, en kraftig stilk og åbner sig mod solen. Selvfølgelig er ca. 2/3 åben. Rosens farver indbefra og ud er: blå, lyst gul, puppur, stærk grøn og en mørkerød. Før jeg starter med at sige noget om hvad jeg kan læse i din rose, vil jeg sige noget interessant om dine energier. Din stilk går sådan her, direkte, meget kraftfuld. Det ses, at selv når du er meget blød, er dine energier meget kraftfulde. Når du vil noget, går du direkte til det, og prøver at få det. Du er mere direkte end de fleste mennesker. Invertald i vores kultur.

Du har rødder. Jeg tror du har været her i lang tid, næsten lige fra planetens begyndelse. Den måde, jeg ser det på, for der er ikke nogen fastsat måde at udmærke det på, er, at midterbølgen ser ud som Atlantis, den første bølge af individer, der er ikke noget navn for det, der er ikke nogen, der har fundet på det. Men det er virkelig lang tid siden. Det ser ud til, at du kom her før det tidspunkt. Ikke helt da planeten startede; jeg ser dig ikke der. Men det ser ud til at være ret tidligt. Så du har en masse viden og oplysninger.

OK — rosens farver viser nogen meget interessante ting. Den blå er en energi, der har at gøre med, hvordan du fysisk holder dig til ting. Og du har indbygget en masse af, hvad vi kalder bodyprogram. Du har i din krop en masse informationer

og energi, som fortæller dig og din krop, at du er ansvarlig og der er nogen ting du må gøre. Det er en omsorg for at gøre de rigtige og korrekte ting gennem din krop. Gør det som bør gøres. Dette er et ansvarlighedsområde. Med andre ord, hvis nogen fortæller dig, hvad du gør, selv om det ikke er dig, der er ansvarlig og ikke behøver at gøre det. Så gør du det. Alle har disse kropsoveransvarlighedsbilleder nedarbejdet — du har det også, så med mindre du arbejder med det, vil du blive ved med at have det.

Den lyst-gule. Det er en interessant kombination af farver. Det er det, jeg generelt kalder en aktiv intellektuel. Du er ikke rigtig intellektuel. Den lyst-gule er en person, som bruger sin krop meget. Med andre ord — din energi er i focus der — du bevæger din krop. Det er ligesom en, der siger, at hun vil bestige et bjerg, og når du kommer derop, begynder du dybsindigt at intellektualisere, hvad det betyder at være på toppen af bjerget, og hvad det betyder, at kunne se horisonten. Det er en bestemt mængde tanker, der opstår der. Du gør noget aktivt og anskuer næsten på en filosofisk måde, hvad du laver, og hvor du er, og hvordan det påvirker dig, og hvad det betyder. Det er et tankeniveau, som følges med aktiviteten i kroppen. Du er som alle, jeg har set, der gør det. Det er mest noget, jeg finder hos folk fra Nordeuropa. Nogen jeg har mødt fra Sverige og Danmark gør det hele tiden. Bevæge din krop og være aktiv og dog tænke — det er en mærkelig måde at tænke på. Det er et analytisk niveau, næsten filosofisk, det er ret interessant.

Den puppur er en religiøs farve, på den måde du har den i rosen. Det er et gammelt religiøst liv, du har haft et eller andet sted. Det er næsten et moderbillede, du har der. Klædt ud som nonne, men det er et liv, hvor hun tog sig af børn og var meget human og menneskekærlig. Et billede fra et tidligere liv, som du udsender og gennemlever nu. Måske 150-160 år gammelt, det er svært at fastsætte alderen. Men det er invertald et moderbillede. Ikke at du var en mor, men du var en

moderfigur, der havde mange mennesker at tage dig af. Det er et humanitært billede i din karakter.

Den klare grønne, — ja, det er forbausende, hvordan den kom ind her — det er et vækstpian. Ofte, når folks aura er klar grøn, gennemlever de en masse forandringer på meget kort tid. Du gennemlever en masse identitetsforandringer. Hvem du er, hvor du hører til, hvad du gør og hvor du skal hen. Det er, som om du ser på alting, men ikke rigtig har fundet ud af, hvor du vil hen. Alting står åbent. Det er virkelig klar vækst og en helt klar grøn farve. Det, der sker med vækst, er, at du slipper de gamle måder at gøre tingene på, men at det kræver vilje at bringe de nye måder frem. Og meget af mellemtiden føler du dig fortabt.

Den mørkerøde — der er et område af frustrationer her, mellem din væren og din krop. Din væren kommunikerer ikke med kroppen. Det ser ud til at det der skete var — du har en masse militærstiske billeder ved dit kommunikationsområde omkring kroppen. Du fortæller din krop — gør dette, gør hint. Kroppen har så meget indbygget ansvarlighed og "rigtige" måder at gøre tingene på, så den kvinder sig op og gør det. Jeg kalder det nedrevet. Grundlæggende er du trænede godt. Det er ligesom når børn i skolen er stillet op på række, så finder du også din plads. Din krop er trænet til det, og det kører du den efter. Din krop beklager sig ikke over det, men din væren gør. Din væren ønsker at udfolde sig på en blødere måde med kvindelig energi. Langsomme, mere kreativt og blødt. Og mere kærligt. Ligeså kraftfuldt, men mere mildt. Din væren ønsker at komme ind på et mere kraftfuldt højere plan, som vi kalder female energiniveau, fordi energien er bare stærkere. Med andre ord; en kvindes krop har et større energiniveau, fordi den er udstyret til virkelig at skabe. Så hvis du ikke skaber en baby, skaber du et eller andet andet. Så hvis du ikke bruger den energi, kører du bare langsomme og langsomme. Til sidst kommer du til at svare til en mandekrop. Dette mandlige niveau — det er ikke fordi et højere niveau er bedre,

men det er de planer vores krop arbejder på — et mandniveau er det, der er i overensstemmelse med en mandekrop, og det er ikke i god overensstemmelse med en kvindekrop. Din væren er virkelig frustreret, fordi den ikke kan komme ind på et kreativt plan.

margrethe fortællers

Jeg har igennem mange år ligesom de fleste mennesker interesseret mig for parapsyriske ting, men ikke rigtig eksperimenteret med noget, og heller ikke rigtig oplevet noget selv. Det nærmeste jeg har oplevet er om andre menneskers beretninger om ting, de selv har været ude for — elektriske strygninger eller religiøse oplevelser. Jeg synes, det har været fascinerende at høre om, at der var nogen kræfter, som var en del af vores liv, men jeg turde ikke gøre noget ved det.

I de sidste par år har jeg været klar over, at jeg skulle udvikle mig — ændre mig igen. I hvad retning, det ved jeg ikke rigtig. Jeg er ligesom gået i stå med at bruge min egen krop. Selv om jeg er dramatiklærer har jeg ikke trænet den noget særligt, og jeg er blevet mere og mere stiv kropsligt. Det gav sig så udslag i, at jeg 14 dage før jeg skulle på min store æventyrlige og rygeen, som gjorde, at det var svært for mig at bevæge mig overhovedet. (Nå, men så tog jeg afsted.)

I New Orleans, da jeg havde været afsted i et halvt års tid, mødte jeg mennesker, der arbejder med sort magi. Men det synes jeg var meget forfærdeligt. Det er uhyggeligt. Det er en sort måde at komme ind på de åndelige kræfter.

Så kom jeg til Californien, og der vidste jeg, at, hvis jeg ville arbejde med mig selv, så var det de spirituelle kræfter, jeg måtte ha' styr på.

I Los Angeles mødte jeg en kvinde, som jeg følte mig meget tæt forbundet med. Hun har nogle meget stærke psykiske oplevelser. Hendes veninde Julia kan heale og læse aura. Og hun ville godt gi mig en healing. Jeg var lidt bekymret, for jeg var ikke sikker på, hvor bekendt hun var med det; hun skulle være dygtig før jeg turde kaste mig ud i det. Men hun gjorde det. Jeg syntes om hende, men var meget nervøs og anspændt og anede ikke noget om hvad der skete. Hun sagde nemlig ikke spor om det, og det synes jeg hun burde have gjort, for jeg vidste faktisk ikke rigtig hvad en aura var.

Da hun så var færdig, skulle jeg være ligesom i focus med mig selv, centreret. Og det var jeg overhovedet ikke. Jeg svævede simpelthen 5 kilometer oppe. Hun sagde også, at det var svært for hende at få min aura til at ligge rundt om mit legeme. Det var ligesom den hoppede omkring og krøb og ikke ville. Hun blev nødt til at hente en anden kvinde, der kunne "grunde" mig, så jeg kunne få jordforbindelse. Jeg svævede simpelthen 10 meter over jorden, og der forstod jeg så, at hvis jeg ikke gjorde noget nu, så ville jeg blive ved med at svæve deroppe. Jeg forstod, at de kun kunne være mine hjælpere, men at den eneste, der kunne gøre noget for mig her i livet, det var mig selv.

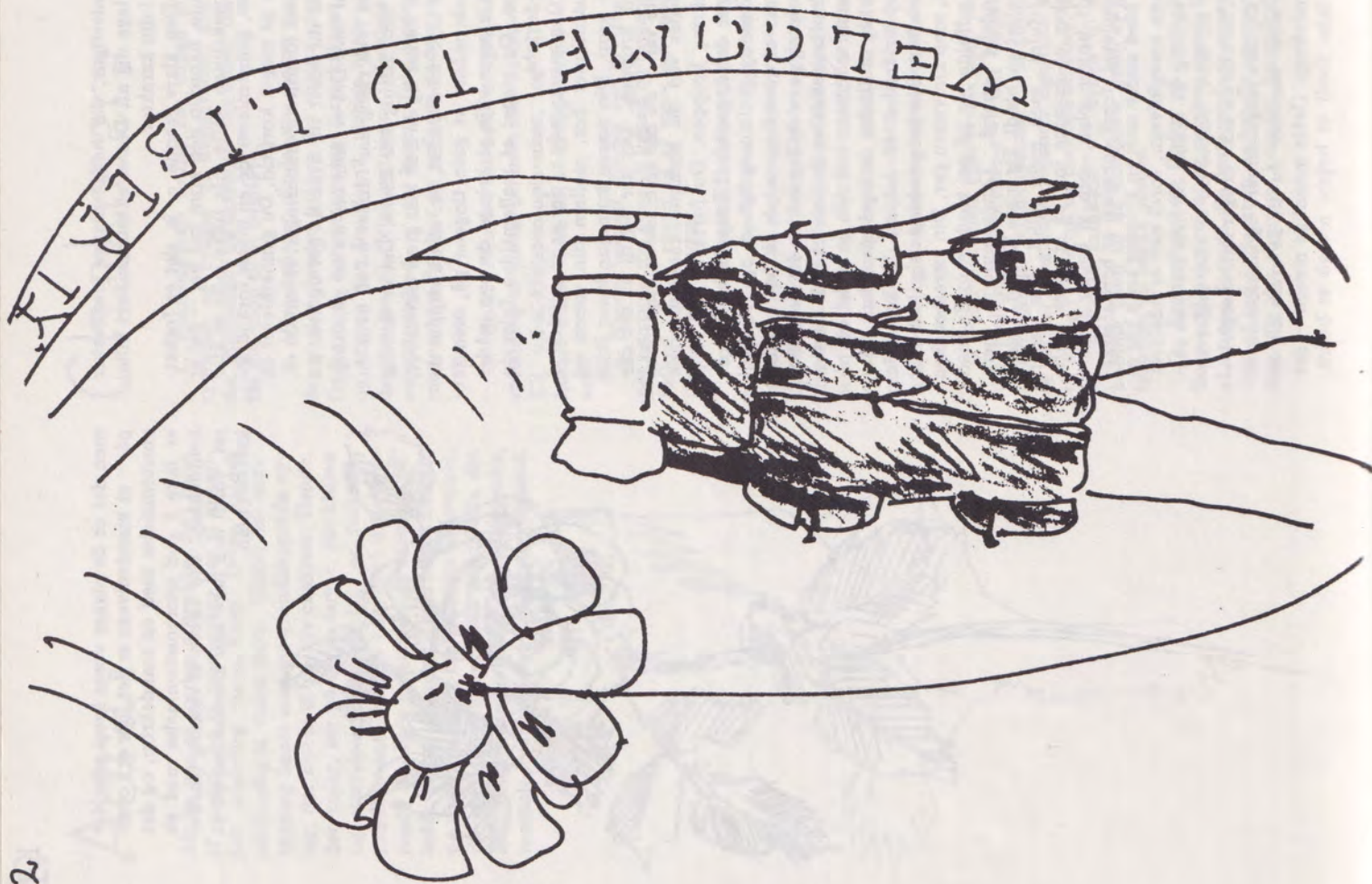
Nu havde jeg været hos Julia. Når jeg så mødte Christina, var jeg meget forberedt og helt sikker på, at det her var godt for mig. Jeg var heller ikke så nervøs og anspændt. Det er fantastisk vigtigt, at forberede sig og indhente oplysninger.

Christina konstaterede, at jeg var ikke særlig sund. Hun pendulerede og fandt ud af nogen forskellige ting, jeg skulle spise. Jernmangel havde jeg, og mangel på B-vitamin, B-komplex og B-12, og jeg måtte ikke spise mælkeprodukter. Jeg blev nødt til at spise noget kød for at få proteiner og B-12. Og det var også rigtigt, jeg havde ikke levet særligt sundt, specielt ikke i Mexico. Hun gav mig en healing, en massage, hvor hun puttede min aura, så at den passede til mit fysiske legeme.

Jeg var meget glad for Christina. Jeg syntes, at hun var fantastisk, fordi hun var meget kærlig i de ting, hun sagde til mig.

Så gik jeg hen til Berkeley Psychic Institute, hvor man kan få spirituelle healings, og hvor der er undervisning også. Jeg ville gerne prøve deres "readings".

De læste også, hvordan min væren og min krop hang sammen, og kunne fortælle, at det gjorde de ikke. Min væren og det, jeg vil og gør, var meget, meget lænere fremme end min krop. Forskellen var så stor, at det var noget, jeg måtte gøre noget ved, det var alarmerende. De målte det på et ur. Min væren var på 6.30 og min krop på 4.30 på det tidspunkt.

Det vigtigste er ikke, om man befinder sig her eller der, men om ens væren og krop hænger sammen. Og så længe man har omkring en times divergens, er det o.k., men jeg havde altså to timer. Jeg presser simpelthen med min væren min krop til at gøre nogen ting, som den måske ikke vil. Jeg lytter ikke til mine kropssignaler.

På Berkeley Psychic Institute fik jeg også læst min aura, af en mand og en kvinde. Efter jeg havde været hos Christina, var jeg begyndt med at spise vitaminpiller og brændenælde og gær. Det kunne de se i auraen ved at der ligger et grønt lag i det første lag — overlevelseslaget. Det lyser, og det viser, at jeg var ved at blive sundere. De fortalte mig, hvilke farver der var i de forskellige lag. Åbenbart kunne de se nogle forskellige billeder.

Om mit første lag sagde de til mig, at jeg har en meget stærk tilknytning til Danmark og de mennesker jeg kender i Danmark. De sagde også, at jeg havde svært ved at vænne mig til nye omgivelser. De spurgte, om jeg, når jeg rejste, havde svært ved at komme fra en by til en anden. Det havde jeg. Det havde været svært for mig hver gang jeg skulle rejse fra et sted til et andet. Senere spurgte manden mig, om han skulle tage det væk, der distraherede mig til at vænne mig til noget nyt. Der er nogle lag i auraen, de kan fjerne periodisk, men man skal arbejde med det selv. Da han gjorde det, kunne jeg ikke mærke noget. Men da jeg senere skulle beslutte mig, om jeg nu skulle til Vancouver eller ej, var det meget tydeligt. Nok tænkte jeg frem og tilbage på det, men det var ikke vanskeligt. Jeg lod det ligge, og så en dag vidste jeg, at jeg skulle til Vancouver. Og selv om det blev tre gange dyrere end jeg havde regnet med, så skulle jeg bare derop. Det var en helt anden slags beslutning end jeg havde været vant til før.

Om det andet lag, som er milten, siger manden, at de kan se, at der står en kæreste. Jeg sagde, at det er en kvinde, for han sagde "he".

De kunne se, at der var sket nogen ting for mig i min tidlige barndom, og jeg fortalte, at det måtte have været den gang, hvor jeg tabte min lillebror ned ad en stejle trappe. Jeg var 4-5 år gammel, og det var en traumatisk oplevelse for mig, fordi jeg syntes, at jeg ikke passede ordentligt nok på ham.

Så sagde kvinden, at der var en mangel på bevidsthed omkring følelser i forhold til andre personer. Jeg kunne godt se, hvad der sker mellem andre mennesker, men jeg havde sværere ved at føle noget om hvordan andre føler.

I det tredje lag, som er solar plexus,

var min far, som ligesom har stået i mit rum der og domineret mig. Fra dette tredje lag kom der også healingenergi.

Når de kom til det fjerde lag, spurgte de mig, om jeg er tæt på min mor. For det var nærmest sådan, at der stod MOM henover brystet på mig. Og hende har jeg jo haft frygtelig mange kampe med.

Der var også noget religiøst og spirituallt i dette lag. I farverne i det lag kunne de se, at jeg havde en masse forventninger om, hvordan ting skal være. De nævner også, at jeg føler mig så ansvarlig, at selv om det ikke er mig der skal gøre det, så gør jeg det alligevel.

I det femte lag, ved halsen, skete der en hel masse ting. Der var masser af energi. Mange billeder og energistrome med gammelt stof fra tiderne, som jeg ikke har fået ud. Og der var så igen en masse omkring mine vanskeligheder med at bestemme, hvem jeg skal være. Det med at leve op til folks forventninger, i stedet for at finde ud af, hvad jeg selv vil. De kunne også se, at jeg har en masse samtaler med mig selv, før jeg siger noget overhovedet.

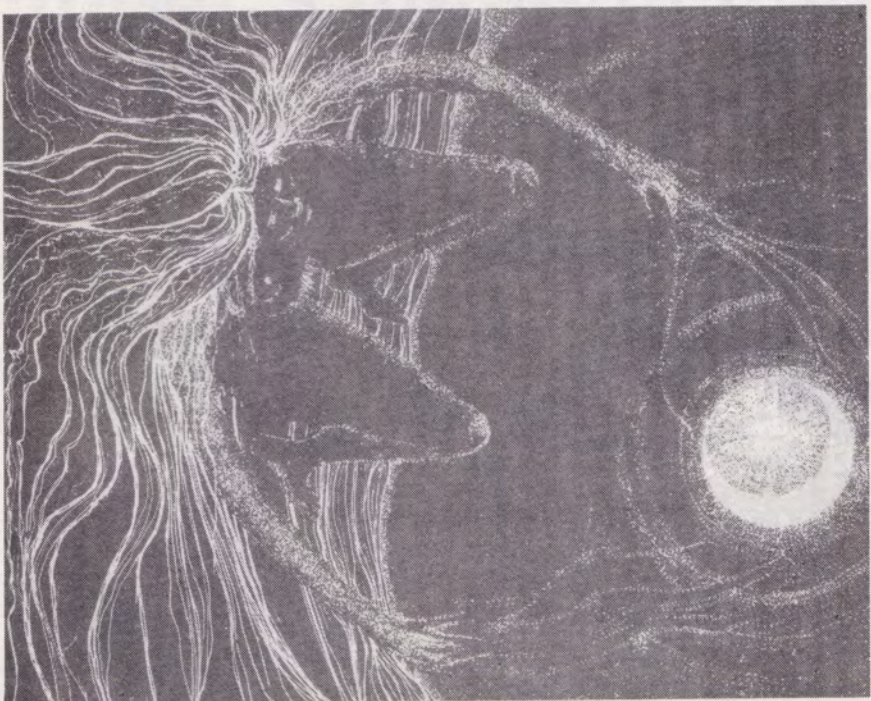
I dette lag var der også et sort område, som spærrede forbindelsen med det slette og syvende lag. Det fjernede de. Først kunne jeg ikke mærke noget. Så sagde de: "Du ser meget bedre ud nu." Og pludselig mærkede jeg, hvordan jeg blev let, og hvordan blodet løb gennem kroppen — meget let. Og en slags fugtighed hen over huden.

Hele tiden, mens de havde læst, havde de grinet og bøvset og gæbt for at få alle deres energier og deres blokeringer ud. De var sgu ligeglade om jeg syntes, det var underligt. De kom bare ud med det. Så begyndte jeg også at grine. Jeg blev meget mere let. Det var så utroligt. Jeg havde rigtig små stråleøjne på efter den aura-læsning. Jeg dansede hjem.

Så kiggede de på det sjette lag og sagde, at det var åbent, og at jeg havde telepatiske evner. På den måde, at jeg vidste, hvad der ville ske. Det havde jeg også lagt mærke til, men jeg havde ikke opfattet det som noget særligt, fordi det var jo noget, man kan.

Om det syvende chakra kunne de sige, at jeg i et tidligere liv havde været healer og seer. Han sagde, at det vil jeg altså ikke komme til i det her liv, fordi laget var for tyndt til at kunne komme igennem, men hun sagde, at der er muligheder.

Jeg var til en workshop med Starhawk. (En forfatter i USA, som er tilknyttet den feministiske spiritualistiske bevægelse). Der lavede vi en øvelse omkring forskellige energier. Der var en kvinde bag ved mig. Og så sagde hun: "Har du ikke været healer i dit tidligere liv?" "Hvordan kan

du mærke det?" "Det kan jeg bare føle." Jeg kan ikke føle det selv, men når nogen fortæller mig sådan noget, synes jeg jo, det lyder spændende. Der var også en anden kvinde i den workshop, som sagde: "Ja, det er rigtigt, jeg tror også, at Margrethe er healer, eller har været healer."

Vi havde ligget i en energicirkel. Hun havde holdt mig i hånden. Så havde hun ganske simpelt fået sådan nogle stærke oplevelser, hun aldrig havde fået i sit liv før — hun var blevet helt bange for det. Hånden var blevet helt fyldt af energi og var begyndt at vibrere. Jeg kunne godt huske, at vi holdt meget om hinanden, og hun ville ikke slippe. Jeg syntes, det var dejligt, fordi vi blev bare ved, lige til vi syntes, vi var færdige. Der følte hun, at det var ligesom hendes hånd ændrede sig. Den forsvandt og blev til energier, og blev til en hånd igen. Det kan da godt være, at jeg har sådan nogle kræfter. Men jeg føler det ikke selv. Måske er det snarere hende selv, der er healer.

Bagefter ville jeg gerne have nogen, som skulle fortælle mig om tidligere liv og fik fat på Levina. Hun er lesbisk og feminist og har dermed også et andet udgangspunkt. F.eks. talte hun om den spirituelle energi, som kvinder har, og mænd ikke har. På Berkeley Psychic Institute kunne de ikke se, at "kæresten-han" kunne være en kvinde. Nå ja, manden havde så sagt: "Er det en meget maskulin kvinde?". Jeg tror, at han ikke var god nok til at læse det, når han kunne sige det på den måde.

Levina så bl.a., at jeg har mange kampe med mænd. Jeg skal hele tiden konkurrere med dem. Og hun så mig i et tidligere liv. Som nærmest sådan en vikingekvinde, der kommanderede med mænd og kvinder. Det hænger åbenbart ved stadigvæk, at jeg skal konkurrere og bestemme. Levina kunne godt tolke en kvindes tidligere liv på sådan en måde. Hun kunne se kvinder i nogle flere variationer, ikke bare som passive eller som en del af en mands liv, men som aktive.

I det sidste yderste lag kunne hun se "female power" omkring mig som en strøm. Men jeg tillader det ikke at komme

ind. Fordi jeg simpelthen er den person, som ikke er blød, men stringent. Som arbejder efter andre folks forventninger og gør mere ud af, hvad Levina ville kalde de maskuline energier, og ikke de feminine, som er en blødhed eller spiritualitet.

Jeg spurgte hende om mine tre kærester, om vi havde haft tidligere liv sam-

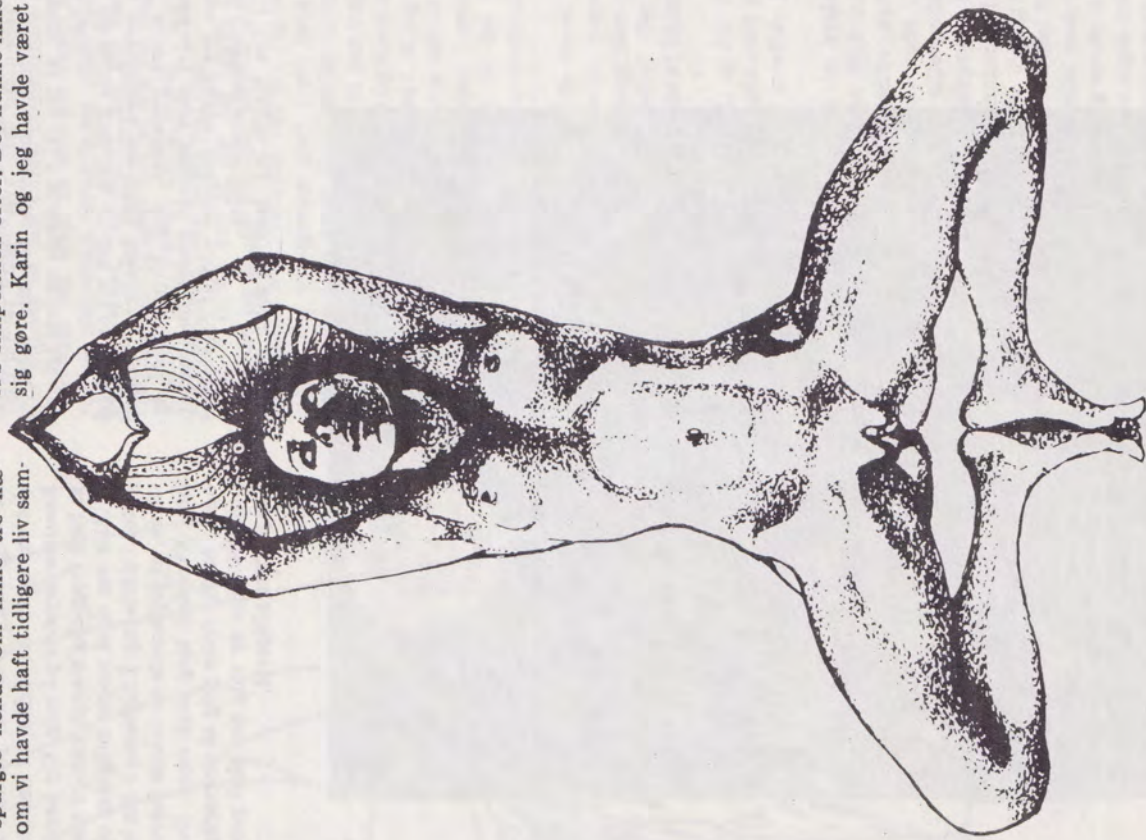
men? Og det havde vi selvfølgelig. Birgit og jeg havde været legekammerater, den ene af os blev så giftet bort. Denne traumatiske oplevelse skal vi så indhente ved at ha et helt liv sammen. Levina prøvede at flytte Birgit ud af min aura, men jeg løb simpelthen efter. Det kunne ikke lade sig gøre. Karin og jeg havde været gift.

Hun havde været min trofaste kone, som sad hjemme og ventede på mig. Hendes følelser for mig havde været meget kærlige og fulde af omsorg. Hvorimod jeg havde været meget omkringfarende og ustadig. Jeg tænker, vi har mødt hinanden igen, så vi kan fortsætte med at leve et liv med mere forståelse for hinanden. Det gælder nok mest mit karma. Lill så Levina meget klart, men jeg havde jo også lige været sammen med hende.

En anden vigtig oplevelse ved de aurlæsninger var centreret omkring mit forhold til min bror og til mine forældre, specielt min far, som har været hård i sin opdragelse af mig. Om min opdragelse i det hele taget igennem halvtredserne. Med rammer, som sagde, hvordan man skulle opføre sig, foreskrev de rigtige manerer. Og om at vi ikke blev støttet i at være kreative.

Ingen af de ting, de auralæsere har kunnet fortælle mig, har overrasket mig. Kun det, at jeg har healingkraft. Men det er jo altid overraskende, når andre kan se ting, som man tror, man kun selv ved. Det kan være befriende, at det er til at se. Bl.a. nogle oplevelser, jeg har haft med mine forældre, hvor min bror og jeg så har kunnet diskutere, om de var rigtige eller forkerte. På en måde har det givet mig en ro, at de er der, i min aura. Det er mine oplevelser. Det, at blive klar over, at de ligger i min aura og i mine blokeringer, i mine muskler, at de er en del af mig selv, det kan jeg på en måde godt lide. At de er rigtige, de ting, jeg føler. Jeg skal bare tage stilling til, om jeg vil blive ved med at ha det sådan. Eller gøre noget ved det. Det ændrer sig selvfølgelig hele tiden. Det har jeg tydeligt kunnet se: farverne har været forskellige i de forskellige lag hos de forskellige auralæsere. Der har været nogle grundlæggende ting, som man ikke kan ændre. Men min indstilling, når jeg har været der, eller mit humør har betydet, at farverne har svinget lidt.

Det, som interesserer mig nu, er, at jeg har megen vrede og megen angst og megen frygt. Det er ligesom en angst for at leve livet. Min livsglæde er ikke særlig

stor. Jeg må arbejde på at finde den. Jeg ved godt, at den er der, for det har jeg oplevet. At være glad, og også føle lykke. Og der har jeg set, at hvis jeg skal finde livsglæde, så kan jeg ikke bede nogen mennesker om at gøre det for mig. Det ville jeg heller ikke føle mig glad ved. Det eneste, hvor jeg kan komme til at føle lykke ved at leve livet, er ved at gennemgå den proces. Og det, der så betyder noget for mig, er, at være nærværende, hele tiden at få forbindelse med min krop og mit hovede. Men mest med min krop. På forbindelse med jorden, blive centreret, komme i focus. Være indlevende og oplyste. Og så lade mig lede af det og ikke af en masse forventninger.

Jeg har jo været frygtelig bange for at hvis jeg nu bare hengav mig til mig selv, så ville det jo gå helt skævt. Så ville der ikke være noget, der ville styre mig. Jeg har ikke troet, at der var så mange ressourcer eller så megen viden i mig, at jeg kunne bevæge mig ud fra mig selv. Lade mig vandlede af min egen krop, og mine egne reaktioner og af mit eget følelsesliv. Jeg har ikke troet at jeg ville være følsom nok, god nok overfor andre mennesker. Jeg har aldrig troet, at det, jeg lavede, var godt nok. Så derfor har jeg ikke overladt noget til min krop, jeg har ligesom måttet have mit hovede med hele tiden.

Men der har jeg så prøvet at meditere. Og gennem at meditere har jeg så fået mere og mere kontakt med dybere lag i mig selv. Jeg vil nu nok sige, at på det plan jeg bevæger mig, er det ikke særlig dybt. Men jeg mærker, at jeg får mere og mere kontakt med dybere lag, og ligeså snart jeg ikke tør mere, kommer jeg jo op igen, så der er jo ikke noget at være bange for. Plus at jeg udmærket kan styre mig. Det går af sig selv, og jeg behøver ikke at overvåge mig selv.

På Berkeley Psychic Institute sagde de til mig, at jeg skulle "grounde" to gange om dagen, fordi min aura kun gik til midt på ankelen. Det skulle hjælpe mig til at komme ned på jorden. Jeg skulle sidde på en stol, ret op og ned, lidt foran på stolen med lidt lændestøtte, og så forestille mig, at ud af mine fødder og ud af mine hale-

ben voksede der rødder ned til jordens center. Og så sidde i et kvarters tid, to gange om dagen. Jeg har læst i en bog om en rosenmeditation, hvor man forestiller sig, at ens hjerte er en rose, som så åbner sig, og spreder velsignelse og kærlighed ind i ens egen krop, og så videre ud i det rum, man er i, til de mennesker, man kender, byen og verden og universet. Så slutter man af ved at sige nogle positive ting om sig selv, som jo virker selvsuggesterende.

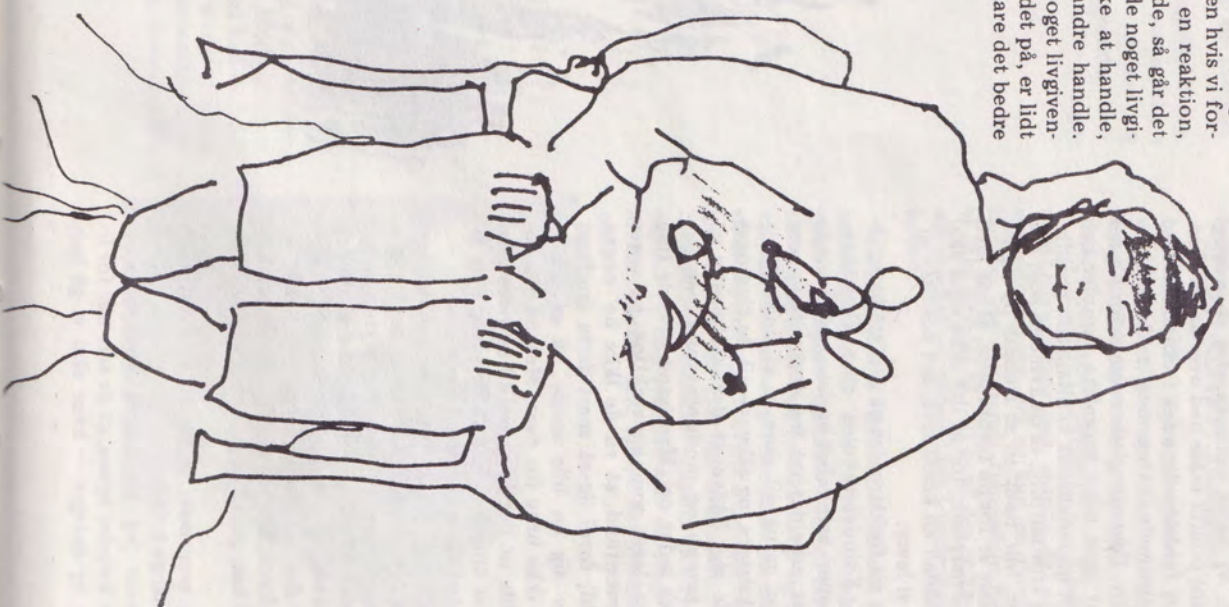
Jeg har prøvet noget andet, hvor man laver en energitikel. Så sender man en skål afsted med saltvand i. Og så tager man skålen og kigger i det her salt, hvor man kan se krystallerne ligge derinde. Så forestiller man sig noget, man ikke bryder sig om ved en selv. Det kunne f.eks. være frygten for at kaste sig ud i nogen nye ting. Så lader man den frygt materialisere sig, gå ned i det der saltvand og blive renset. Når man så føler, at nu er det renset, nu er det væk, så drikker man en slurk af det og sender det videre. Sådan nogen mere håndfaste ting tror jeg også jeg vil gøre.

Jeg føler meget, at det er sømme hårdt arbejde, hvis jeg skal ændre noget. For jeg kan mærke, hvor meget det betyder at gøre det, netop når jeg *undlader* at gøre det. Denneher livsglæde nemlig, som jeg havde fundet, den blev mindre og mindre, og i et par dage var den væk. Og så lignede jeg mig selv igen.

Jeg kan godt blive lidt forskrækket over, at jeg skal bruge så megen tid på mig selv. Og jeg tænker på, hvad der sker med alle de andre mennesker, dem, der bor i El Salvador o.s.v. Men der må jeg sige, at det bekymrer mig mindre end før, hvor jeg altid har været bekymret for andre mennesker og syntes at jeg var priviliget. Det er vi jo allesammen, os der bor herhjemme. Men det bedste, jeg kan gøre, er, at sørge for mig selv, sådan at det arbejder, jeg ved, jeg skal til at gøre senere, ikke kommer til kun at bygge på reaktioner mod alt det lort der er, at det ikke kommer til at bygge på had. Men kommer til at bygge på, hvad jeg gerne vil. Og det vil være ud fra en kærlighed og en medfølelse overfor andre mennesker, og over-

for hele tilværelsen — overfor alle væsener. Det blir jeg nødt til at finde ud af, ellers kan jeg ikke komme 3 cm. videre. Jeg må hjælpe mig selv først.

Men der er jo den problematik med at man synes, det er overklasset, og man også kan blive bekymret for, at hele venstrefløjen sætter sig hen og mediterer, og der ikke sker spor, og alle forhandlinger og alting bryder sammen. Men hvis vi forhandler eller arbejder ud fra en reaktion, og ikke ud fra noget livgivende, så går det ikke. Hvis man ikke kan finde noget livgivende, så er det bedre, ikke at handle, tror jeg. Så må man lade andre handle. Og så komme, når man har noget livgivende. Den måde, jeg forklarer det på, er lidt vidtløftig. Jeg kan ikke forklare det bedre

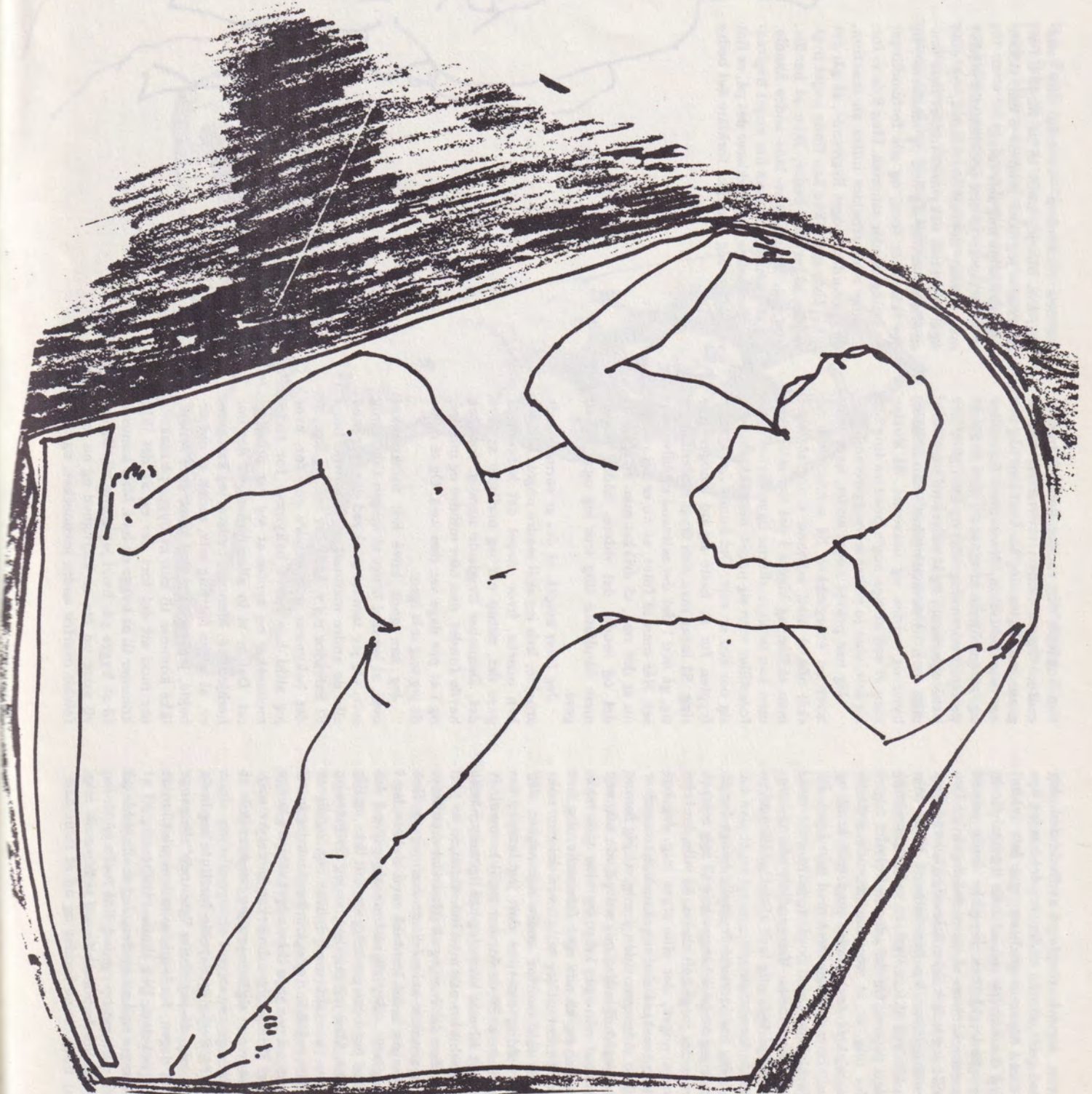
nu. Men det er vigtigt, at have den kontakt med sig selv. Det har også noget at gøre med at ha' kontakt med naturen. Det var forøvrigt en ting, jeg fornemmede meget stærkt i San Francisco på et tidspunkt: At det spirituelle handler om at ha' kontakt med sig selv som væsen, med alle væsener, fordi vi alle er en del af universet. Vi hører sammen. Jeg så tydeligt Reagens politik mase ned over andre mennesker, fuldstændig uden forbindelse med det spirituelle, naturen og andre menneskers liv. Den manglede respekt for alt det gør, at man uden moralske skrupler kan føre en imperialistisk kapitalistisk politik.

Jeg tror navnlig, at os kvinder, som bor i byen, blir nødt til at standse op og se, hvad det er for en forbindelse, vi har med hele tilværelsen, for at det ikke også skal blive sådan en kræftbyld, det politiske arbejde vi laver.

Jeg vil forklare det på den måde, at så længe Kvindehøjskolen eller Strækkenborg eller kvindebevægelsen og grevinde Danner arbejder ud fra nogen ting, som kvinder gerne vil gøre — så længe vil de ting eksistere, og så længe vil de ting også udvikle sig. Sådan at der selvfølgelig vil være kampe og modsætninger, men det vil ikke ædes op. Hvorimod hvis de ting kun er lavet som en reaktion på vores mandssamfund, så vil de ikke ha' nogen fremtid, fordi ligeså snart dette samfund ændrer sig en lille smule, så er der jo heller ikke brug for dem. Men på den anden side er der jo grund til at være vred over, at tingene er, som de er og hele tiden står i vejen for noget bedre.

Jeg føler, at jeg er mindre moralsk end jeg var før. Jeg kan ligesom se det i nogen energier. Hvor ligegyldig, hvor vred og sur og hadefuld jeg end er, så ændrer det sig bare ikke. Men ved at jeg gør nogen ting ud fra den livsglæde, som jeg håber vil vokse frem, kan jeg se, at der kan handles. at der kan gøres noget, som vil få betydning.

Jeg tror nok, jeg har meget tilfælles med mange kvinder, for dem har jeg stødt på, mens jeg har været ude og rejse. Mange kvinder synes, at de selv blir for liberale og spørger — hvor skal vi gå hen nu?

ORDLISTE

AURA: Ligesom en magnet er omgivet af et kraftfelt, har kroppen også kraftlinier. Men disse kraftlinier har forskellige farver, farver der dækker et langt større spektrum, end det menneskelige øje kan fatte uden hjælp af clairvoyante evner. Aurfarverne stråler ud fra kroppens vigtigste centre og forenes for at danne en hvirvlende æggefornet masse med den butte ende foroven. En god aura kan strække sig op til seks fod ud fra besidderen. En trænet clairvoyant kan ved at betragte auraens farver afsøge begyndende sygdom. Auraen må ikke forveksles med æterlegemet (se Æterisk dublet).

ASTRALREISER: Når en person lægger sig for at hvile, afdæmpes kroppens fysiske mekanismer. De fysiske funktioners tempi nedsættes, men den astrale form, eller sjæl, eller ego, eller atman, hviler ikke i kroppen, men går ud af kroppen, ud på det astrale plan. Man kan sidestille det med dette: Når man går i seng, tager man sit tøj af og lægger det til side. På samme måde lægger astralleget met det fysiske legeme til side. Det kan varmt anbefales at dyrke astralrejser, da det indebærer den mest vidunderlige følelse, man kan forestille sig.

CHAKRAS: De syv centre i astralleget, hvis funktioner på en måde svarer til nervecentrenes i det fysiske legeme. Når man kan se auraen, kan man se alle farverne svinge ud fra de forskellige chakras, og naturligvis er farverne forskellige for kvinder og mænd. Den første chakra er ved enden af ryggraden, nær endetarmens udmunding. Den anden er på niveau med kønsorganerne, den tredje er ved navlen, den fjerde cirka på højde med hjertet, den femte befinder sig ved halshøjde og den sjette er ved øjenbryns-højde, og den syvende i midterhjernens

CLAIRAUDIENC: Evne til at høre overfysiske ting.

CLAIRVOYANCE: Evne til at se overfysiske ting. Klarsynethed.

GRUNDE: Mærke jordforbindelse med sin krop.

HEALING: En fysisk behandling der er kombineret med en dybtgående psykisk kontakt. Ved at tilføre psykisk opmærksomhed og energi er det muligt at balancere et menneskes sind og følelser gennem kroppen og derved genoprette sundheden.

INTUITION: En proces hvorunder den fysiske krop får et glimt af noget, som normalt ikke kan erkendes i den fysiske krop. Evnen til at erkende sandheden uden hjælp af logik og kundskab. Det hævdes ofte, at kvinder har større intuition end mænd, og det er også sådan, at en kvindes aura har en helt anden form end mandens, og det giver os en større intuition.

KARMA: Dette er en gammel lov, som mange mennesker i Østen indretter deres liv efter. Det er en udmærket lov, forudsat man bruger den med fornuft. Loven om årsag og virkning, hvorefter menneskets skæbne dannes som et resultat af dets egne handlinger i dette eller tidligere jordliv.

KIROMANTI: Kunsten at karakterisere og bringe forudsigelser om et menneske på grundlag af håndens linier.

KUNDALINI: Dette er en livskraft.

Det er kroppens livskraft. I den østerlandske mytologi sammenlignes kundalinen med billedet af en slange, rullet sammen for enden af ryggraden. Når den specielle kraft bliver frigjort, farer den op gennem de forskellige chakraer og bibringer personen viden og klarhed. Den vækker latent evner for clairvoyance og telepatiske evner.

MAGI: Kundskab om naturens indre, hemmelige kræfter og deres anvendelse i praktisk øjemed. Der eksisterer sort og hvid magi, eftersom den anvendes henholdsvis til skade for andre eller i velgørende positivt øjemed.

MANTRA: Egentlig er mantra et særligt navn for Gud, men som ordet bruges i dag, betyder det noget andet: det er en form for bøn, det er gentagelsen af noget helligt, hvorved man opnår styrke.

MEDITATION: Meditation er et stykke til at bringe orden i sine tanker, træne dem og udvikle dem. Meditation er at gøre sit sind tomt, så man kan komme i forbindelse med de finere underbevidste vibrationer — det "guddommelige". Det er ikke koncentration, koncentration er noget helt andet.

REINKARNATION: "I kødet påny". Genfødsel. Reinkarnation betyder: at komme tilbage til denne materielle verden fra den åndelige verden. Man bliver ved med at blive reinkarneret indtil man har lært det, som jorden kan give eller lære, og derefter går man videre til en anden verden.

SPIRITUALITET: Åndelighed.

TELEPATI: Tankeoverføring. Evnen til ad psykisk vej at opnå tankeforbindelse med nogen der ikke er tilstede.

UNDERBEVIDSTHED: Underbevidstheden udgør den største del af vor sammensætning. Vi er kun en tiendedel bevidst, de resterende tiendedele kender vi ikke bevidst til. Alt hvad der er hændt i menneskelivet indeholdes i underbevidstheden.

ÆTHERISKE dublet: Kaldes også ætherlegemet. Er det grovere fysiske legemes "genpart" af ætherisk stof. Den eksisterer mellem den fysiske krop og auraen. Ætherlegemet gennemtrænger det fysiske legeme og strækker sig i alle retninger et par tommer ud over dette. Den bremser, der således omgiver det fysiske legeme og kan ses med selv en ringe grad af clairvoyant syn, kaldes sundheds-auraen.

- GYN/ECOLOGI - MARY DALY
 WANDERGROUND - SALLY MILLER GEARHART
 THE GOD OF THE WITCHES - MARGARET MURRAY
 OXFORD PRESS
- AN ASTROLOGICAL GUIDE TO SELF-AWARENESS -
 DONNA CUNNINGHAM - CRC'S PUBLICATIONS
 SATURN - LIZZ GREENE
 SAMUEL WISER
 RELATING - LIZZ GREENE
 SAMUEL WISER
 ASTROLOGY - A CARMIC SCIENCE - ISABEL HICKEY
 THE EQUINOX LTD.
 PLANETS IN ASPECT - R. PELLETIER
 PARA RESEARCH
 KARMIC ASTROLOGY - MARTIN SCHULMAN
 SAMUEL WISER
 MELLEM OS OG STJERNEERNE - RIGNOR WIG
 GYLDENDALS KEGLEBØGER
 PLANTERNES HEMMELIGE LIV - TOMKINS & BIRD
 THANNING & APPEL
 ÅNDELIGE VEJLEDERE I VOR TID - P. RAVIGNANT
 ATLANTISBØGERNE
 PSYKISK MASSAGE - ROBERTA de LONZA MILLER
 BORGEN
 CLAIRVOYANCE - JÜRGENS
 STRUBE
 AURA AFSPEJLER ALI - INGE HARIE HAUT
 VITAFAKTA
 VOR ROBES MANGE FARVER - R.P. BEESLEY
 KOMO
 A FEMINTGT TAROT - SALLIE GERHART
 PERSEPHONE PRESS
 TAROT - FRANK JENSEN
 STRUBE
 THE TAROT REVEALED - EDEN GRAY
 SIGNET
 THE WINDOWS OF TAROT - F.D. GRAVES
 MORGAN + MORGAN
 PENDULERING - LIS ANDERSEN
 BORGENS BILLIGBØGER
 BLDMSTERMEDICIN - JENS PETERSEN
 BORGEN
 20 TILFÆLDE DER TYDER PÅ REINKARNATION -
 IAN STEVENSEN LOGOS
 HISTORIEN OM RAMPA - LOBSANG, RAMPA
 S.V. PRESS 4/6
 LIVET INDEN LIVET - HELEN WAMBACH
 BORGENS BILLIGBØGER
 LIVET EFTER LIVET - MOODY
 BORGEN
 EN YOGIS SELVBIOGRAFI - P. YOGANANDA I + II
 BORGEN
 EN TIBETANSK YOGIS LIV - HILAREPA
 RECHUNG

LESBISKE BEVEGELSER:

København:

KVINDEHUSET

Gothersgade 37

1153 København K.

Telef: 01-145171

Odense:

GRØNNEGÅDE 10-12

5000 ODENSE

NORGE:

KVINNEHUSET

RÅDHUSGATAN 2

OSLO 1

SVERIGE:

LESBISKE FEMINISTER:

KVINNOHUSET

SNICKARBÄCKEN 10

11139 STOCKHOLM

ÅRHUS:

Ålborg:

KVINDEHUSET KVINDEBOSCAFÉ

HAVNEGÅDE 20 LOISEGÅDE 10

8000 ÅRHUS & 9000 ÅLBORG

KVINNORI

KAMRATERI

SYSTRARI

NU

GÅR

V 11!

FEMINISTERNA
FEMINISTIT

Svenska Sverigina

% РАКЕТИЯ БЕРНДТ

МАЛHГАТАН 3

21132 МАЛHФ

% HONICA HOTELL

LAGERLÖFSGATAN 38

75428 UPPSALA.

KILDEANGIVELSE TIL FREMTIDSUDSIGTER:

KOSMISKE KOLLISIONER - IMMANUEL VEJIKOVSKY
BOGAN

.....
BAYERISCHE HEILSEHER - JOHANNES W. BEKH
VERLAG W. LUDWIG

.....
PROPHETZEUNGEN BIS ZUM 3. JAHRTAUSEND
ARISTON VERLAG

.....
THE BEAR TRIBES SELF RELIANCE BOOK - SUN BEAR
IM ZEICHEN DES REGENBOGENS - WILDORA & BROWN
IRISANA VERLAG

.....
NOSTRADAMUS - ALEXANDER CANTURIO
TIRH VERLAG

.....

